ISSN 0786—1516

BOTNIA BEAT

SUOMI FINLAND PTL POSTI

VAPAA-AIKAMYÖNTEINEN TOIMINTALEHTI

4/91

Teenage Fun Club
Coupé De Ville
Russian Love
Sexy Life
Ravintolamelu
The Stingers
Popfistoriaa
Club Shanghai
Kari M Pässi
Birra & Pitkätukat
Ballacks MC
Mikka Puska
Kiirastulen Kerubit
Surmanaja Tivoli
Rocktuki
Trash Can
Seurahuone
Jailhouse Rock Bar
The Barefoot Brothers
Wentus Blues Band
Kemu kevät
Luka
Esek

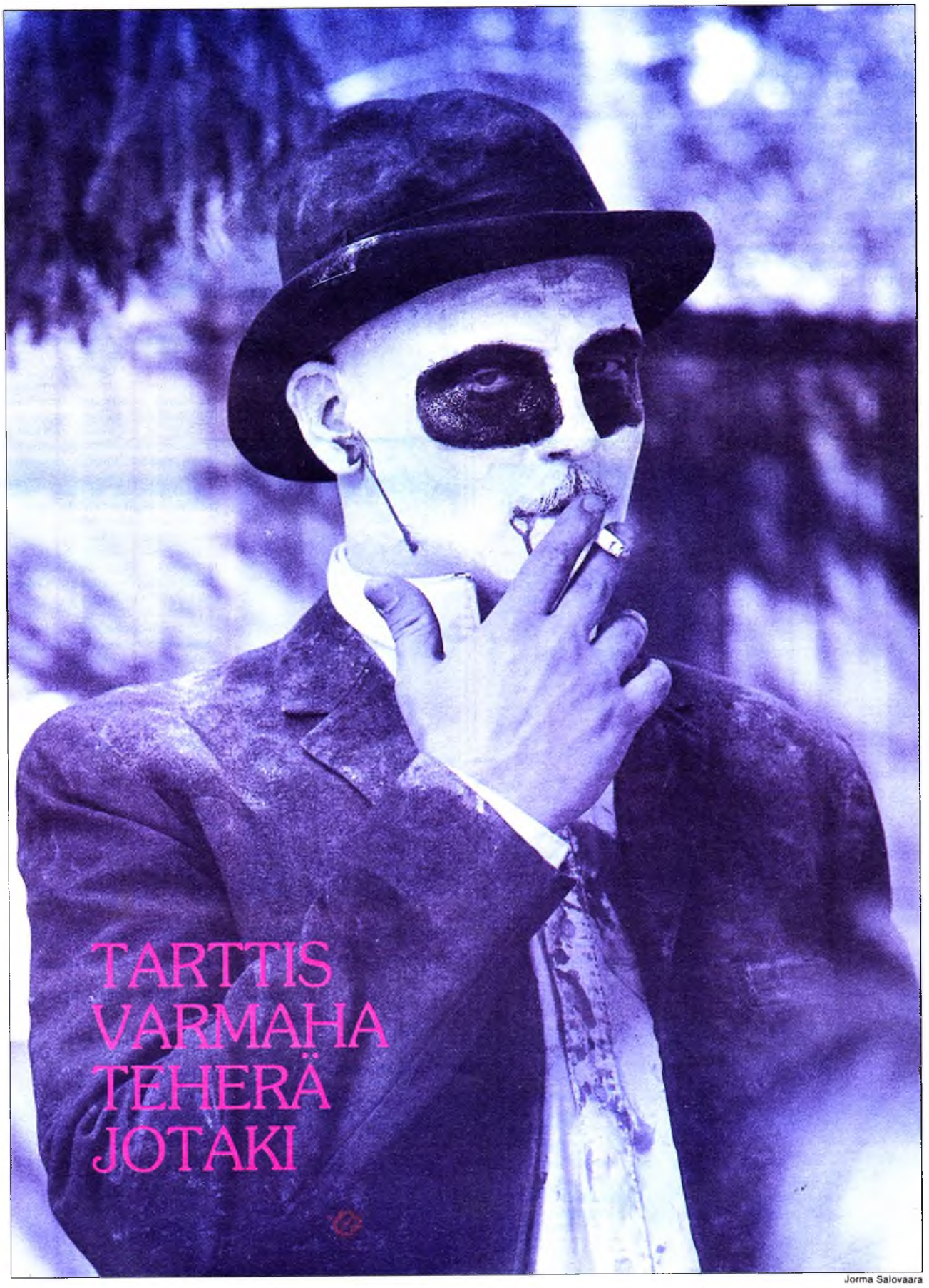

Jorma Salovaara

Seinäjoki 10.12.1991

to BEAT or not to BEAT

PROTECTORES PARA OIDOS

Tiesitkö, että lyhytkin altistuminen yli sadan desibelin melulle voi vaurioittaa kuuloelimesi loppuiäksesi.

Kun 85 desibelin melussa voi olla vaaratta jopa 40 tuntia viikossa, on riskiraja 110 desibelin melussa vain kahdeksan minuuttia viikossa. Rock-konserteissa melu nousee helposti 120 desibeliin. (Extremen sikahullu miksaaja luukutti koko ajan yli 130 desibelin melulla. Sen jätkän olisin läsnäolleena halunnut tappaa — aiheuttaahan kipu aggressioita). Ei ole yllättävää, että muusikoilla ja elävän musiikin ystävillä on lähes poikkeuksetta jonkinasteinen kuulovamma. Milloin alkavat oikeustaistelut miksaajia vastaan?

Viimeisien vuosien aikana melusta on jaksanut jauhaa vain Helsingin Sanomien Jukka Hauru. Parin viime vuoden aikana klubijärjestäjien kiusana on ollut myös ravintolahenkilökunnan työterveysviranomaiset. Erityisesti Tampereen suunnalla on uhkasakkoja langetettu ja maksatettu kymmenien tuhansien arvosta. Nykyisin ratsioita tehdään ympäri maan. Tulevat EY säädökset ympäristömelun suhteen tulevat olemaan tiukkoja.

Työsuojeluviranomaisien kanta on, että henkilökunta on suojattava niin, että työtilassa on alle 85 desibelin melu. Pöytiintarjoilupaikoissa tämä tarkoittaa, että myös PA-laitteiston viereisessä pöydässä on oltava alle 85 desibeliä.

"Jos 85 desibeliä vastaa 85 kiloa, yli 95 desibeliä vastaa jo 300 kiloa."

Työntekijöiden suojaaminen on tärkeä tehtävä. Tätä mieltä on myös Muusikoiden Liitto. Mitä tämä merkitsee käytännössä? Hölmökin tietää, että ravintola lopettaa ennemmin ja mielellään elävän tai mekaanisen musiikin tarjonnan kuin suostuu sakkoihin tai vaadittaviin rakenteellisiin muutoksiin, jotka monessa tapauksessa ovat palvelutoiminnan kannalta mahdottomia. Vastaavasti jokainen joka ymmärtää sähköisesti vahvistetun musiikin toimintaperiaatteen ymmärtää, että näin alhaisen melurajasuosituksen noudattaminen tietää vääjäämätöntä loppua koko alalle. Satunnaisissa mittauksissa jopa ravintolan perushälinä saavuttaa 85 desibelin rajan. Vähäinenkin vahvistus nostaa taustamusiikin ja muusikkoryhmän melun 100 desibeliin. Eikä ainoastaan rock-musiikki aiheuta melua. Sinfonia- ja viihdeorkesterit, jukeboxit ja korvalappustereot saavuttaa keposesti vaararajan.

Huvitilaisuuden järjestäjän puuttuminen esiintyjäryhmän meluun on osoittautunut ongelmalliseksi, sillä lähes poikkeuksetta esiintymissopimuksen ehdoista löytyy jonkinasteinen "Äänenvoimakkuudesta päättää yhtye" tai "Järjestäjällä ei ole ilman eri sopimusta oikeutta määrätä esiintyjän ohjelmistoa, sen esittämistapaa eikä muita sellaisia seikkoja" pykälä.

"Satakymmenen desibeliä on kymmenen kertaa voimakkaampi kuin sata desibeliä ja sadankahdenkymmenen desibelin melu jo satakertaa voimakkaampaa. Se johtaa pysyviin vammoihin."

Tavallisin kuulovaurio on tinnitus eli korvien suhina. Oireina ovat ärsytyskynnyksen madaltuminen, unettomuus ja keskittymishäiriöt. Hyperacuusis on pidemmälle edennyt kuulovaurio, jonka vuoksi kaikki äänet tuntuvat liian äänekkäiltä ja lopulta ei kuule mitään. Kuulosolujen vauriot ovat korjaamattomia.

Toistaiseksi konsertteihin tulevaa yleisöä ei suojaa lakipykälät, sillä he tulevat paikalle vapaaehtoisesti. Mitä tuovat mukanaan ympäristölait. Loppuuko elävän musiikin tilaisuuksien järjestäminen "nupit kaakkoon" -idiotismiin? Musiikkia sanotaan usein positiiviseksi meluksi, mutta valitettavasti mikään melu ei ole vaaratonta.

Onko syytä määrätä korvatulpat pakollisiksi, vai voittaako järjen ääni. Muusikot kuuletteko sitä vielä?

Provinssi nousee

Provinssirockilla on merkittävä asema Suomen festivaalikesässä. Provinssi on rocktapahtuma, joka on puitteiltaan omassa luokassaan. Provinssi on kansainvälisesti tunnettu. Se on myös tärkeä tapahtuma Seinäjoelle: Rahaa se tuo kaupunkiin lähes kymmenen miljoonaa markkaa viikonlopun aikana.

Provinssi on mahdollista nostaa jälleen taloudellisesti tuottavaksi, ohjelmaltaan tasokkaaksi ja järjestelyiltään vieläkin paremmaksi. Tämä vaatii kuitenkin uudistumista, työtä ja hieman onnea.

Provinssi on tehtävä pienemmin kustannuksin, järjestelyjä on kevennettävä ja taloudellista tukea eri tahoilta on saatava lisää.

Keskeisessä asemassa on Seinäjoen kaupunki.

Viime kesän provinssia vaivannut epäonni aiheutti tappiot, jotka ovat saattaneet osaltaan yhdistyksen vaikeaan tilanteeseen. Provinssin tulevaisuuden turvaamiseksi tarvitaan kaupungilta avustus, joka mahdollistaa sen järjestämisen. Mikäli Provinssi ei onnistu ensi kesänä ovat avustukset tulevaisuudessa tarpeettomia.

Provinssin parin viime vuoden ongelmat on aiheuttanut epäonnistuminen ohjelmahankinnoissa, raskaan ja kalliin järjestelykoneiston aiheuttama budjetin vinoutuminen sekä huono onni säiden suhteen.

Vuosien 1988—89 ankarat sateet, vuoden 1990 epävakainen ilma sekä viime kevään ennätyskylmyys vaikuttivat yhdessä ja erikseen yleisömäärän laskuun. Huono onni loppui viime hetkellä. Ilman aurinkoa vuoden 1991 Provinssi olisi ollut suhteellisen iloton tapahtuma.

OHJELMA JA SEN JÄLKEEN OHJELMA

Ankara realiteetti on ohjelman ratkaiseva merkitys festivaalin onnistumiselle. Ilman tasokasta ohjelmaa jää festivaalin yleisömäärä kannattavuusrajan alapuolelle.

Kovatasoisen ohjelman löytäminen on vaikein osa festivaalin rakentamista. Järjestäjä on ohjelmatoimistojen, levy-yhtiöiden ja kiertuesuunnitelmien armoilla. Monet isot nimet eivät tee festivaalikeikkoja lainkaan.

Raha ei ongelmaa ratkaise. Onnistunut ohjelma on valitettavan paljon hyvästä onnesta kiinni.

Rockfestivaali ei saisi olla pelkkä megatähtien konsertti. Terveempi vaihtoehto on tasokas ohjelma kautta linjan.

Provinssi tarvitsee hyviä ja tunnettuja festivaaliesiintyjiä. Keskinkertainen ohjelma latistaa tunnelman helposti.

Lisäksi on tietenkin onnistuttava markkinoinnissa, järjestelyissä ja palveluissa. Festivaalilipun hinta sekä yleinen hintataso ovat tärkeitä pointteja. Pääsylipun hinnalle on oltava katetta.

LÖYTYYKÖ TALKOOHENKEÄ?

Provinssissa on viime vuosina ollut töissä noin kolmesataa Kemun jäsentä tai Provinssiaktiivia ja tämän lisäksi noin viisisataa henkeä seuroista ja muista yhteisöistä.

Voidaan kysyä — tarvitaanko tulevaisuudessa näin suuri koneisto Provinssin läpiviemiseen? Provinssin eräs ongelma on yliorganisoitu, raskas koneisto, jonka alle katoaa herkästi myös alkuperäinen ajatus "hyvästä meiningistä". Massiivinen koneisto tappaa terveen huumorin, jonka avulla Provinssia tulisi järjestää. Tuntuu kuin Provinssista olisi kadonnut tietynlainen talkoohenki? Onko tilalle tullut vain tapa hankkia kesälomarahat?

Seuraava esimerkki kertoo jotain kustannusten riistäytymisestä: Viime kesän provinssin rakentamispalkkiot ja siihen liittyvät kulut olivat yli 130 000 markkaa. Sama rakentaminen pienemmissä puitteissa (ilman päälavaa ja paria aitaa) Maailmankarnevaalissa tuli maksamaan noin 10 000 markkaa.

Provinssia ei voi toteuttaa jatkossa entisellä pohjalla. Muita ratkaisuja on löydettävä.

KUSTANNUKSET ALAS

Ensi kesän provinssin on onnistuttava taloudellisesti. Viime Provinssin budjetti oli noin 2 900 000 markkaa. Ensi kesänä kustannuksia on pystyttävä leikkaamaan. Tässä onnistuminen vaatii talkoohenkeä ja "ankaria neuvotteluja" eri osapuolten välillä. Joka momentilla on pystyttävä säästämään.

Ohjelmapuoleen on panostettava entistä enemmän. Toisaalta kaikesta ylimääräisestä oheistoiminnasta on tingittävä.

Esiintyjien määrää on pudotettava ja "kultturitekojen" osuutta ohjelmassa on supistettava. Provinssi on rakennettava uudella tavalla, realiteettien pohjalta. Tämä ei tule olemaan helppoa.

PROVINSSIA TARVITAAN

Yhdistyksessä on tiedostettu virheet ja ongelmat. Oikeita johtopäätöksiä on tehty hyvässä yhteishengessä.

Provinssin järjestäminen on terveemmällä pohjalla, mikäli se saa apua myös tärkeimmiltä hyödynsaajilta.

Provinssin ja yhdistyksen toiminnan turvaaminen on tärkeää kaupungin urheiluseuroille, majoitusliikkeille ja lukuisille muille tahoille.

Provinssi on ollut ja on Kemu-yhdistyksen selkäranka. Provinssin tuotolla on yhdistys pystynyt pyörittämään toimintaansa ja perustamaan avustuksia jakavan koulutussäätiön. Kaupungin ainoa toimiva studio on syntynyt Provinssin avulla. Provinssi on mahdollistanut Botnia Beat-lehden julkaisemisen ja monen muun pienemmän projektin toteuttamisen. Provinssin loppuminen ja epäonnistuminen on vakava takaisku Seinäjoelle ja Suomen musiikkikulttuurille.

MIKKO PUSKA

Kirjoittaja on KEMU ry:n hallituksen palkkaama ja valvoma konsultti tamperelaisesta Festivaalipalvelusta.

Pe 13.12. **Bar'n Baari** Amalia. Liput 20/30 mk
Pe 20.12. **Päät & Club Shanghai** Klubi 10. Liput 30/40 mk. Ennakko MauMau ja Mononen.
La 21.12. **Turun Tauti, Metuja** Amalia. Liput 20
Pe 27.12. **Kauko Röyhkä Combo** Amapola. Liput 35/40. Ennakko MauMau ja Mononen.
La 28.12. **Noitalinna Huraa** Amalia. Liput 20 mk.

1992

Pe 10.1. **5.15-yhtye** Amalia. Liput 15 mk.
La 11.1. **Teurastamo 5.** Amalia. Liput 20 mk.
Pe 17.1. **50-lukuilta; The Stingers.** Amalia. Liput 20 mk.
La 18.1. **Tilt.** Amalia. Liput 20 mk
Pe 24.1. **Surmanajo Tivoli.** Amalia. Liput 20 mk.
La 25.1. **EBPSATRFM.** Seurahuone. Liput 20/30 mk.
Pe 31.1. **Elvis Breznev, Hänen Leipänsä.** Amapola. Liput 30/40 mk.
La 1.2. **Downlight. Amalia. Liput 10 mk.**
Pe 7.2. **TRASH CAN: Manic Toys & Jack Meatbeat & The Underground Society.** Amalia. Liput 20 mk.
La 8.2. **TRASH CAN: Valse Triste & Isabel's Pain.** Amalia. Liput 20 mk.
Pe 14.2. **22-Pistepirkko.** Amapola. Liput 30/40 mk.
La 15.2. **Russian Love.** Seurahuone. Liput 20 mk.
Pe 21.2. **Wentus Blues Band.** Seurahuone. Liput 20 mk.
La 22.2. **Freak Magnets.** Amalia. Liput 20 mk.
Pe 28.2. **Uusi Nälkävuosi Kiertue: Tiistaimitävaan, Hattutehdas, Sami & Lautamiehet.** Amalia. Liput 20 mk.
La 29.2. **Barefoot Bros.** Seurahuone. Liput 20
Pe 6.3. **Sancho Panza, Don Huonot.** Seurahuone. Liput 30 mk.
La 7.3. **Masa Mainds.** Amalia. Liput 20 mk.
Pe 13.3. **Jalla Jalla.** Amalia. Liput 20/30 mk.
La 14.3. **Wanna-Bees.** Seurahuone. Liput 20 mk.
To 19.3. **OHO!.** Amalia. Liput 20 mk.
Pe 20.3. **Nypykät.** Amapola. Liput 30/40 mk.
Pe 27.3. **Luka.** Amalia. Liput 20 mk.
La 28.3. **Pelle Miljoona.** Seurahuone. Liput 25/30
Pe 3.4. **Sweeney Todd's Screwballs.** Amalia. Liput 20 mk.
La 4.4. **Tulipäähippiäinen.** Amalia. Liput 20 mk.
La 11.4. **Peppermints.** Seurahuone. Liput 25 mk.
Kiirasrock:
16.4. **COUPE DE VILLE.** Amapola. Liput 30/40 mk.
Pe 24.4. **NELJÄ RUUSUA-konsertti** (Uusi auditorio?)
La 25.4. **Aknestik.** Seurahuone. Liput 20/30 mk.
To 30.4. **VAPPUAATTO: Poverty Stinks.** Seurahuone.
Pe 1.5. **VAPPU: Poverty Stinks.** Seurahuone.
La 9.5. **Hitmen 3.** Amalia. **Liput 20/30.**

Oikeudet muutoksiin pidätetään.

KEMU ELÄÄ

ELÄVÄÄ
MUSIIKKIA
VIIKOTTAIN

JO VUODESTA
1978

KOULUTUSTA
JULKAISUJA
TOIMINTAA

PROVINSSIROCK
BOTNIA BEAT
SOUNDWALL STUDIO
MUSIIKKILEIKKIKERHO

LIITY JÄSENEKSI
50 MK/ VUOSI

JÄSENLEHTI
ALENNUKSIA
PÄÄSYLIPUISTA
LEVYISTÄ

KEMU RY
BOX 180
60101 SJK

puh.(964) 4141135
fax. (964) 4148622

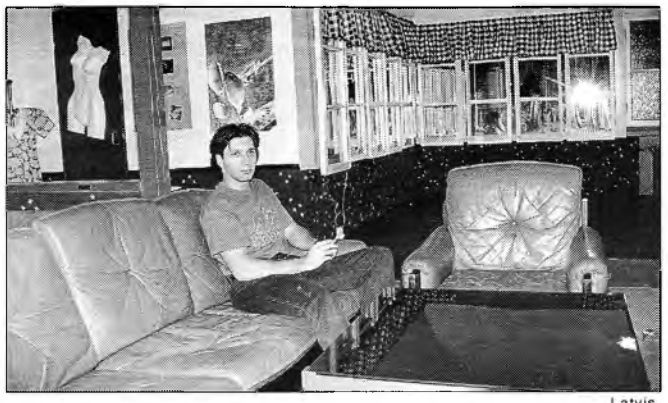

Latvis

Hannu Hiltunen ja originelli Vintti.

VINTTI

Seinäjoen Seurahuone on palannut rock-estradiksi vuosien tauon jälkeen. Hannu ja Jouni Hiltunen kyllästyivät siihen, että Seinäjoen ravintolat olivat toistensa näköispatsaita. Osasyy Seurahuoneen yläkerran mekaanisen discotoiminnan lopettamiseen oli myös lama. On siitä siis jotain hyötyäkin.

— Kilpailu discoalalla oli yksinkertaisesti liian kova. Paluu aktiiviseksi elävän musiikin klubiksi lähti ihan vahingossa. Tehtiin remonttia yhtenä viikonloppuna henkilökunnan kanssa ja jollekin välähti "Vintti". Siitä tämä on pikkuhiljaa käynnistynyt. Avajaisillassa soitti jyväskyläläinen Let's Eppelin ja kokemukset olivat kannustavia.

Seurahuoneen yläkerta on nyt sananmukaisesti vintti; vanhoja huonekaluja, vaatteita henkareissa, lastenkamarin unohtuneita leluja, sähköhella ja amppelit. Kuin minkä tahansa maalaistalon vintti, jonne on "unohtunut" kaikkea pahan päivän varalle; nyt myös jazz- ja rock. Sisustus on todella viihtyisä ja originelli.

Kevätkaudella rock-iltoja järjestetään yhteistyössä myös Kemun kanssa.

— Tarkoitus on, että Seurahuoneesta tulis semmonen aloittelupaikka. Ihankuin ennen vanhaan Eponpubista, minne tehtiin treffit. Tarkoitus ei ole, että tää olis aamuyöhön auki. Tarkoitus olis, että täältä vois lähtee kierrokselle.

Electric Blue Peggy Sue And The Revolutionions From Mars aloittaa Kemun Vintti-illat Seurahuoneella lauantaina 25. tammikuuta.

Hyvää Joulua
&
Onnellista Uutta Vuotta
KEMU RY. SOUNDWALL STUDIO
KEMU-SÄÄTIÖ BOTNIA BEAT
MUSIIKKILEIKKIKERHO
VUODEN 1992 JÄSENKORTIT MYY
MAU MAU MUSIC JA MONONEN
OHJELMA HOT LINE (964) 4233500

SEURA HUONE
KESKUSKATU 12
The Noise In The Attic
La. 25.1. EBPSATRFM
La. 15.2. RUSSIAN LOVE
Pe. 21.2. WENTUS BLUES BAND
La. 29.2. BAREFOOT BROTHERS
Pe. 06.3. SANCHO PANZA
DON HUONOT
La. 14.3. WANNA-BEES
La. 28.3. PELLE MILJOONA
La. 11.4. PEPPERMINTS
La. 25.4. AKNESTIK
To. 30.4. POVERTY STINKS
Pe. 01.5. POVERTY STINKS
- KEMU ry. & Botnia Beat -

CASIO®

on my mind

RAP-FANIEN VUODEN YKKÖS-HITTI

RAP-1 Schratch Disk

HINTA VAIN 699,-

Casion erikoisuutuus kaikille rap-faneille, hip-hoppareille, funk- ja house- ym. musiikin ystäville. Soittimesta löydät peräti 30 PCM rap-rytmiä – pelkkiä rytmejä tai rytmejä valmiilla basso- ja sointukuvioilla. Valittavanasi on myös 25 rap-musiikin soitinääntä kuten waw, vocoder-, äänimerkki- tai hälytysääniä. Mini-mikrofonilla voit laulaa laitteen kautta ja äänesi on muokattavissa digitaalisesti äänenmuokkauskytkimen avulla. Soittimessasi on myös sisäänrakennettu efektipadi sekä "Scratch Disk" -toiminto, jolla saat aidon rap-soundin parhaiden rap-tiskijukkien malliin. 32 minikosketinta, korvakuulokeliitäntä. Antaa soittaa!

ENSIKOSKETUS CASION MUSIIKKI-MAAILMAAN SA-20

Keskikokoisilla koskettimilla (32) varustettu alkeittelijan Casio, jossa 2 kaiutinta, 100 preseteääntä, 19 PCM-rytmiä sekä super accomp-saestysautomatiikka.

~~105,-~~ NYT VAIN 420,-

HYVÄLLÄ SOITTIMELLA OPIT NOPEAMMIN CA-100

CA-100 on hyvä valinta musiikin harrastamiseen. Laitteessa on 49 normaalikokoista koskettinta, äänipankissa 100 soitinääntä jousisoittimista tehosteääniin, 100 erilaista rytmikuviota, yhden sormen säestysautomatiikka sekä jopa 8 äänen polyfonia. Ala soittaa – Casiolla!

HINTA VAIN 895,-

KUIN ORKESTERI PIENOISKOOSSA CT-680

CT-680:n avulla opit hallitsemaan musiikin koko skaalan. Soitin antaa uskomattomat mahdollisuudet muokata musiikkiasi mm. 220:n soitinäänen ja 110:n rytmikuvion pankkeja hyödyntämällä. Digitaalikaiku kuuluu myös varustukseen. Monisäestystoiminnolla voit luoda oman orkesteritaustasi jokaiseen valitsemaasi rytmiin. Ohjailupainikkeilla on mahdollista toteuttaa omia ideoitasi lähes rajattomasti lisäämällä soittoosi upeasti sovitettuja aloituksia, rumpufillejä, välisoittoja ja lopetuksia! MIDI-liitännöillä saat soittimesi toimimaan tulevaisuudessakin yhdessä tietokoneiden, sämpläreiden ja syntikkojen kanssa. Parhaimmillaan käytössäsi on 16 äänen moniäänisyys! Voit myös tallentaa omaa musiikkiasi Casion sisäiseen muistiin ja kuunnella sitä kun haluat.

HINTA VAIN 2990,-

KITARISTIN "ALL YOU NEED" SETTI USKOMATTOMAAN PAKETTIHINTAAN

Santana kitara	990,-
Bomber vahvistin	650,-
Teline GS1	85,-
	1725,-

NYT VAIN 1490,-

Upea Santana-sähkökitara vastaa pidemmällekin ehtineen harrastajan vaatimuksia. Kitarassa on Kluson-tyyppinen virityskoneisto ja alto ruusupuinen otelauta. Mustana tai valkoisena. B-2 Bomber-kitaravahvistin on Sähkötarkastuskeskuksen hyväksymä kätevän kokoinen oikea kitaravahvistin. Teho 15 w RMS, täydelliset äänenvärisäädöt, erilliset etu- ja päätevahvistinsäädöt, vankka rakenne. Tukeva teline suojaa kitaraa tehokkaasti kaatumisen riskeiltä.

CD-AJAN KOSKETINSOITIN CT-636

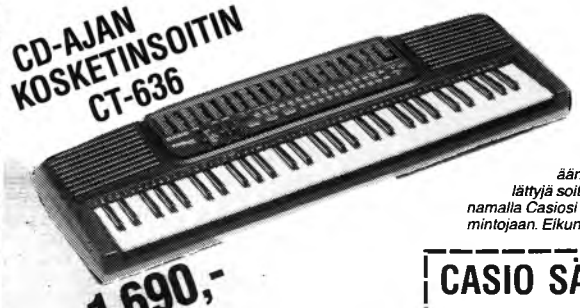

Hinta vain 1.690,-

Casion CD-äänilähteen 30 eri soitinääntä yhdistelemällä ainutlaatuiseen "Tone Bankiin" saat käyttöösi 465 erilaista ääniyhdistelmää. Mukana uusittuja soitinääniä ja uusittuja rytmejä. 20 erilaista rytmiä sekä 3-asentoinen automaattinen säestystoiminto luovat rajattomat mahdollisuudet musiikillesi. Jokaiselta 61:ltä koskettimelta löydät lyömäsoittimen äänen – bassorummun, virvelin, symbaalin tai sämplättyjä soittimia kuten brass ja scratch. Demo-painiketta painamalla Casiosi esittelee sinulle soitinääniään ja monipuolisia toimintojaan. Etkun kokeilemaan!

CASIO SÄHKÖPIANO CPS-700

ERIKOISHINTAAN 3300.-

TERVETULOA EDULLISILLE JOULUOSTOKSILLE!!!

MUSIIKKI JÄRVENPÄÄ & Co

Koulukatu 15, 60100 SEINÄJOKI
Puh. (964) 146 260

OLEMME AVOINNA MYÖS SU. 15. JA 23.12. KLO 11—16

PÄÄT

On tullut aika antautua rytmin parantavan vaikutuksen armoille. Ummista silmäsi ja matkaa karusellin lauhkeilla hevosilla huvimajan kautta Shanghain satamiin. Pyöritä tyylikaleidoskooppia, jonka kiteet heijastavat musiikin fragtaalia.

Helsinkiläinen Päät-yhtye perustettiin 1978 uuden aallon innoittamana. Heti alusta alkaen Päiden musiikki on ollut kunnianhimoista. Monet vaikutteet (yhtyeessä on soittanut mm. ex-Briard Sidi Vainio, Asko "Keba" Kallonen ja nykyisin The Miracles-yhtyettä luotsaava Jay Havanna) ovat vuosien saatossa kypsyneet ahnaassa sulatusuunissa uudeksi voimakkaaksi musiikiksi, jossa yhdistyvät tunne, teknologia, tanssirytmit ja suomalaiskansallinen kaukokaipuu. Päiden musiikki on musiikkikaleidoskooppi; matka maailman ympäri.

Neljän vuoden tauon jälkeen syksyllä ilmestynyt neljäs Päät albumi "Lumottu planeetta" sisältää jälleen tiukkaa rytmittelyä ja modernia tanssittavutta, jolle Raptori, Neljä Ruusua ja Suurlähettiläät ovat paljosta velkaa.

(Muistellaanpa sellaisia tanssin, teknon ja modernismin turhan vähälle huomiolle jääneitä Päät albumeja kuten Pitkä marssi -85 ja Bali -87).

Päiden sydämen sykkeellä varustetun musiikkisafarin takaa seitsenhenkinen kokoonpano: Joel Kairo (laulu), Kajasto (basso & stick), Petri Liski (rummut), Mikado (koskettimet), Kimmokimmo (kitara) ja "Töölö Twins" Sari ja Saina (taustalaulut).

Yhtyeen solistin Juhani Kannen sanoin: "Mitä enemmän tanssit — sitä kauemmin elät!". Yhtyeen päämääränä on elää voimakkaasti tässä ja nyt, pitää hauskaa, mutta samalla muistaa, että me olemme tällä planeetalla vain vieraina.

Päät saapuu Seinäjoelle Klubi Kymppiin perjantaina 20. joulukuuta Kemu ry:n ja Botnia Beatin järjestämään pikkujouluiltaan mukanaan oma koko illan shownsa. Club Shanghai tarjoaa kuvia, värejä, hauskanpitoa, yllätyksiä ja pianobaarin ts. ainutlaatuista happy house tunnelmaa koko lakeuden kansalle.

Päät pistävät Klubi Kympin pikkujoulutunnelmaan.

BB LATOMO SOI

MANA MANA: Koko tuotanto
NEIL YOUNG & GRAZY HORSE: Weld
NYPYKAT: Kanuunaralli
U 2: Achtung Baby
THE CULT: Ceremony
DAVE: Pieni ja hento ote, En etsi valtaa loistoa

Sexy Life

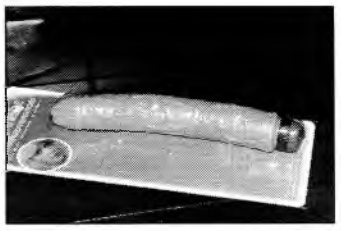

Pohjalaiset ovat entistä jäykempää kansaa. Seinäjoen Puistopolulla poseeraa näyteikkunalla punaisissa korseteissa teipattu nainen. Pornokauppa!!!

— Meillä on täällä liikkeessä seksitarvikkeiden valintaopas, jos on ensimmäistä kertaa tämmösessä liikkeessä. Siitä löytää itsensä ja tuotteittemme tyypitykset ja luokittelut, kertoo liikkeen omistaja Eva Salo.

Sexy Life on Seinäjoella kuukauden toiminut seksitarvikkeiden erikoisliike. Putiikki on hillityn asiallinen — ei edes hardcore-osastoa löydy mystisestä takahuoneesta. Kaikki tuotteet ovat esillä ja palvelu on asiallista.

Tuotevalikoimaa löytyy moneen makuun. Liikeidea on samalla sekä viihteellistä ja eräänlaista ennakoivaa terveydenhoitotyötä.

— Ei tämä ala mitään kuolemanvakavaa ole, vaikka monelle on vaikea tulla tällaiseen liikkeeseen.Useimmille on yhä leimautumisen pelossa helpompi soittaa ja tilata tätä tavaraa postimyynnin kautta.

Ei ihmisessä tarvitse olla mitään vikaa, että se tulee meille. Sitä voi hakea ihan vain jotain piristettä. Jossain filmeissä kun näkee näitä sauvoja niin ehkä ajattelee että koitetaan. Toinen ostajaryhmä on fyysisesti vammautuneet. Onhan niitä erilaisia ryhmiä, joilla on samanlaiset halut kuin meillä muillakin,mutta seksuaalielämä pitää hoitaa tarvikkeilla.

Toiselle liikkeellemme (Porissa) tuli pyyntö paikallisen sosiaalitoimen tai terveydenhoitopuolen kautta, että voisimmeko pitää tarvikkeista ihan esitelmiä. Terveydenhoidon opiskelijat voivat hakea meiltä genitaalin juhlakalun. Sillä voi opiskella kondomin asettamista.

Sexy Life putiikin tuotevalikoimassa on runsaasti asusteita, nukkeja, sauvoja, elimenkehittimiä, sekä videoita ja lehtiä eri ryhmille. Silkkaan viihdetarkoitukseen löytyy pomppivia peniksenpäitä, pelikortteja, kynttilöitä jne.

— Jos ajattelee näiden tuotteiden ja tarvikkeiden hintaa ne kilpailevat hyvin ravintolan kanssa. Kyllä ravintolaillan hinnalla saa meiltä kaikenlaista.

Näin joulun alla on tehty ihan lahjapaketteja. Paljon on ostettu arpajaisiin ja pikkujouluihin. Tämmönen sauva on helppo ostaa lahjaksi. Se ei ole kovin kallis. Meillä on mm. jäykkiä sauvoja, penissauvoja, erivärisiä, kokoisia ja erilaisilla pintamateriaaleilla. Halvin sauva maksaa 55 markkaa. Realistic, eli aitoa muistuttava maksaa 370 mk.

Asusteet on sen verran kalliita, että niitä on käyty ostamassa pariskunnittain. Asusteet maksavat kahdestasadasta ylöspäin.

Myös miessukupuolelle löytyy monenlaista vempainta, jotka päihittävät pukinkontin pienoisrautatien ja Afrikan tähden. Peniksen ja lantionseudun verenkiertoa piristävät erilaiset potenssituet, erektiorenkaat, peniksen pituutta tai leveyttä lisäävät s(t)imulaattorit ja vaginalaitteet. Motoroituina isät pääsevät rallikuskien taivaaseen ilman orgaanin manuaalista manipulaatiota.

Ilmeisesti Sexy Life on saanut hiljaisen hyväksynnän ja pohjalaiset osoittautuneet ennakkoluulottomiksi. Haastattelun aikana ovi käy tiheään.

— Joskus pitää peruskoululaisia hätyytellä pois. Mä kehotan niitä tuleen vanhempien kanssa. Pojat kysy multa, että onko tämmöseen kauppaan ikäraja. OPO (opinto-ohjaaja) oli sanonut niille ettei oo. Ei näitä lehtiä anneta alaikäisen selata tai ostaa, vaikka kyllä nää asiat on varmaan yläasteenkavereille tuttuja.

Millaiseksi tunnet työsi tällaisessa kaupassa.

— Mulle tää on pelkkää työtä. Ei näiden välineiden fyysisistä vaikutuksista voi oikein kertoa, kun ei oo kokemuksia.

Äsh, poistun masentuneena. Minua kun olisi helpottanut henkilökohtainen opastus.

Teksti & kuva:
Latvis

TYÖVÄEN
NÄYTTÄMÖPÄIVÄT

Työväen Näyttämöpäivät järjestetään kuudennentoista kerran 24.—26.1. 1991 Mikkelissä. Tällä kertaa kansainvälisen harrastajateatteritapahtuman kotimaiset ryhmät valitsi ohjaaja Pieta Koskenniemi. Hänen toimintansa mm. performanceryhmissä heijastuu valintoihin — Näyttämöpäivillä nähdään tammikuussa perinteistä teatteriestetiikasta poikkeavia esityksiä.

Työväen Näyttämöpäivien lipunmyynti alkaa Mikkelin Matkailussa 3.1.1992.

Työväen Näyttämöpäiville 24.—26.1.1992 valitut katselmusnäytelmät:

Loosi 84 (Hämeenlinna):
MARKIISITAR DE SADE
Oulun Taiteellinen Teatteri:
PERKELE, SAATANA
Karhulan Työväennäyttämö:
NISKAVUOREN HETA
Tapanilan Työväen Näyttämö:
VIISI NAISTA KAPPELISSA
Tellus-Teatteri (Kuopio):
LUMIKIT
Ykspihlajan Työväen Näyttämö (Kokkola):
PAJUPILLI
Nokian Työväen Näyttämö:
IHMEIDEN TEKIJÄ
Turun Ylioppilasteatteri:
ENKIDUN HAUTAJAISET
Kuusankosken Teatteri:
PIKKUPORVARIHÄÄT
Katselmuksen ulkopuolella:
Pietarsaaren Näyttämö:
PAKSU PORSAS VIIDAKOSTA
Ulkomaiset ryhmät:
Mundo Arte Kore, Kolumbia:
SIREENIN KUKKA
Teatteri VHV, Jugoslavia:
SOS (Save Our Souls)
TIP-91 (kansainväliseltä teatterileiriltä):
KEVÄÄN HERÄÄMINEN

TUKEKAA ILMOITTAJIAMME

Soita sinäkin

Fender®
FAZER
TAMA
Ibanez
Gibson USA
YAMAHA
Roland
NewSound

Vahvoja merkkejä, joita vaativat harrastajat ja ammattilaiset käyttävät

MUSIIKKI Seinäjoen Soitinkauppa ky
KAUPPAKATU 24 Puh. 140855 ja 132669

Teenage Funclub on Nirvanan ohella vuoden 1991 parasta antia.

TEENAGE FUN CLUB

We don't really look up to anybody in the music business anymore. It's only a business. Independent record labels are only interested in making money, as are the major record companies. I'm not cynical about it. But you see the mechanics of it — y'know, it's not as glamorous as it may have seemed, lausui viime tammikuussa Teenage Fun Club yhtyeen johtaja Norman Blake Select-lehden haastattelussa.

Yhtyeen asenne on tuskin tuosta hetkestä tasaantunut, vaikka musiikillisesti TFC on siirtynyt piirun verran feedbackräimeestä popimmaksi.

Päätoimituksen eräs kulunein albumi tänä syksynä, eri Nirvana tuotosten ("Simon Simopath"/1967, "All Of Us"/1968, "Dedicated To Markos III"/1970, "Local Anaesthetic"/1971 ja "Songs Of Love And Praise"/1972, sekä "Black Flower"/1987), ohella on ollut TFC albumi Bandwagonesque.

Esa Koivion ohjastamana pop-vankkurit vievät lukijan rock'n'roll väijytykseen alkusanoilla: "She wears denim wherever she goes, says she's gonna get records by the Status Quo..."

Glasgowilainen Teenage Fanclub yhtye purkitti "A Catholic Education" debyyttialbuminsa vajaan vuorokauden sisällä kolmen vuoden takaisesta perustamisestaan. Rosoinen esikoiskiekko oli lupauksia antanut pelinavaus, mutta tuskin kukaan olisi tuolloin osannut kuvitella että yhtye tulee vain pari vuotta myöhemmin purkittamaan yhtyeen uuden "Bandwagonesque" kiekon kaltaisen pop mestariteoksen. Amerikkalainen autotallirock elää ja voi hyvin myös Skotlannissa.

— Rock on kansainvälistä. Jos diggaat sellaisia artisteja ja yhtyeitä kuten Neil Young, Big Star, The Byrds ja The Rasberries on aivan yhdentekevää oletko kotoisin Minnesotasta tai Skotlannin ylämailta. Rock&roll siitetiin Amerikassa, Teenage Fanclub yhtyeen kitaristit Norman Blake ja Gerry Love painottavat.

Äkillisen yhtyeen musiikillisen otteen skarppiutumisen Norman, Gerry ynnä Teenage Fan Clugin rytmisektio Raymond McGinley ja Brendan O'Hare selittävät uuden levy-yhtiön Greationin ja asiansaosaavan managerin mukaan kuvioihin tulemisella.

— Vielä viime vuoden puolivälissä asiamme olivat vähän niin ja näin. Viimeisten kuuden kuukauden aikana olemassaolomme on saanut pelkän sunnattoman kaahaamisen sijaan päämääriä ja suunnitelmallisuutta. Erityisesti Amerikan valloitus — tai ainakin sellaisen tempun yrittäminen — kiinnostaa kovasti meitä neljää.

— Valitettava tosiasia on ettei hyvien levyjen purkittaminen onnistu enää tätänykyä ilman kattavaa levytysbudjettia. Me olemme pop-bändi ja haluamme ilman muuta että levymme käyvät kaupaksi. Kerran pari saatat osua nappiin harrastelijapohjalta, mutta pitemmällä tähtäimellä taloudellinen tuki on olennaisen tärkeää.

— Jos olet menestyvä akti antaa levy-yhtiösi sinulle huomattavasti vapaammat kädet. Mitä musiikkiin tulee me etsimme sitä suurta breikkiä totaalisesti omilla ehdoillamme, Blake selvittää.

* * *

Huolimatta Blaken keskeisestä päävokalisti-kitaristi roolista Teenage Fan Clubissa yhtyeen jäsenet painottavat bändin toimivan rehdillä ja tasavertaisella demokratiaperiaatteella.

— Homma on näin ettei kenelläkään meistä ole mitään hinkua kohota diktaattoriasemaan yhtyeessämme. Kaikki tuollainen valtataistelu on pelkästään negatiivista yhtyeelle. Iso ego palvelee parhaiten sooloartisteja.

— Yhtyeemme musiikillinen linja oli selvä heti perustamisesta lähtien. En usko että on olemassa montaakaan bändiä joiden soittajien musiikkimaku kävisi niin harmoonisesti yhteen kuin meidän neljän.

Everything Flows esikoissinkkunsa ilmestymisen aikoihin Teenage Fan Club tuli tunnetuksi hurjana keikkabändinä. Levyillä otteen siistiytyminen ei kuitenkaan ole onneksi merkinnyt bändin alkuaikojen energisyyden katoamista kvartetin livesetistä.

— Pääasia on että meillä neljällä on hauskaa lavalla. Ilman bussissaistumista kiertueellaoloa voisi pitää lähestulkoon taivaallisena kokemuksena, kiteyttää Love.

— En usko että kehityksestämme huolimatta kukaan pystyy kutsumaan Teenage Fan Club soundia sliipatuksi. Salaisuus löytyy siitä ettei bändi harjoittele koskaan levytettäviä juttuja jo etukäteen valmiiksi puhki treenikämpällä. Spontaanisuus on olennainen osa yhtyettämme niin keikalla kuin myös levyiltä kuultuna.

NIGHT CLUB Bella Donna

Äänitystä, toistoa, viestintää TARVITSEVAT
Jeikka-, festari-, messu- ym. järjestäjät

VASTAAMME
ÄÄNESTÄNNE

Kilpailukykyisin kalustoin ja hinnoin
Yli 20 vuoden kokemuksella

OTA YHTEYTTÄ

E-P:N ÄÄNENTOISTOPALVELU KY

61400 Ylistaro
puh. (964) 740 129, autopuh. 949 261 280
telefax + 358 64 740 134

THE STINGERS

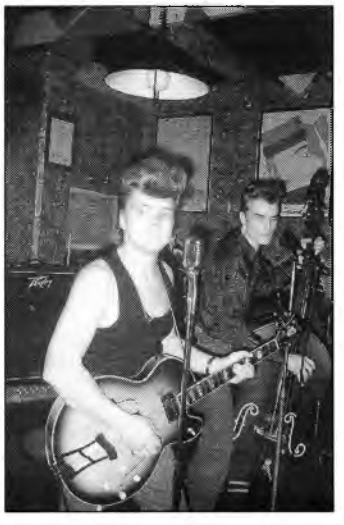

Aiemmin The Suspenders nimellä tunnettu seinäjokelaisryhmä THE STINGERS perustettiin loppukesästä -89. Alussa yhtyeen tyyli oli melko perinteistä rockabillyä, mutta tyyli on muuttunut alkuajoista melkoisesti kokoonpanovaihdoksien myötä.

Parin viime vuoden aikana mukaan on tullut vaikutteita niin 60-luvun garagesta kuin moderneilta billybändeiltä. Erityisiä esikuvia ei Stingersin jätkillä ole vaikka nimi viittaakin vahvasti 60-luvulle.

— Jokaisella meidän ryhmän tyypeistä on omat musiikkimieltymyksensä ja ne poikkeavat toisistaan melkoisesti. Niiden yhteensovittaminen on luonut oivan pohjan omintakeisen tyylin syntymiseen. Melkoista potkua touhuumme antoi Gretsch-kitaristi Haban mukaantulo ja uuden rumpalin löytyminen.

Stingersin tukevasta soundista vastaavat Ismo Joonala (soolokitara, laulu), Harri Kallio (Gretsch-kitara, taustalaulu), Vesa Kaivo-Oja (läskibasso, taustalaulu) ja Juha Koski (rummut). Kokoonpano on käynyt keikoilla jonkin verran saaden ennakkoluulottoman vastaanoton. Suurin osa setistä on bändin omaa materiaalia, josta vastaavat molemmat kitaristit sekä Vesku.

— Aika näyttää mihin tämä kokoonpano kehittyy. Ismo haluaisi soittaa nopeaa ja rajua, kun taas Vesku ja Haba ovat enemmän melodisella pohjalla. Me ei haluta pitäytyä 50's porukoissa vaan saada kuulijoita laajalta skaalalta.

The Stingers on nähtävä livenä yksistään jo mestarillisen basistin takia. Vesan kontran slappaus on herättänyt laajalti huomiota alan piireissä ja onpa itse "Mr. Rockin' Bones" Ronnie Dawsonkin (yksi The Crampsin esikuvista) äitynyt kehumaan miehen taitoja ja nopeutta. Vesku soittaa myös Stuck' Up's nimisessä ryhmässä, joka on toinen alan bändi seinäjoenseudulla.

The Stingersin taidot voi punnita 17. tammikuuta Kemun järjestämässä 50-lukuillassa musiikkipub Amaliassa. Menossa mukana myös toinen hieman perinteisempää kamaa soittavan alan yhtye.

Keikoille The Stingers ryhmää voi kysyä puhelimitse (964) 233 763.

Eero Niskala

INDIE-VIDUALISTI NO. 003 (1991)

EDITORS : \ TOIMITUS :
Timo I. Nurmi (vast.päätoimittaja)
Timo J. Saikko (the other zit head / lay-out)

PRICE :\ HINTA :
FREE ! ILMA-INEN !
Send IRC (=International Reply Coupon , from your post office) for the next issue (004) !
Seuraava numero (004) vastauspostarilla (2,10 mk) !

INDIE-VIDUAL

INDIE-VIDUAL RECORDS
P.O. BOX 93
SF-33501 TAMPERE
FINLAND (EUROPE)

HOT LINE
KEMU
24h. Keikat, tiedotteet, levywinkit (964) 233 500

VAATEKESKUS
Seinäjoki Keskuskatu 9, puh. 141 171 (Osuuspankin talo) Avoinna Ma-Pe 9-19 La 9-15

TILAA RUMBA

VIELÄ VANHOILLA HINNOILLA

VUOSI 196 mk
KESTO 179 mk
½ VUOTTA 110 mk

RUMBA

ROCKIN AJANKOHTAISLEHTI

90-613 21 62
RUMBA OY, PL 734, 00101 HELSINKI

5.15

KEMU vuosi 1992 alkaa perjantaina 10. tammikuuta 5.15. The Whon Quadrophenia rockoopperasta nimensä ryövännyt 5.15 on pääkaupunkiseudun yleisölle "pitkänlinjan kulttibändi". Olihan yhtyeen ensisingle enteellisesti nimeltään Nirvana ja heinäkuussa julkaistu "Kesäinen stadi" nousi Helsingin singlelistalla parhaimmillaan kakkoseksi.

Tyylillisesti 5.15.-yhtye liikkuu hevypitoisen progerockin maastossa, jota myös "Ohmin laki" kuvamaksisinglen artwork todistaa.

NIGHT CLUB
Bella Donna

ALAVUDEN ROCK-YHDISTYS RY.
KLUBI-ILLAT
HOTELLI ALAVUS

PE 13.12. VÄRTTINÄ LIPUT 50,-
PE 27.12. KINKUNSULATUSBILEET
POPEDA
ENNAKKO NUORISOTOIMISTO
LIPUT 45,- 13.12. alkaen

ALAVUDEN NUORISOSEURALLA
TO 26.12. TAPANINPÄIVÄNÄ
RESSU REDFORD
LIPUT OVELTA 50,-

Kenestä E-P:n karaokemestari?

Japanilaiskeksintö Karaoke saapui Pohjanmaalle puolisen vuotta sitten ja nyt se villitsee laulavaa kansaa usealla paikkakunnalla. Ammattimaisesti tehtyjen musiikkitaustojen päälle voi kuka tahansa mennä laulamaan monessa pohjalaiskapakassa.

Radion Suomen verkossa operoiva RADIO POHJANMAA järjestää ensi vuoden alkupuolella koko Etelä-Pohjanmaan kattavan Karaoke-kykyjen metsästyksen. Radio Pohjanmaa järjestää vajaat 20 paikkalliskarsintaa maakunnassa ja kustakin karsinnasta pääsevät parhaat kyvyt jatkoon. Kunkin karsinnan parhaat esiintyvät alueradion lähetyksissä tuoreeltaan, sillä kaikkien kilpailijoiden esitykset äänitetään digitaalisesti.

Maakunnan parhaat Karaoke-laulajat kokoontuvat loppukeväästä Seinäjoella järjestettävään finaaliin, jossa mm. levyyhtiöiden edustajista koostuva raati kuorii kisan kerman.

Karaoke-kisan yksityiskohdat selviävät joulukuun aikana. Lisätietoja voi pyytää osoitteesta Radio Pohjanmaa / Karaoke-kisa, PL 1000, 60101 Seinäjoki. Lisätietoja saa myös Radio Pohjanmaan puhelinnumerosta 964 - 4142 566

Kellarin treenikämppä Katajalaaksossa on yllättävän valoisa. Seinillä on valtavasti julisteita, ja muutenkin huone on sisustamalla saatu kodikkaaksi nuorten miesten oleskelutilaksi. Rajalan Sameli kertoi, että kattoon kiinnitetty tilkkutäkki on hänen mummon tekemä. Idea ripustaa se juuri kattoon vaikutti sympaattiselta ratkaisulta.

BLUESIN JUHLAA
TRIPLE SCRATCH

Kymmenen sentin seinä naapurihuoneeseen, jossa toinen bändi treenasi, tuntui riittämättömältä. Mutta kaapeli-tv:n äänen saattoi laittaa lujemmalle, silloin kun oma bändi ei sattunut treenaamaan. Olisipa vielä jääkaappi ollut kunnossa, niin virvokevarastokin olisi mahdollisesti ollut käytettävissä.

Oli siis mainio tilanne kuunnella Triple Scratch -yhtyeen poikien jutustelua. Sameli, joka on yhtyeen kitaristi, vaikuttaa olevan jonkinasteinen johtaja yhtyeessä. Hän säveltää ja sovittaa pääasiallisen osan yhtyeen esittämästä materiaalista, joka on erittäin blues-voittoista. Steve Ray Vaughanin vaikutus on ilmeinen, ja hänet Sameli mainitseekin ensimmäiseksi idolikseen. Myös muun muassa Albertit Collins ja King, Buddy Guy sekä Muddy Waters, jonka mukaan poika on saanut lempinimensä, ovat myös suosikkilistalla.

Miikka Kivimäki kertoi olevansa musiikissa kaikkiruokainen, mutta koska hän soittaa bassoa, niin Jaco Pastorius on ohittamaton suosikki.

Kai Jokiaho antoi suitsutusta Harri Ala-Kojolalle, jolta hän on saanut kaiken oppinsa. Kai on yhtyeen jazz-mies; hän soittaa myös Isoon Orkesterin riveissä.

Pojat kokevat vajaan vuoden kestäneen yhteissoiton olevan jo kohtuullisen pitkä aika, mikä onkin totta kun nuorista muusikonaluista on kyse. Toki se on alkusoittoa, jos tähtää vaikkapa Rolling Stonesien kaltaiseen kestouraan.

Triple Scratch vieraili bluesineen Lapuan uudessa Jailhouse Rock -kahvilassa, jossa vastaanotto oli ollut huikea. Lavalta ei kuulemma tahdottu päästää millään pois, ja yhtye oltaisiin haluttu heti uudemman kerran keikalle.

Ainesta tuntuu olevan tuoreen, svengaavan bluesin esittämiseen. Suuri syy on Samelin sormissa, jotka taipuvat ja liikkuvat vikkelästi mielin määrin sujuvissa, melodisissa biiseissä. Mutta keikka-aikataulu on väljä. Seuraavan kerran Triple Scratch esiintyy joulukuun 29. päivänä Ravintola Tarossa Ylistarossa. Silloin vietetään Christmas Jazz Meeting, jonne kutsutaan koko maakunnan soittajakaarti jammailemaan.

MARITA NYRHINEN

Triple Scratch on vaikeasta nimestään huolimatta maanläheisten nuorten bluesia.

Kyllä jotain saa vielä
ILMAISEKSI.

Tilaa tai hae edustava
POSTIMYYNTILISTAMME
(CD:t ja äänilevyt).

MAUMAU MUSIC
Kauppakatu 18 Seinäjoki
os. PL 365, 60101 Seinäjoki p/fax 964-4233 560

☐ Lähettäkää minulle POSTIMYYNTILISTA 4
☐ Lähettäkää minulle POSTIMYYNTILISTA 5 (ilm. tammikuussa '92)
Nimi _____
Lähiosoite _____
Postinro ja -toimipaikka _____

BOLLOCKS MC SJK

Daytonan puolimiljoonaa Harrikkaa, niiden fleikkimaalaukset, kromi, kippurasarvet ja matala jytinä, sekä pyörienomistajien ympärillä häärivät isorintaiset misut saavat monet meistä muuttumaan öljyltä haiseviksi, tatuoiduiksi ja karvaisiksi nahkapalleiksi vapaudenkaipuisissa yöunissamme.

Toisaalta tätä juttua kirjoittaessa törmää surulliseen, mutta pikkusieluiseen nurkkakuntalaisuuteen, josta iloinen anarkismi on kaukana. omaa tonttia prätkäporukoissa varjellaan myös tallirajojen yli. On vittumaista jos menettää kasvonsa omilla mielipiteillään ennen ensi kesän ajokautta.

Artsi on Bollocks MC:n pressa.

Pari kuukautta Seinäjoella on liikkunut joukko Bollocks MC liiveihin pukeutuneita amerikanpyöränomistajia erityisesti PMA-yhtyeen keikoilla. Artsi, Ipe, Olli ja Timppa ovat perustaneet oman HD-tallinsa.

— Aikaisemmin olimme mukana isossa porukassa, jossa oli liki sata pyörää. Siitä suurinpiirtein tunsi kolmasosan ja olimme ylivoimaisesti nuorimpia. Pääosa porukasta oli kolmeneljäkymppisiä, joten koettiin, että vanhana kaveriporukkana voisi homma toimia myös omana tallina.

Seinäjoella on jo aikaisemmin toiminut Garage-talli. Miksi nelikko ei liittynyt tähän porukkaan.

— Garage-talli on ns. sekapyöräklubi, jossa on mukana myös japsipyöriä. Koska meillä kaikilla oli valmiiksi HD oli iisimpää perustaa oma talli. Meidän mielestä Bollocks ja Garage tallien välillä ei ole kilpailua, vaan täydennämme seudun moottoripyöräharrastusta.

Miten suhtaudutte jos tallinne eteen ajaa Kawasaki tai itäpyöräporukkaa.

— Ei voi liittyä. Olemme nimenomaan HD klubi, kenties tyrkylle tulevat brittipyörät hyväksytään. Porukalla tsekataan kokelas ja asialliset tyypit hyväksytään. Pitää olla hyvä maine. Räkänokat älkää vaivautuko. Huumeita emme missään mielessä hyväksy.

Ne jotka mässäilevät mielessään amerikan Helvetin Enkelien liittymisrituaalien kuukautisverillä ym. kastajaisilla kerrottakoon, että Bollocks MC:llä on simppelit säännöt: pyörän on täytettävä uskottavuuskriteerit ja tyypin on oltava sopiva. Tatsareita, pitkää tukkaa, partaa ja isorintaista blondia ei kokelaalta vaadita.

— Kyllähän se isorintainen blondi olis haaveena.

VAADITAAN TUOTTAVAA TOIMINTAA

Oman tallin vuokraamiseen ja varustamiseen Bollocks MC kerää yhteiskassaa mm. paitamyynnillä. (Viidenkympinhintaista paitaa saa tilattua tallin osoitteesta). Seinäjoen kaupungilta hallitilan vuokra ei onnistunut, sillä kaupunki vuokraa halleja "vain tuottavaan toimintaan". Sitä elämäntapaharrastus ei ilmeisesti virkamiehien mielestä ole. Vapaata ympärivuorokautista harrastustoimintaa ymmärtävä toimitila porukalla kuitenkin on jo valmiiksi katsottuna.

— Tulevaisuudessa tallilla trimmataan pyöriä ja järjestetään bileitä. Siitä tulee sellainen vapaamuotoinen kerhotila. Korjaustilat ja oleskelutilat ovat välttämättömiä. On myös voitava järjestää majoitustilaa kiertolaisille. Suomessa on n. 500 rekisteröityä HooDeetä ja niistä 200—300 kiertää kesällä koko ajan ja talvikaudella tallit järjestävät bileitä lähes joka viikonloppu. Tallia ylläpidetään korjaus-ym. tilojen vuokralla. Varat sijoitetaan yhteiskassaan ilman erillistä jäsenmaksua.

Bensan ja öljyn kanssa räppäämistä prätkäporukalle riittää myös talviajaksi.

— Joka syksy pyörä puretaan ja rakennetaan uusiksi. Kyllä niitä aina räpätään. Useimmat tekevät talviaikaan talleilla viimeisen päälle tarkkaa työtä yötä myöden ja myyvät sitten viimeisenpäälle käsityöstämän pyörän pois. Friikin tuntee siitä, että heti urakan päätyttyä se ostaa jonkun romun, jota se alkaa tekemään taas uudestaan.

Tällä hetkellä maamme monissa talleissa trimmataan pyöriä odottavalla kannalla, sillä vuoden vaihteessa pyörän rakennemuutoksien rajat kirjataan tarkasti lakiin. Tähän mennessä pyörän laillisuus on ollut virankatsojan silmässä ja katsastuskäytäntö on ollut vaihtelevaa.

MALLIKANSALAISET

Ulkoisesta olemuksesta huolimatta prätkäporukat ovat mitä mallikelpoisimpia työläisiä. Prätkäharrastus kun ei ole niitä halvimpia. Uudet HooDeet maksavat 70 000 —120 000 markkaa.

Pura- ja kokoa manian kynsiin joutuneet joutuvat maksamaan "antiikkipyöristä" 30 000 — 100 000 markkaan riippuen miten pyörät on rakennettu ja rantautettu. Suoratuonti Amerikoista on yleistä.

Kun juppijuttu riistäytyi käsistä oli HD monille enemmän statusta kuin aatetta. Härmän Kosolankylässä on VT Tradingin myyntilistoilla monta parinvuoden ikäistä pyörää.

— Monille HD oli sellaista yht'äkkistä innostumista. Sellaiset tyypit erotti siitä, ettei niitä kokoontumisajoissa näkynyt. Kylää ne kyllä pyörivät.

Kokelaaksi ilmoittautumista ja paitatilauksia saa esittää osoitteeseen: Bollocks MC/Artsi, Rajatie 37, 60510 Hyllykallio.

Teksti & kuva: Latvis

Kiirastulen Kerubit

Vihdoinkin meillä on olemassa yhdistys, jonka toiminta tekee kaikki muut yhdistykset turhiksi sekä tietenkin myös itsensä. Yhdistyksen presidentti Pekka "jousimies" Nylund toteaakin, että "yhdistyksen ainoasta säännöstä on luovuttu". Tämä periaatteeton periaate aiheuttaa sen, että tiettyjä ristiriitaisuuksia syntyy väistämättä, mutta jokainen valitkoon mieleisensä todellisuuden!

Kerubien rekrytointikirje kertoo seuraavaa:

"Kiirastulen Kerubit on vapaamuotoinen, sitoutumaton ja mihinkään rekisteröimätön kerho, jonka ainoa tavoite on hankkia lisää jäseniä. Kiirastulen Kerubit perustettiin talvella '90—91' jolloin se aloitti "moottoripyöräklubina" sellaisille henkilöille, jotka haluavat kuulua moottoripyöräklubiin, mutta eivät välttämättä omaa siihen edellytyksiä (moottoripyörää, partaa, isoa mahaa, tatuointeja jne.). Tähän kuitenkin oli oma painava sanansa sanottavana muutamilla huumorintajuttomilla, itsellään ns. "oikeina" bikereinä pitävillä henkilöillä, jotka ymmärsivät viestin väärin ja tulkitsivat Kiirastulen kerubit vittuiluksi heidän jalolle aatteelleen (mitä se ei luonnollisestikaan ole). Niinpä klubin tunnuksesta jätettiin kirjanyhdistelmä "MC" pois ja samalla päätettiin laajentaa toimintaa".

Presidentti Pekka "nuoleni ampuvat syvälle ja lujaa" Nylund valottaa asiaa lisää: "Yhdistys perustettiin vittuilemaan mc-klubeille, sisäpiireille, itsestäänselvyyksille ja Kemulle. Yhdistyksellä ei ole muita päämääriä, kuin oman edun tavoittelu". Käytännössä Pekka on toteuttanut ajatuksiin vaatimalla Kerubien järjestämissä klubi-illoissa kaksinkertaista sisäänpääsymaksua Kemun hallituksen jäseniltä. Pekka filosofisoi edelleen klubi-toiminnan tiimoilta: "Kemun hallitus ei osaa mielestäni hoitaa sitä toimintaa, mitä

Kiirastulen Kerubit terapia-asuissaan.

sen pitäisi tehdä. Paikallisille bändeille ei tarjota esiintymismahdollisuuksia. Sitten kun homma toimii vetäydymme kuvioista." Ihmetellessäni ihmisten vaihtelevaa intoa osallistua Kemun klubi-iltoihin Pekka tokaisee: "Amaliassa on se vika, että se haisee Kemulta. Erottakaa Kemun hallitus!".

Kerubien toimintaa Pekka luonnehtii lähinnä terapiaksi. Eräs tärkeä terapiamuoto on kuuluminen ryhmään. Ryhmään kuulumista korostetaankin jäsenhankintakampanjassa: "Vitosella voi liittyä jäseneksi ostamalla Kerubien hihamerkin ja tämä takaa elinikäisen jäsenyyden, mutta jos on niin tyhmä, että haluaa maksaa kolmekymppiä niin voi ostaa kerubien t-paidan."

Yhdistys on tällä hetkellä oikeushenkilöitymässä ja jäsenmääräkin on sopulimaisesti kohonnut viiteenkymmeneen. Jäsenmäärän nousu on tehnyt Pekan valtiomiesmäisen viisaaksi: "Sitten kun yhdistyksen jäsenet alkavat toimia aktiivisesti, voi johtokunta erota ja liittyä Kemuun". Mutta pelkoa siitä ei vielä ole, sillä "jäsenistö on niin aktiivista, että kaikki hommat joutuu tekemään yksin".

Tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu klubitoiminnan jatkaminen, saatanabileiden järjestäminen, taidenäyttely, lastentapahtuma, sekä koraani-ilta, jossa Marokkolainen kerubi tulkitsee tätä pyhää kirjaa. Eli kiirastulimaisesti rajana ei toiminnassa ole suinkaan taivas. Enkelimäisesti Pekka toteaakin ohjenuoransa olevan "suvaitsevaisuuden, vapaan seksin ja rakkauden leivittämisen".

Räjäytä tajuntasi liity kerubiksi:
Kiirastulen Kerubit
c/o Pekka "luottakaa ja uskokaa minuun niin elämänne tuntuu paremmalta" Nylund
Marttilantie 51 as. 17
60100 Seinäjoki

Teksti: Juha Koivisto

ROCK TUKI

Arto Aalto, Timo Uusitalo ja Juha Kaski kyllästyivät vaisuihin opintoviikkoihin Seinäjoella. Laitostumisen torjumiseen trio ei suinkaan valinnut helpointa tapaa ts. märkä t-paitakisojen järjestelyä tai karvanoppien keralla kartsailua.

— Vaikka Seinäjoella järjestää aktiivisesti elävän musiikin iltoja oli meidän mielestämme kaupungissa selvä puute. Nimittäin elävän musiikin tilaisuudet saavuttavat harvoin opiskelijat, jotka matkaavat yleensä kaupungista pois viikonloppuisin. Päätimme rohkeasti ryhtyä järjestämään pienimuotoisia klubiiltoja joka toinen tiistai.

Kolmikko on sen verran vakavasti liikkeellä, että Rocktuen rekisteröintipaperit ovat parhaillaan byrokratian rattaissa.

Rekisteröidyttyään yhdistys ei aio kuitenkaan kerätä jäsenmaksuja vaan pyörittää toimintaansa opiskelijatalkoilla ja lipputuloilla.

— Toiminnan painopisteenä on esitellä maakunnan bändejä. Paikalliset bändit menevät läpi huomattavasti helpommin kun tutut järjestäjät esittelevät ne paikassa, jonka kävijät tuntevat omakseen muutenkin.

KEMU ry. on pyrkinyt kalastelemaan opiskelijoita tilaisuuksiinsa vuosikausia siinä yleensä epäonnistuen — Pohjanmaalla opiskelijat kun eivät valitettavasti ole kovinkaan edistyksellisiä vaan pikemminkin omissa "opintopiireissään" —discoa—kaljaa—ja—yökerhoja —mantraa hokemassa.

— Kiersimme suurimman osan Seinäjoen kapakoista ja lopulta päädyimme Freetime musiikkipubiin. Paikan nuorekas image on vetovoimainen. Uutena paikkana, sillä ei ole painolastina ikäviä mielikuvia kuten esim. KEMUn tilaisuuksilla, jotka pidetään asemalla.

Asema on opiskelijalle yleensä vain läpikulkupaikka.

Opiskelijat ovat ottaneet Rocktuen tilaisuudet hyvin vastaan. Noitalinna Huraa veti avajaisiltaan 152 ihmistä ja muutenkin yrityksellä on sosiaalinen tilaus, sillä vieraspaikkakuntalaiset opiskelijat nostavat Seinäjoen asukaslukua kouluviikkoisin monella tuhannella. Keväällä Rocktuki aikoo järjestää tilaisuuksia myös pubin terassilla — onhan siinä toria.

Lisätietoja Rocktuki-yhdistyksestä antaa Arto Aalto.

Keikkatarjouksia ja demoja voi lähetellä osoitteeseen Sammonkatu 17 A, 60120 Seinäjoki. Puh. 949 264145.

P.S. Rocktuki järjestää pikkujoulunsa 17.12. Esittelyvuorossa on tällöin LUKA-yhtye.

STS

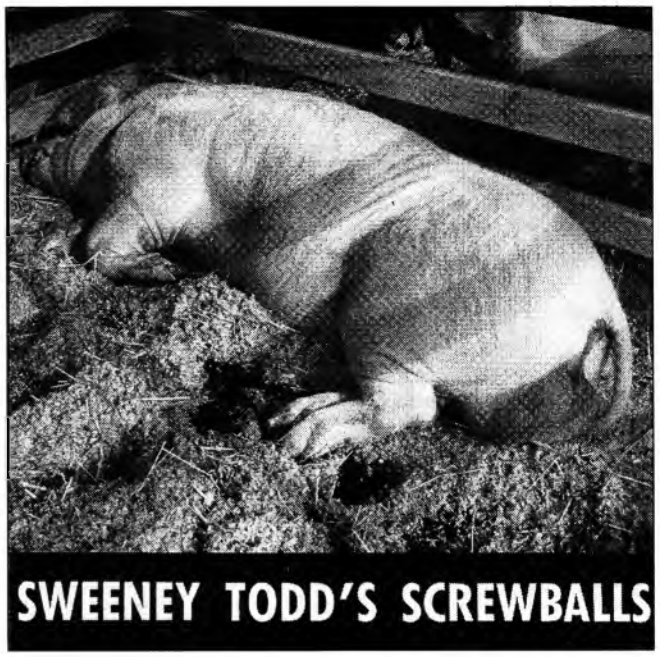

Kokkolalainen bändi Sweeney Todd's Screwballs julkaisi esikoissinglensä 1. marraskuuta. STS voidaan lähinnä kutsua hikistä neekerijatsia (suomeksi laulettuna) **soittavaksi bändiksi jonka tavoitteena on saada ihmiset mahdollisimman huonolle tuulelle ja depression partaalle. Ts. pojat soittavat tiukkaa tiukempaa maanläheistä hardrockia jolla on juurensa lähinnä Lagerstremin sikalassa missä pojat viettävät suurimman osan vapaa-ajastaan.**

Yli puolet STS:n kappaleista on omaa käsialaa lähinnä Muzyn tekemiä kuten myös juuri ilmestyneen singlen kappaleet "Never Give Up" ja "Wormeaten Blues". Single värkättiin Kari-Vox studiossa Kokkolassa parissa päivässä ja levyjä prässättiin 300 kpl. Poikien mielessä sinkun lopputulos oli ihan ok. Ainahan on parantamisen varaa ja yksi haave olisi saada tehdä studiossa töitä kunnon ajalla eli hosumiset pois. Se vaikuttaa huomattavan paljon lopputulokseen.

Mutta hyvä näinkin, Hagu huomauttaa.

SIAN PALLIT

Sinkun kansi on herättänyt aikamoista hilpeyttä. Miksi hard-rock levyn kanteen 500 kiloinen sika — siihen löytynee kaksikin syytä. Ensinnäkään ei ollut tarkoitus kuvata sikaa vaan "niitä" mutta sika tuli sattumalta mukaan kuvaan ja toiseksi pojat ilmoittavat olevansa erittäin eläinrakkaita jotka aina mahdollisuuden tullen haluavat näyttää sympatiansa eläimiä kohtaan mitä ihmeellisimmillä tavoilla.

Sinkun kannessa oleva possu tullaan lähiaikoina nauttimaan Jukolan pikkujoulu;uhlissa ystävien kesken eli god jul åt er alla!

STS:ssä muuten soittaa Anttu Boijer, Ufo Furu, Muzy Lågland, Styrre Lågland ja Hagu Haglund.

Pojat kertovat että sinkku tehtiin lähinnä pr-tarkoitukseen. Suurin osa levyistä on lähetetty ristiin ja rastiin ympäri Suomea. Tarkoituksena on tuoda bändiä esiin mahdollisimman laajalti. Toki levyä löytyy myös kaupoista lähinnä Kokkolassa ja Tampereella. Pieni erä on myös mennyt Ruotsiin, USA:han ja jopa Brasiliaan asti. Siellä kuulemma pojilla on vankka kannattajajoukko.

YMPÄRI OMETTAA

Keskimäärin STS:llä on ollut 2-3 keikkaa kuukaudessa. Suurimmaksi osaksi Pohjanmaalla. Bändiä on kuitenkin kovasti myyty ja ensivuoden puolella keikkoja on jo runsaammin.

Tammi, helmi, maaliskuussa on 20 kymmentä keikkaa linjalta Pori, Seinäjoki, Vaasa, Oulu sekä Jyväskylä. Pojilla on myös vankilakiertue suunnitelmissa. Jokaiseen keskus- ja lääninvankilaan on lähetetty tarjous eli saapi nähdä. STS oli muuten viime juhannuksena Pelson keskusvankilassa esiintymässä ja siellä tykättiin kuulemma kovasti. Ei ainakaan jouduttu istumaan Ufo nauraa.

Lopuksi pojat haluavat kehua itseään maailman ehdottomasti parhaaksi rockbändiksi joka ei taatusti jätä ketään rauhaan eli kaikki Elmut ja muut keikkajärjestäjät soittakaa Sweeney Todille niin saatte vuosisadan suurimman erektion tai ainakin paskat housuihin. Yees!!!

Teksti:
HOG-LADY

Kontakti:
Styrre puh. 968/29 357, 949/263 848
Anttu 968/25 752

Klaanissa vaikuttavat Mikko Sillanterä, Ari Katajisto, Mika Katajisto ja Esa Takala.

KLAANI

Klaani julkaisi marraskuun alussa ensimmäisen omakustannesinglensä enempiä nikottelematta. Yhtyeen maantieteellinen fragmentoituminen; Jalasjärvi —Vaasa —Rauma — Ylöjärvi, heijastuu myös kappaleiden nimissä. Taxi ja Läpi tulen kertovat, että matkalla ollaan koko ajan.

Aikaisemmin Klaani toimi kolmisen vuotta nimellä Viiden kopla, mutta kosketinsoittajan poisjäännin takia joukkion oli syytä keksiä uusi nimi. Vapaamuurarit ja Black Lodge olivat poissa laskuista, mutta vanhasta historianopuksesta löytyi vastaaviin iljettäviin lahkoihin rinnastettava substanttiivi, joka on yhtäkuin "Itselleen muiden kustannuksella etuja hankkiva ryhmä tahikka muu järjestö". Se sopii kuin nyrkki silmään. Klaani on täyttä tupakkaa.

Vaikka ahkera treenaaminen on nyt oikeutetusti siirtynyt demoasteelta äänilevylle ei Klaani ole pahemmin rock-tähteyttä toisten siivellä nauttinut. Viheliäiset provinssimuusikon ongelmat kuten "bensarahat on loppu ja auto jäässä tai hajalla", sekä välimatkat ja aikuisopiskelut ovat pitäneet yhtyeen valtakunnantason keikka- ja bändäripäivyreistä sivussa.

Hyvää rhythm'nbluestangopopjazzhevisuomipop-musisointia saa kuitenkin viipaleena hyvinvarustetuista musiikkiliikkeistä kautta maan (mm. MauMauMusic, Jukeboss ja Mal-Myynti. Pikkumustaa jakelee myös Orkanizatio.)

Keikat: Mikko Sillanterä (964) 575 042
Esa Takala (931) 485 140

NIGHT CLUB Bella Donna

Salde

Ohjelmatoimisto takaa, että soittajalle jää soppaa.

SOITTAJILLE $-SOPPAA

Viime kerralla lehdessämme pohdittiin inhorealistisesti keikkajärjestäjän kurjaa kohtaloa järjestää muille kivaa hirveän kalliisti. KEMUN viimekauden tappiollisen keikkakalenterin julkistaminen aiheutti vilkasta keskustelua. Ohjelmapuolella närkästyksensä osoitti Kolmas Nainen ja pari ohjelmatoimistoa. Valitettavat realiteetit olivat kuitenkin julkaistun kaltaisia. Järjestelyvirheet ovat asia, joista kannattaa oppia, mutta ei kerrata.

Seuraavassa Suomen Rocktoimistojen liiton puheenjohtaja Kari M. Pössi valottaa yhden näkemyksen siitä mikä on ohjelmatoimiston osuus suomalaisessa rockbisneksessä.

Suuresta maailmasta on ihmisten mieliin syöpynyt kuva rahassa kierivästä tähdentekijästä, joka kahmii omat ja toisten fyrkat taskuunsa. Siis managerista. Tai JRstä. Ja tämä kuva on yhtä väärin kuin yleensäkin kaikki luuloihin perustuva "musta tuntuu" kuvitelmat. Tai sitten minulta on jäänyt ne rahavuoret huomaamatta.

Mikä siis ohjelmatoimisto — tai ohjelmamyyjä — on? Yksinkertaisesti hän on tekijä, joka välittää ohjelman kuulijan luokse käyttäen välissä paikallista järjestäjää ja ottaa tästä tietyn prosentin palkkiona. Yksinkertaista, eikö totta?

Valotetaanpa asiaa olutperspektiivistä. Siinä vaiheessa, kun olut tuodaan ravintolassa tarjoilijan toimesta asiakkaan nautittavaksi se on jo vaeltanut muutamien välikäsien kautta. Mutta toisaalta jos näitä välittäjiä ei olisi, pitäisi asiakkaan mennä panimolle juomaan oluensa. Siinä tulisi Seinäjoeltakin kaljan kippaukseen matkaa! Yksinkertaista, eikö totta?

Ohjelmatoimisto on siis esiintyvien taiteilijoiden valtuuttama henkilöyhtiö, joka on ottanut vastattavakseen ryhmän esiintymisten järjestelyistä ja hankkimisista, rahaliikenteestä ja tämmöisestä. Suomessa lain mukaan tulkitaan asia hieman väärinpäin, elikkä siten, että taiteilijat ovat töissä ohjelmatoimistolla. Suuressa maailmassa asia tulkitaan tismalleen toisinpäin, elikkä että ohjelmamyyjä on poppareiden palkkalistoilla. Kutienkin kun täällä tämä systeemi on niin pientä, asialla ei loppujen lopuksi ole suurta merkitystä.

—PROSENTIT RATKAISEVAT —

Ohjelmatoimiston prosenteista on ollut myöskin useaan otteeseen epäselvyyksiä elikkä lähinnä siitä, miksi toimisto ottaa tehdystä työstään palkkiota. Siinäpä vastauskin tuli jo. Normaali orkestereilta perittävä prosentti on siinä 15—20, joka sisältää sekä myyjän palkkion että toimiston palkkion. Toimiston prossat tuhlautuu siten, että ensinnäkin valmistetaan julisteita yms. mainosmateriaalia (näistä yhtyeet sekä levy-yhtiöt maksavat osansa), pidetään toimistoa pystyssä (vuokrat, puhelin- ja postikulut), hoidetaan kirjanpito (palkat yms.) ja tietysti mielellään kerätään yhtiölle hieman voittoakin yleisen likviditeetin parantamiseksi. Kyse on siis kaupankäynnistä sen normaalien sääntöjen mukaisesti. Tällä pop-puolella tämä tietenkin aiheuttaa joillakin närää, johtuen varmaankin ajattelusta rockin kapinallisuudesta. Kapinaa tai ei, leipää on syötävä ja sitä ei ilmaiseksi anneta.

Eräs kauhisteluja aiheuttanut seikka on orkestereiden "hirmuiset" palkkiot. Kyllähän ne paperilla joskus isoilta näyttävät, mutta sitten kun siitä aletaan maksamaan kuluja niin summat pilkkoutuvatkin aika pieniksi. Elikkä aletaanpas pilkkomaan: Hyvin yleinen ravintolakeikasta saatava korvaus on n. 10000 tommoiselle hyvin menestyvälle ryhmälle. Yhtyeen koko on neljä henkeä ja näiden lisäksi mukana on kolme teknikkoa (pää-äänimies, monitorimies sekä valomies, nämä toimivat myös kuskeina). Eli näin se menee:

Palkkio 10000,-
Ohjelmatoimiston ja myyjän prosentit (15%) .....-1500,-
Ryhmän päivärahat (a 157) -1099,-
Tekniikan palkat + työnantajan maksut (a 720).....-2160,-
Majoitus (a 150).....-1050,-
Matkat (es. 400 km, a 3 mk) .....-1200,-
PA + valolaitteisto (halpa sellainen) .....-1500,-
YHTEENSÄ .....-8509,-

Elikkä puolet palkkiosta menee näihin. Lopuilla maksetaan sitten palkkaa poppareille ja tietenkin valtiolle sekä eläkelaitoksille ja niin edelleen. Verrattuna siihen, miten paljon bändi käyttää aikaa harjoitteluun, vuokraa tiloja siihen, hankkii soittimia yms. vuositasolla palkat jäävät aika helvetin pieniksi. Näyttää hirveältä ja niihän se vähän onkin. Mutta toisaalta, harvempi tämmöiseen bisnekseen Suomen kokoisessa maassa lähtee rikastumaan, yleensä siihen on syynä intohimo. Sitä tarvitaan. Runsaasti.

Paikallisesti saattaa monesti siis näyttää, että ohjelmatoimisto vie kohtuuttoman suuren osan yhtyeen palkkiosta mutta kuinka on käytännössä. Kuten edellä aikaisemmin on selostettu, varsin paljon tuosta tulleesta fyrkasta menee toiminnan pyörittämiseen. Nykysuomessa pelkkä palkkojen maksukin vaatii tietyn määrän ammattitaitoa ja yleensä koko rahaliikenteen hoito vaatii sitä. Kuin myöskin keikkojen myynti. Kun markkinointialueena on koko Suomi, niin voin vakuuttaa, että on työtä suunnitella ja myydä rundeja, buukata hotelleja, autoja ja sitä kaikkea mitä hyvin tehty keikka vaatii. En siis tunne itseäni kovinkaan suureksi rosvoksi ottaessani palkkaa tehdystä työstäni. Silloin vielä kun olin valtion leivissä tunsin joskus omantunnon kolkutuksia. En siis enää.

Selvitys saattaa vaikuttaa turhalta selittelyltä ja jaarittelulta, mutta asian, joka on itselle täysin selvä, selvittäminen mahdollisimman selkeästi on yllättävän hankalaa. Rautalangan vääntäminen ei koskaan ole ollut vahvimpia puoliani.

Kari M. Pössi
Ohjelmamyyjä
Piikkikasvi Ky

MUSIIKKILAITEHUOLTOA

KORJAAMME & HUOLLAMME
-orkesterilaitteet
-vahvistimet
-urut
-pa- ja valolaitteet
-efektit ym.
hitech -kamat
Yli 10 vuoden kokemus.
Kaikki merkit ja mallit.

ÄÄNIALA
Ammattikoulunkatu 2
Seinäjoki
puh. 964-142376
(klo 10-18)

Kultakeskuksen Kohinoor kihlat

KELLO JA KORULIIKE
LAPPALAINEN
Puskantie 10,
puh. 132 165

TUKEKAA ILMOITTAJIAMME

Seinäjoen ravintolatilanne kuumenee entisestään. Keinoja ei kaihdeta asiakkaiden kalastamiseksi. Myös päinvastaisia huhuja on viimeisen kuukauden aikana liikkunut. Eräs satunnaista huhua vahvempi väite liittyy Ristorante Rosson nuorekkaaseen Birrapubiin. Paikka on lyönyt itsensä läpi nuorison suosimana musiikkipubina, jossa erityisesti viikonloppuisin opiskelijat, maakunnan punaniskat, moottoripyöräkerholaiset ja pitkätukat ovat saaneet rauhassa nautiskella paikan nimen-omaista tuotetta.

Viimeisen kuukauden aikana kylältä on kantautunut toimitukseen mitä kummallisimpia uutisia. Useat erittäin luotettavat ihmiset ovat henkilökohtaisesti pyytäneet tutustumaan Birran tapaan kohdella pitkätukkaisia asiakaskandidaatteja. Usealle on jäänyt hampaan koloon porttieerin toteamukset asiakkaan hiuksien pituudesta tai ulkoasusta riippumatta humalatilasta. Pyynnöistä huolimatta poiskäännytettyjen ei ole sallittu tavata paikan johtajaa. Jotkut ovat puhuneet sanelmavuorteesta.

Koska päätoimituksen päälaella paistaa sisäkumi jäi tutkivan journalismin keinot puhelinvälineen varaan.

Ravintolapäällikkö Anja Flander kertoo seuraavassa oman näkemyksensä asiasta.

— Tämä huhu on hyvin paljon sellainen, että aina ei olla ravintolasäädöksistä samaa mieltä asiakkaan ja henkilökunnan kesken. Ei ainakaan silloin jos asiakas on ottanut. Harvapa porttieerin poiskääntymiskehotusta hyväksyy ja myöntää, että: "Olen ottanut".

— Olemme tiettyjen säännöksien alaisia. Toki ravintola valitsee asiakkaansa, muttei se valitse minkään pitkän tukan perusteella, jollei se ole niin epäsiisti, että täytyy katsoa ettei henkilö ole ajatellutkaan tulla ravintolaan. Meillä on aivan normaalit kriteerit mitä ravintolaan pääsemiseksi tarvitaan: siisti, asiallinen pukeutuminen, asiallinen käytös eikä juopumusta.

Pitkätukka ei siis ole ollut syynä tämän huhun syntymiseen?

— Asiakkaan siisteysaste ratkaisee. Se mihin tällä vetoan on se, että varsinkin viikonloppuisin on erittäin ikävää, jos ihminen tulee peseytymättömänä ja siistiytymättömänä anniskeluravintolaan viettämään iltaa. Sehän on epäkohteliasta jo muita ihmisiä kohtaan. Meillä on ollut myös ongelmia asiakkaista, jotka eivät hyväksy sitä ettei lattialla istuta.

Lattialla istujat ovat olleet siis nimenomaan pitkätukkia?

— Heillä on sattunut olemaan sillä kerralla pitkä tukka, mutta ei se ole hiuksista kiinni kunhan se on puhdas ja siististi kammattu. Kun viimeksi kävin Birrassa niin siellä oli kaveri, jolla oli hiukset poninhännällä.

Miten äidillinen siisteyskampanja on vaikuttanut asiakaskuntaan? Onko asiakaskunta siistiytynyt vai onko ei-toivottuporukka vaihtanut paikkaa?

— Meillä on nykyisin asiakkaita, jotka ovat ottaneet kehotuksesta vaarin ja siistiytyneet ja tulleet niin siistinä, että täytyy oikein katsoa, että hyvänen aika onko tämä sama kaveri. Tottakai ravintola haluaa pitää asiakaskuntansa, mutta me toivomme, että kaikki tapahtuu hyvässä yhteisymmärryksessä. Mehän olemme asiakkaiden palvelijoita.

— Toivomukseni on, että asiakkaat yhä enemmän opettelisivat ravintolakäyttäytymistä. Toivoisin, että joku kertoisi ihmisille mitä tarkoittaa kun mennään ravintolaan ja missä asemassa on jos pitää tavallaan väkivalloin poistaa se, joka on liikaa juonut ja mitä se tarkoittaa seuraavalla kerralla tullessa. (Eikö juuri portsari opeta luonnonmenetelmällä ja anna asenteellaan käyttäytymismallin: ole vittumainen. päätoim. huom.)

Meillä henkilökunta on opettajan asemassa tietyllä tavalla. Ne joutuu kertomaan "ett kuule hei. Käy ees kädet pesemäss, kun ne on niin likaset, että todellakin oot suoraan renkaan vaihdosta tulossa." Ravintolakäyttäytymisestä pitäis puhua nuorten kanssa hirveen paljon. Edelliselle toimittajalle, joka samasta asiasta kyseli kerroin, että pitäiskö hän hankkia itselleen konsultin toimi ja lähteä valistamaan kouluihin ja nuorison tapahtumiin siitä mitä tarkoittaa kun tulee ravintolaan.

— Toivotan pitämään hauskaa Birrassa ja keskustelemaan henkilökunnan kanssa syntyneistä väärinkäsityksistä.

kirjasi Latvis

PIISKAA & PORKKANAA

" hurjaa kiihotusta ja systeemin vastaisuutta"

Viime lehdessämme MauMau Music mainosti "Vertaa hintoja". Nyt onkin syytä. Liike ei myönnä enää Kemu alennusta. Pystyvätkö liikkeen uudet paperipussit pelastamaan Pertin uskottavuuden?

HERRA RAVINTOLOITSIJA

Marraskuun 8 päivä tänä vuonna lensin kotiin aurinkoisesta Addis Abebasta. Olin onnellinen. Sielussani hymyilivät monet etiopialaiset kasvot. Nuo ihmiset tietävät mitä on elämä, sen kaikkine kärsimyksineen ja iloineen. Pikku ongelmat eivät tunnu missään. Olin oppinut itsekin kärsivällisyyttä ja elämän kokonaisuuden tajuamista. Ja mikä merkillisintä: olin myös tavannut tulevan rakastettuni.

Lentokentältä otin taksin ja menin töihin. Iloisena. Mikään ei voisi pilata onnea.

Totuus paljastui yhdessä ryssäyksessä. Ensimmäinen puhelinsoitto tuli Seinäjoelta. Vihainen mies tuli lankoja pitkin Helsinkiin. Pyysi oikaisua juttuun, jonka olin kirjoittanut Botnia Beatiin.

Siis: olen pahoillani, että olen sisällyttänyt artikkeliini maininnan Herra Ravintoloitsijasta sekä muutamia numeraaleja.

Ilmeisesti toisen käden luotettavat tietolähteeni olivat virheellisiä. Ja kiitos soitosta, joka tapauksessa. Ainakin asiasta päästiin keskustelmaan. Joskus sitä vaan toivoo, etteivät ihmiset ottaisi niin henkilökohtaisesti nokkiinsa — asiat ovat loppujen lopuksi vain yleistyksiä. Kritiikki olisi voinut kohdistua keneen tahansa ravintoloitsijaan.

Hyvää jatkoa
toivoo Anu Laakkonen
MaailmanKarnevaali,
Projektipäällikkö

Päätoimituksen jatkokommentti.

Koska asiallista ja kirjallista myyntitositteisiin ja kirjanpitoon perustuvaa oikaisua tai vastinetta ei ole toimitukseen toimitettu ravintoloitsijan puolelta, eikä tapahtumajärjestäjän osalta ole toimitettu uutta aineistoa voimme katsoa lehtemme toimineen Suomen Sanomalehtimies Liiton ohjeiston mukaisesti.

Jarmo Latva-Äijö
päätoimittaja

DENIS VAUGHAN.

News '91

Alan Price
Alvin Stardust (EUROPE-January'92)
Bill Bruford's-Earthworks
Boney M
Bonnie Tyler
Bootleg Beatles
Brendan Shine
Chaka Khan
Chas & Dave
Champion Jack Dupree
The Chieftains (EUROPE-Feb/April/May'92)
Chris Norman (EUROPE-May'92)
David Hasselhoff (EUROPE-Feb'92)
Demis Roussos
Donovan (EUROPE-December'91)
Donna Summer
The Drifters
The Dubliners (EUROPE-Dec'91)
Fairport Convention
Fats Domino
Frankie Valli +
The Four Seasons
The Fureys & Davey Arthur
Gerry & The Pacemakers
Gheorghe Zamfir (EUROPE-December'91)
+Feb/March'92)
Gibson Brothers
Gilbert O'Sullivan
Gloria Gaynor (EUROPE-December'91)
Grace Jones (EUROPE-December'91)
Imagination
Jennifer Rush
Jim Diamond & Arama
Jimmy Ruffin
Johnny Cash
Johnny Logan
Jose Feliciano
Julio Iglesias
Kaoma
Kris Kristofferson
LaToya Jackson (EUROPE-Dec'91+
Laura Brannigan
Leo Sayer
Misty in Roots
Mungo Jerry
Nina Simone
Osibisa
Paris Chamber Orchestra
Pasadena Roof Orchestra
Pentangle
Petula Clark
Randy Crawford (EUROPE-Mar'92)
Ralph McTell
Rita Coolidge
Sandie Shaw
The Searchers
Showaddywaddy
Smokie
Suzi Quatro
Swinging Blue Jeans
The Temptations
Three Degrees

HOT NEWS

"The Magic of the Musicals"

Starring: Marti Webb + Mark Rattray

BOND STREET HOUSE. 14 CLIFFORD STREET. LONDON W1X 2JD
TEL: 071-486 5353 TELEX: 24667 Ref. D. VAUGHAN FAX: 081-330 6458

Mikko Puska on palannut Provinssirockin projektipäälliköksi. Vaikka Kemun hallitus tekee kaikki päätökset mm. esiintyjävalinnoista on Puskan päälle asettunut melkoisia ennakkopaineita. Come back pohjanmaalle, ei varsinkaan Kemun ankaran jäsenistön eteen, ole ilman vakuuttavia näyttöjä kovin helppoa. Homma näyttää olevan onneksemme hallussa.

KOKOUSKUTSU

Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistyksen jatkovuosikokous pidetään Seinäjoen Nuorisokeskuksen salissa (Puskantie 3) tiistaina 17. joulukuuta klo 18.00.

Esillä seuraavat asiat
— Talousarvioasiat
— Taloudellinen tilanne
— Toimenpiteet koskien yhdistyksen eri toimintamuotoja ja niiden tulevaisuutta

Tervetuloa

Kas tässä miljoonahalli, jota kukaan ei rakentanut ja jota kukaan ei huoli. Lopettakaamme järjettömyyden riemuvoitto ja pistäkäämme tähän tilaan nuorisodisco. KEMU ottaa ilomielin hallin ko.käyttöön, niin pelastamme katulapset.

Helmi Järviluomasta
leivotaan lisensiaatti

Rytmi-instituutin johtaja Helmi Järviluoman lisensiaatintutkimus 'Etnomusikologi ja kentän paikallinen tuottaminen — esimerkkinä kansanmusiikin uusi tuleminen' tarkastettiin 9.12. 1991 Tampereen yliopiston kansanperinteen laitoksessa. Vastaväittäjänä tilaisuudessa toimivat dos Pekka Jalkanen ja erikoistutkija Hannu Sinisalo.

Micco ja Big Papa osoittavat kitarakaapin paikan.

Elämme aikaa, jolloin kaikenkarvaiset iskelmä- ja popartistit kutsuvat itseään mieluusti rock-muusikoiksi.

Aikaa, jolloin iskelmätähdenkin imagolle on eduksi pukeutua nahkatakkiin ja bootseihin.

Muodissa on musiikki, joka on siistiä, siloiteltua ja sielutonta. Sekaan on toki ujutettu pätkä särökitaraa kuin silmänlumeeksi. Nyt on muotia tehdä fiksua ja älyllistä musiikkia, josta varsinainen musikaalisuus ja persoonallisuus saattavat puuttua kokonaan.

On auttamattoman vanhanaikaista olla virtuoosi tai pistää persoonallisuutensa peliin.

On käynyt niin, että tämän päivän kapinallisia ovatkin ne, jotka soittavat sitä itseään: raakaa, rosoista, sinisen hikistä synkooppia ja bailausmusaa. Näyttää siltä, että kompromissiton ja alkuperäinen rock'n'roll on 90-luvun vastakulttuuria.

Coupé de Ville

Yksi näistä harvoista härkäpäistä ja aikamme todellisista kapinallisista on helsinkiläinen nelikko, **Coupé de Ville.** Bändiä on yritetty teilata ja tyrmätä alan ihmisten ja median taholta, mutta se on voittanut myös paljon uusia ystäviä varsinkin ensilevynsä Checkin' & Bowlin' myötä.

CDV soittaa rokkenrolliaan ja rytmibluussiaan ilman egotrippejä, narsisimia tai kyynisyyttä. Ilman hienoja vaatteita tai kallista manageria ja taustaorganisaatiota. Mukana on vain hirveä määrä energiaa, iloa, soittamisen riemua ja — anteeksi vain —suvereenia soittotaitoa ja virtuositeettia.

Vai mitäs sanotte bändistä, josta löytyy basisti joka pystyy soittamaan miten päin hyvänsä, joka ilta uusiutuen ja riehaantuen, jolta irtoaa maukkaat bassosoolot, ja joka laulaa vielä kuin James Brown tai Little Richard, joka koko ajan piiskaa bändiä mitä hurjimpaan menoon mielikuvituksellisen sykkivällä bassottelullaan, jonka tukkimaiset sormet ovat kuin luodut bassonsoitossa tarvittavaan botnekkaaseen potkuun. Tällainen mies on **Pekka "Hullu" Helin.**

Big Papa Auvisen kitaransoitto on myös luku erikseen. Hän edustaa valtatrendeistä poiketen vanhanaikaista kitaransoittoperinnettä. Virtuoosi, joka soittaa sitä mitä "ylhäältä annetaan".

Big Papa on improvisaation luonnonlapsi. Koskaan hän ei soita sooloa kahta kertaa samalla tavalla. Hän on kitaristi joka käsittelee kitaraansa säälimättömästi, soittaen hampailla, selän takana, baaritiskillä seisten, jonka kitara jatkaa soittoa vaikka toinen käsi sytyttää savuketta ja toinen käsi tarttuu yleisön tarjoamaan tuoppiin.

Yhteen ykkös-härkäpää on **Micco "Moonshine" Milkowitz.** Harvinaislaatuinen luonnonoikku ja monipuolisuusihme. Tyttö, joka on debytantti levymielessä, mutta jolla on takanaan jo 20 vuotta rokin renkutusta (joista 2 vuotta Jenkeissä). Hän on nainen, jonka soittoa on erehdytty luulemaan Albert Järviseksi ja jonka särmikäs laulutyyli hallitsee niin rajut rokit kuin intensiiviset balladitkin. Heti debyytillään Micco kiilaa naisrokkarien aatelistoon jopa kansainvälisestikin ajatellen. Suomenmaasta ei tahdo löytyä sopivia vertailukohteita keskinkertaisuuksineen.

Get On, Martin Luther!

Coupe de Ville on sitkeän itsenäisyytensä ansiosta saattanut maailmaan vihdoin ensilevynsä Checkin' & Bowlin'.

Itse tuotetulta levyltä löytyy paitsi 7 originaalia myös kaksi historiallista versiota Hurriganesin legendaarisesta Get On -biisistä. Kolmaskin kuulemma piti tuleman mukaan, akustinen country blues -versio.

Levyraativoitto yhteelle heltisi ennätyspisteillä kyseisestä Get On -tulkinnasta. Sen jälkeen bändin puhemies Micco Milkowitz intoutuikin julistamaan Get Onin Suomen uudeksi kansallislauluksi ja Uusi Suomi kirjoitti "rockin uudesta vallankumouksesta."

Harvinaislaatuiseksi tämän ryhmittymän tekee myös se, että keikkamyynti hoidetaan itse ja ylpeästi. Samoin kaikki promootio. Kolme ohjelmatoimistoa läpikäyneenä ja kaikenlaiseen rock-bisneksemme mädännäisyyteen törmänneenä riittäisi tästä aiheesta reippaasti tarinaa.

Haastateltavat Micco ja Big Papa kuitenkin haluavat keskittyä musiikista puhumiseen. Mutta mikäli Miccoon on uskominen, kaikki tullaan aikanaan paljastamaan. Jos ei muu auta, niin sitten naulataan 50 teesiä Tavastian etuoveen. Get on, Martin Luther!

° **Helsingin Sanomien kuukausiliitteessä oli taannoin näyttävä juttu otsakkeella "kitarasankarin kuolema". Siinä kerrottiin että nuori kitaristipolvi ei kunnioita vanhoja perinteitä, kitaranvingutusta halveksitaan ja soolosoittoa pidetään tylsänä. Mitä mieltä tästä olet, Big Papa?**

— Tuohan on ihan tyypillistä trendiskeidaa. Nyt on muotia soittaa pelkistetysti, epätunteellisesti, antimusikaalisesti. Nuoret jäbät halveksuu virtuositeettia, suvereenia soittotaitoa ja suurta emotionaalisuutta, ehkä jopa siksi että ne ei itse osaa tai niillä ei ole kärsivällisyyttä paneutua syvällisesti aiheeseen, tai ehkä niiltä puuttuu lahjat, en tiedä. Mutta entäpä jos jollekin on annettu kyky, olkootkin harvinaislaatuinen, improvisoida?

Mä en soita koskaan sooloja samalla tavalla, enkä mieti etukäteen mitä soitan (paitsi Get on I!) Mä vaan soitan mitä mulle ylhäältä Suuri Henki antaa ja yleensä se on hyvin anteliaalla tuulella, tekstiä tulee koko ajan.

° **Ketkä ovat suosikkiartistisi?**

— Niitä on hirveän paljon, koska loistavia kitaristeja on valtava määrä. Ihan ensimmäisenä on pakko kuitenkin mainita varhais-Clapton ja Albert Järvinen vuoteen -75 asti, jolloin se oli vielä bluespohjainen rockkitaristi henkeen ja vereen, ennen niitä sen ego-tripkausia. Ja tietysti Freddie King.

— Sitten myös voisi mainita Richie Blackmooren, Jeff Beckin ja Hendrixin sekä Leslie Westin, jolla on maailman suloisimmaksi mainittu sormivibraatto.

Unohtaan en voisi liioin Mick Tayloria, Peter Greeniä ja Michael Bloomfieldiä. Enkä Albert Collinsia,niitä kahta muuta Kingiä, Charlie Christiania, T-Bone Walkeria, Hollywood Fatsia, Junior Watsonia, Harvey Mandelia, Vaughanin veljeksiä, Tiny Grimesiä ja Chuck Berryä... Kuuntele näitä ja valaise mielesi loppuiäksesi!

— Älä nyt unohda Gary Moorea, huikkaa Micco väliin.

— Minusta hän on tämän hetken kovin kepittäjä!

Kitara, johto ja vahvistin riittävät

Big Papan ja Miccon soittotyylit ovat ihan erilaiset. Big Papa on suvereeni virtuoosi kaikkine kitarasankaritemppuineen. Miccon soitto taas on aggressiivisempaa ja pelkistettyä tuoden välillä mieleen Wilko Johnsonin tai Status Quon.

Yhdistäviä tekijöitäkin löytyy: pentatonisen ja skeleton -asteikkojen käyttö ja se että lisälaitteet loistavat poissaololtaan. Kitara, johto ja vahvistin riittävät. Big Papa käyttää yksinomaan Eric Clapton -stratocasteriaan ja The Twin vahvistinta. Micco sen sijaan suosii etenkin soolosoitossa vanhaa kunnon Marshall ja Les Paul -yhdistelmää, paitsi muuten Fenderit saavat räikätä. Molemmat käyttävät normaalinpaksuista 10-kielisettiä.

— Feministit vavahtukaa: Rokki on miehisten miesten musaa.

— Feministit pysyköötlestissään. Rokki on miesten musaa.

° Micco "Moonshine" Milkowitz, sinulla on aika erikoinen nimi. Mistä Micco tulee, haluaisitko olla poika?

— Ei minulla mitään sitä vastaan olisi ja minua on joskus luultukin pojaksi keikalla. On kyselty, "kuka tuo pienikokoinen, nuori, kitaraa soittava poika on", se on kivaa! Mun nimi tulee kyllä eräästä Miccosuceenimisestä intiaaniheimosta. Olen kauhea intiaani-friikki. Ja jo kouluaikana minua kutsuttiin Sunshineksi erään inkkarileffan mukaan koska minulla oli letit.

° Nykyään eletään tasa-arvon aikoja ja naiset ovat tulleet rokkiin mukaan myös soittajatasolla. Onko sinulla ollut itsestäänselvyys että olet nainen ja soitat rokkia?

— Ei todellakaan. Rock sattuu olemaan nimittäin hyvin miehistä musaa perusluonteeltaan. Ainakaan mulle ei ole ollut helppoa kestää sitä ristiriitaa.

— Minulle se on ollut vaikeaa, koska perusluonteeni on biologiani mukainen. Jostain syystä kuitenkin rakastan rokkia niin mielettömästi, että minun on ollut pakko alkaa itsekin soittaa. Erittäin tyly kohtalo!

Mitä enemmän mä teen tätä juttua ja mitä enemmän opin soittaan, sitä selvemmin sen tajuaa, että on vähän niinku "väärällä vesistöllä". Varmaa olis paljon luontevampi lähtökohta jos olis mies!

° Mutta onhan näitä naisrokkareita...

— Joo, mutta niitä on tosi vähän. En usko, että koskaan tulee olemaan kovin paljon. Vai miksi naisia on yhä vähän putkimiehinä tai autonasentajina? Vaatii aika poikkeuksellisia ominaisuuksia tytöltä pärjätä rockissa — ja nyt en tarkoita rockilla Kate Busheja tai Eva Dahlgrenejä — täytyy olla hirveä määrä potkua, agressiota ja — munaa! Jos aletaan sekaan pistään jotain feminiiniä, siitä tulee helposti jotain muuta, poppia, soft-rockia tai pahimmassa tapauksessa jotain kornia, epäuskottavaa feministi-hymistelyä.

° Oletko todella sitä mieltä, että naiset ovat erilaisia?

— Ihan varmasti.

— Miehet ja naiset on erilaisia jo ennen syntymäänsä. Satun olemaan poikalapsen äiti ja täytyy myöntää, että ennen kuin olin ehtinyt ostamaan yhtään lelua se hiffas autot ja kaikki muut koneet ja tekniikat sen jälkeen. En usko että se oli mitään sattumaa. Jo kohdussa se potki siihen malliin, että osasin odottaa poikaa. Ja pelkäsin etten osaisi sitä kasvattaa oikein, mutta se itse kyllä näytti missä mennään ennen kuin edes ehdin ajatella mitään kasvattamista.

Järvisen haamu leijuu alati yhtyeen yllä

° Levyllänne on yksi 6 minuutin molliblues, Storm In The Ocean, joka on omistettu Albert Järviselle. Miten tämä biisi syntyi?

— Mehän ollaan oltu Järvisen kanssa tekemisissä aina siitä asti kun tää bändi syntyi. Soitettiin sen kanssa vielä elokuussa 90 jolloin tehtiin pieni kiertuekin. Sen aikana ja sen jälkeen, mulle tuli aika oudot fiilikset sen suhteen sekä ihmisenä että muusikkona, vähän sellaiset goodbye -fiilikset. Se oli masentava kokemus ja oli vaikeeta tajuta mistä oli oikeastaan kysymys.

Sitten tuli tieto sen kuolemasta ja sain kuulla myös että se oli ollut hyvin vakavasti sairas.

Sitten mä tajusin jo paljon paremmin nekin fiilikset mitkä mulla oli ollu tuota laulua kirjoittaessani.

° Oliko Albert Järvinen teille tärkeä vaikuttaja?

— Ainakin mulle on. Järvinen on tän maan kovin muusikko! Ja se oli yks tärkein syy miksi muutin Hesaan 4 vuotta sitten, koska mä halusin soittaa sen kanssa jota olin ihaillut pikkutytöstä asti. Ja kysy Big Papalta kenet se näki vuonna -72 Hyvinkään ammattikoululla soittamassa kuin taivaan enkeli ennen kuin Ganes oli tehny vielä yhtään levyä. Ja kysy, oliko sillä jotain tekemistä sen kanssa, että se myi silloin sielunsa kitaransoitolle 13-vuotiaana.

Micco — rokin monipuolisuusihme

Micco on todellinen rokin monipuolisuusihme minkä tahansa mittapuun mukaan. Hän on paitsi bändin perustaja ja liideri, myös säveltäjä, sanoittaja, sovittaja, tuottaja, loistava vokalisti, kitaristi, pianisti, urkuri, vieläpä äänittää yhtyeen materiaalin omassa studiossaan.

° Oletko määrätietoisesti pyrkinyt monipuolisuuteen?

— En, se on tullut kaikki vähitellen. Nälkä kasvaa syödessä. Ja jostain syystä rakastan kaikkea musiikkiin liittyvää. Teen kaikkea sitä mikä tuntuu hyvältä ja tärkeältä ja minkä tiedän pystyväni tekemään.

° Levyllänne krediteiksesi on mainittu sekä rytmi-, akustinen-, että soolokitara. Millä biisillä soitat sooloja?

— Goodman Bluesissa. Minun piti soittaa enemmänkin, mutta sisu meni kaulaan! Ei, kun toivuin silloin vielä vasemman käden onnettomuudesta ja oli ylipäätänsä hyvä että pystyin senkin verran soittamaan. Ja Big Papa on niin mieletön kitaristi, että kyllä minullakin on rima kummasti noussut!

° Micco, bändin pääasiallisena vokalistina, luettelisitko lyhyesti laulajasuosikkisi:

— Ann Peebles, Wynona Carr, Ann Cole. Nykyelävistä tulee ensimmäisenä mieleen teksasilainen valkonaama Lou Ann Barton. Pidän myös suunnattomasti vanhoista soul-laulajista ja olen hirveä Delbert McClinton ja Lonnie Johnson -diggari.

Coupé de Villeä on tilaisuus kuulla elävänä tänä keväänä myös Seinäjoella, KEMU:n järjestämässä Kiirasrockissa, torstaina 16.4. Amapolassa.

HENRY TEUVA

Russian Love

Botnia Beat julkaisi viime kesän Provinssinumerossaan näyttävän artikkelin Russian Love -yhtyeestä. Koska kyseinen lehtemme jaettiin pikavauhtia niin loppuun, ettei sitä jäänyt edes päätoimituksen arkistoihin on syytä julkaista Russian Love yhtyeestä updated-versio. Eikä tämä juttu jää pelkäksi vanhan toistoksi. Nimittäin Russian Love on uudistunut ja helmikuussa ilmestyvän levyn demonauhat ja videot lupailevat yhtyeestä lamasuomen pelastajaa. Russian Love on alituisesti uutta ääntä etsimässä.

Miksi Russian Love kuulostaa niin maagiselta? Miksi bändin koko olemus jättää kuuntelijan suun kysyvästi auki? Miksi kuuntelukokemusta on niin vaikea sanoin selittää?

Kaikki, jotka näkivät Russian Loven viime kesän keikan Provinssissa, tietävät, mistä puhun. Tämä kummallinen orkesteri esiintyi isossa teltassa hajanaiselle katsojajoukolle, joka oli sitäkin keskittyneempi. Lavalla oli televisioruutu, jossa mies söi jäätelöä, karkkia ja purkkaa. Lavalla oli myös bändi, joka kummallisesti toi mieleen Talking Headsin. En tarkoita niinkään musiikillista samankaltaisuutta vaan sitä miltä bändi näytti. Mika Ronkaisen pitkien etuhiuksien taakse piiloutuva silmälasipäinen hahmo heilui kuin marijonetti ja näytti väliin risteytykseltä David Byrnea ja Se-yhtyeen (kuka vielä muistaa?) Yaria. Biisit hyökkäsivät brittiläisessä pop-rock-independent-hengessä, ensin voimakkaasti ja uhkaavasti, sitten tuli heleä ja vapauttava ja tarttuva melodia. Katselija ja kuuntelija koki voiman, joka oli kuitenkin salaperäinen. Bändi ei kertonut kaikkea: jätti kutinan, että tätä on pakko saada lisää.

Mistä tällaista musiikkia tulee? Onko Russian Loven magiikalle selityksensä? Johtolangat vievät Pohjanmaan pimeille lakeuksille. Haapavesi-nimiseen paikkaan. Ensimmäinen tieto karmaisee: Haapavesi sijoittuu Suomen itsemurhatilaston kärkeen. Kärjistäen joka toisen talon nuori isäntä on työntänyt dynamiittia suuhunsa. Lestadiolaisuuden vaikutus on voimakas, normit tarkat ja sosiaalinen tarkkailu tiukkaa. Monille selviytymiskeinoja on vain yksi.

Toisaalta vanhoillisuudella on tapana synnyttää parhaimmillaan täysin toisenlaista ääripäätä: kaikki normit hylkäävää toimintaa, jossa esimerkiksi kitara ja lauluääni ovat ensisijaisia.

Haapaveden musiikkihistoria tuntee ainakin yhden bändin, Marco Polon, jonka laulaja perusti sittemmin nopean (ja matalan) nousun ja tuhon kokeneen Totembändin.

Nyt tulee Russian Love ja tuleekin täysin erilaisella otteella: tiukasti tietoisena tekemisistään ja vahvalla tyylitajulla. Kulttibändin maineen se on jo saavuttanut, mutta se ei vielä riitä. Russian Lovessa kytee uutta otetta, joka kaipaa lisää tajunnallisia vastaanottajia. Kyse on tripistä, johon mahtuu vielä mukaan. Lumous voi alkaa!

AVARUUSMIEHEN JÄLJILLÄ

— Haapavedellä seurattiin musiikkia vähän kummallisesti, kitaristilaulaja Mika Ronkainen kertoo kotipaikastaan. — Siellä seurattiin hyvin vähän ajan virtauksia. Yhtäkkiä joku saattoi löytää jonkun vanhan bändin, josta sitten kaikki innostui. Yhtäkkiä löydettiin esimerkiksi 80-luvun alun synkkismusa, Bauhausit ja muut, ja sitten kaikki innostui siitä. Se oli sellaista löytöretkeilyä.

Kun joku asia löydettiin, siitä innostuttiin täysillä. Niin että jäljet jäivät. Lähes koko alkutaipaleen Russian Lovea on syytetty liiasta synkistelystä, esimerkiksi ensimmäisen "Negral"-LP:n ilmestyessä vuonna -88, ja sen jälkeenkin. Nyt yhtye on pääsemässä Haapaveden synkkis-kokemuksistaan eroon ja on saanut arvostelijatkin hiljenemään. Yksi aikakausi on ohi ja uusi on alkanut. Jos ei ole käynyt yhtä vaihetta tarpeeksi syvältä läpi, ei ole valmis seuraavaan aiheeseen. Russian Love on tehnyt siirtonsa ja siitä kertoo täysillä yhteen uusi materiaali.

Pysytään vielä taustoissa ja Haapavedellä. Mika kertoo, että toinen Haapaveden suuri vaikuttaja oli David Bowie. 12-vuotiaana äänitettiin "Ziggy Stardust" kasetille, mutta Bowie-tuotos oli niin hyvä, että oli pakko ostaa myös oma levy. Seuraavassa vaiheessa nuori herra osti kaikki Bowie-levyt ja kuunteli niitä pari-kolme kuukautta tauotta.

— Bowiessa kiehtoi se, että se pystyi muuttumaan niin älyttömästi ja se oli koko ajan edelläkävijä. Se oli sellainen kameleonttimainen hahmo, joka on ollut mulle jumalan asemassa, Mika vakuuttaa ja Mikan laulu tuokin toisinaan mieleen juuri Bowien, tunteellisen ja mystisen avaruusmiehen.

Ennen Russian Lovea oli Uttobass-bändi, joka keskittyi hauskanpitopohjalta suomirockiin. Laulusolisti kyllästyi hauskanpitoon ja Uttobass hajosi. Mika ja rumpali Sami Heikkinen (jonka nykyisin on korvannut Mika Moilanen) jäivät vaille bändiä, mutta tilanne korjaantui pian, kun kaksikko päätti syksyllä -86 Haapaveden nuorisotalon portailla, että uusi bändi pannaan pystyyn, vakavammalta pohjalta ja kielenä englanti Russian Love syntyi.

Ensimmäinen EP "Malleus Maleficarum" ilmestyi seuraavana vuonna omakustanteena. EP sai nimensä munkkien kirjoittamasta noitavainojen aikaisesta kirjasta, mikä hyvin kuvaa bändin sen hetkistä linjaa ja tunnelmaa.

— Ei kosketa itteä, ei liiku realistisella tasolla, ei minun elämää, ei kiinnosta laulaa sellaisia juttuja, Mika niittaa lyhyesti kysymyksen, miksi hän ei tee enää sanoja samoista aiheista kuin rumpali Sami Heikkinen, joka vastasi alkuaikojen riimeistä.

Russian Love yritti tyrkyttää itseään myös isoille levy-yhtiöille, mutta onnistui siinä huonosti. Vastaukset olivat karuja: "tylsän synkkää rokkia, jossa ei ole hittiainesta". Kommentit eivät lannistaneet kuin hetkellisesti ja taatakseen sen, että Russian Love kuului siitä eteenpäinkin, bändi perusti oman levy-yhtiön Break Records.

Vuonna -88 ilmestyi esikoislevy "Negral". Kiinnostus alkoi kasvaa. Vastakaikua tuli Tampereelta, jossa oltiin perustamassa uutta Darklands-nimistä levy-yhtiötä. Darklands innostui siinä määrin, että halusi julkaista Russian Loven seuraavan levyn, joka oli vuonna -90 ilmestynyt "Flaw in The Cradle". Kehitys oli korvinkuultavissa: sävellyssuoni virtasi vapaammin ja melodiat kulkivat lähemmäksi Russian Loven omaa juttua.

Vuoden -91 saldoksi Russian Love on tehnyt ainoastaan yhden singlen, kauniin ja tarttuvan "Lonely", joka on valloittanut radioaaltojakin. Single julkaistiin Darklandsin epäaktivoitumisen jälkeen jälleen omalla Break Records-levymerkillä.

— Ei olla suhtauduttu lainkaan katkerasti siihen, että isot yhtiöt eivät ole ottaneet meitä. Nyt kun kuuntelee uutta materiaalia, voi kohottaa ylpeänä rintaa, että tähän on tultu omin voimin eikä minkään ison levy-yhtiön tukemana, Mika miettii.

Entä tulevaisuus? Sitä voi ennustella kuuntelemalla Russian Loven uutta demomateriaalia. Russian Loven idea voimakkaasta tyylibändistä puskee entistä selvemmin läpi. Tämä on hitti, täytyy huutaa, kun kuulee esimerkiksi "Sure" -biisin, ja kun sitä soittaa kokeeksi rock-vaikuttajille, ihmetys on positiivisen yllättynyt: onko tämä Russian Lovea??? Paikoitellen Russian Love siirtyy brittiläisestä tyylipopista Velvet Underground-suuntaan.

Helmikuussa Russian Love lähtee kiertämään Suomea ja kun uudet biisit tarkentuvat ja hioutuvat livekäsittelyssä, ensi kevääksi suunniteltu LP:stä voidaan odottaa mieleenpainuvaa kokemusta (jos asia halutaan ilmaista näin vaatimattomasti).

ENERGIOITA!

Mika Ronkainen, joka vastaa omien sanojensa mukaan Russian Loven biiseistä 60—70-prosenttisesti, selittää bändin olemusta. Selittäminen on tietysti vain selittämistä, oikea tilanne kertoo totuuden. Mutta jotain hahmottuu sanojenkin kautta. Ideana on se, että saadakseen jotain Russian Loven esiintymisestä, kuuntelijan on myös annettava jotain. Kuulostaako latteudelta? Voi kuulostaa, mutta kuinka moni moisia vaivautuu edes miettimään. Miettiminen voi olla tekemisen mauste.

— Me houkutellaan ihmisiä astumaan rajan yli, musiikillisella tavalla. Tse, tse, ota askel tänne. Ja me pyritään palkitsemaan se että on uskaltautunut lähtemään. Se on energiansiirtoa, Mika miettii.

— Tulevalla kiertueella (helmikuussa) punnitaan veri: onko nämä vain suuria sanoja vai löytyykö sanojen takaa tekoja.

Onko Russian Loven keulamies itse kokenut vastaavia tunnelatauksia kenenkään toisen suomalaisen bändin keikoilla?

— Sellaisia tunteita on tullut mm. Jimi Tenorin keikalla. On kokenut jotain sellaista mitä ei ole ennen kokenut. Kun on lähtenyt kävelemään pois niiden keikalta, niin sitä on uskonut enemmän omiin juttuihinkin. Samaa voimaa saattaa löytyä jostain elokuvista. Niistä aistii tietyn luomisvoiman. Niitä ei ole tehty vain sen takia että tehdään, vaan tekijä on panostanut niihin niin, että jotain siirtyy katselijallekin.

— Hemmetin hienoa, että saisi keikalle koko lavan kokoisen kuvaruudun ja sen synkronisoitua musan mukaan niin, että me jäätäisiin enemmän taka-alalle. Mua kiinnostaa se, että lavalla olisi paljon aistiärsykkeitä ja jokainen katselija joutuisi valitsemaan, mikä sua eniten kiinnostaa. Tällä tavoin voisi tutkia ihmisiä.

Mikalla on takanaan yksi vuosi journalistiopintoja sekä työkokemusta oululaisesta paikallisradiosta uutis- ja ajankohtaistoimittajana.

— Se oli pakkopullaa. Vaikutti niin vittumaiselta hommalta, että pakko onnistua näissä musiikkijutuissa. Vittumaista oli se, että koko ajan pitää tietää ja seurata kaikkea. Jokaisessa uutisessa on jotain negatiivista. Meikäläisen psyyke ei kestä sellaista, ei pysty suhtautumaan asioihin niin että nollaa aivonsa. Toimittajan hommassa kattoo aitiopaikalta kun maailma menee huis vittuun.

Toimittajan homman kautta voi opetella mm. miten bändiä kannattaa tuoda esille, jotta julkisuus kiinnostuu. Russian Loven tyylitaju on selvästi havaittavissa: levynkansissa on mustavalkoista tyylikkyyttä ja "Lonely" ja "Sure" -biiseistä tehdyt videot sopisivat hyvin MTV:n "120 Minutes" -ohjelmaan. Russian Lovesta ei olla kuitenkaan luomassa mitään merkkituotetta tai imagollista myyntipakettia, vaan yhteen tavoitteet ovat tunnelmissa, löytää yhteinen tunnelma yleisön kanssa.

— Mielummin pysyn maallikkona taiteen tekemisessä. En halua mitään tiettyä formaattia minkä mukaan mennä. Koen positiivisena, ettei tarvitse noudattaa mitään lakeja tai sääntöjä. Se on kauhea rasite musiikin tekemisessä.

Russian Loven kuuntelutottumukset kulkevat laidasta laitaan. Pikagallupissa mainitaan sellaisia nimiä kuten CMX, Diamanda Galas, Nusrat Fateh Ali Khan, tai vaikkapa Steely Dan ja Genesis. Keikka-covereina omaperäisen tulkinnan saavat toisinaan Sladen "Cause I Love You" tai Pink Floydin "See Emily Play" Avoimen mielen ilmentymiäkö?

Sivuprojektejakin riittää. RL:n molemmat Mikat, Moilanen ja Ronkainen, on mukana Cuba Libressa, jonka kaksi julkaisua, "Taas tulee hän"-EP ja "Mustatukkainen tyttö" -single, ovat onnistuneet tekemään hyväntuulista suomipoppia. Mika kuvailee Cuba Libre-projektia "terapiaksi".

Uudesta Russian Love-materiaalista muistakaa "B-Blues".

— Se "B-blues" ei kerro oikeastaan mistään. Yleensä kun kirjoitan sanoja, minulla on tajunnanvirtasysteemi. Jälkikäteen mietin, mitä tässä voisi ajaa takaa. Jos tekstistä löytyy joku juttu, lähden siltä pohjalta kehittämään biisiä. Teksteille voi siten jälkikäteen löytää hyviä selityksiä.

Teksti
Lotta Heikkinen
Kuva: Panu Tyhtilä

Russian Love

BIG MONEY TOUR' 92

5.2. Oulu
7.2. Haapavesi
9.2. Vaasa
12.2. Jyväskylä
14.2. Tampere
15.2. Seinäjoki

SELLULOIDISINFONIAA

Suomen elokuvakerhojen liitto, jonka toimisto on Helsingissä Annankadulla, on koko maan kattava keskusjärjestö, ja siihen kuuluu runsaat 160 elokuvakerhoa. kerhot ovat kiinteästi yhteydessä SEKLiin, koska sen kautta elokuvat pääasiassa välitetään kerhojen esityksiin.

Halutaan vuokralle palkkamurhaaja.

Seinäjoen elokuvakerho kuuluu SEKLiin. Jäsenyys helpottaa kerhon toimintaa. Ennen kaikkea elokuvien tilaaminen hoituu kätevästi SKLin kautta. Elokuvakerhon hallitus laatii kausittain kymmenen elokuvan listan ja nimeää varmuuden vuoksi muutaman varaelokuvan. Lista toimitetaan SEKLiin, joka ottaa yhteyttä maahantuojiin, joita voi olla useita. Muun muassa kevätkaudelle valitut elokuvat ovat peräti kuuden maahantuojan hallussa.

SEKLin rooli helpottaa siis kerhon toimintaa, kun säästetään monta puhelinsoittoa ja mahdollisesti turhia yhteydenottoja, jotka vievät tolkuttomasti aikaa.

SEKL lähettää pari kertaa vuodessa tarjolla olevien elokuvien listan, josta kerhot voivat valita ohjelmistonsa. Seinäjoen elokuvakerhossa on koettu ongelmaksi se, että listat tulevat kovin myöhään. Esimerkiksi tätä kirjoitettaessa uusi lista on vielä ilmestymättä, joten ensi kevätkauden sarja on koottu viime kesänä ilmestyneellä listalle olevista elokuvista. Aivan tuoreita elokuvia ei tästä syystä ole saatu ohjelmistoon.

Seinäjoen elokuvakerhossa ollaan kuitenkin sitä mieltä, että ohjelmisto on oltava valmiina hyvissä ajoin. Tätäkään juttua ei olisi kirjoitettu, jos kevään ohjelmistorunkoa ei oltaisi saatu valmiiksi. Markkinoinnin kannalta hyvissä ajoin laadittu ohjelmisto on välttämätön; informaation on saavutettava laaja jäsenistö ja tuleva uusi yleisö.

Nyt odotellaan SEKLin vahvistusta. Tämä tarkoittaa sitä, että elokuvia ei ole vielä päivätty. Toimenpide tehdään Helsingin päässä yhtenä pakettina, kun kaikki kerhot ovat lähettäneet oman listansa. Näin ollen muutokset ovat mahdollisia niin kauan, kun kirjalliset vahvistukset tulevat. Eikä niillä yleensä tunnuta pidettävän kiirettä.

Seinäjoella ollaan viime aikoina oltu ajoissa liikkeellä, ja näin ollaan varmistuttu, että varaukset käsitellään ensimmäisenä. Joskus kuitenkin jokin elokuva jää saamatta esimerkiksi sen takia, että kopio on liian huono tai esitysoikeuden loppuvat kesken kaiken.

Seinäjoen elokuvakerho päättää tulevan kauden asioista tammikuun lopulla pidettävässä vuosikokouksessa. Sinne voi osallistua kaikki asiasta kiinnostuneet, niin nykyiset kuin tulevatkin jäsenet. Vuosikokouksessa muun muassa valitaan uusi hallitus ja käsitellään taloutta koskevia asioita, kiinnostavimpana kausikortin hinta. Vuosikokous pidetään Nuorisokeskuksen kahviossa torstaina tammikuun 30. päivänä kello 18.00.

Esitykset ovat lauantaisin kello 16.00 elokuvateatteri Marilynissä.

Kevään ohjelmisto näyttää kokonaisuudessaan tällaiselta:

15.2. David Lynch: WILD AT HEART, 125 min, USA 1990,

— Cannes'ssa palkittu mutta ristiriitoja herättänyt elokuva.

22.2. Woody Allen: RIKOKSIA JA RIKKOMUKSIA, 105 min, USA 1989,

— Sympaattinen, kuten kaikki Allenin tuotokset.

7.3. Aki Kaurismäki: I HIRED A CONTRACT KILLER, 79 min, Suomi 1990,

— Sharmikas Jean Pierre Leaud teki komean come backin tässä Kaurismäen elokuvassa, joka vastaanotettiin Berliinissä ennennäkemättömällä tavalla.

14.3. Jim Sheridan: MINUN ELÄMÄNI, 103 min, Iso-Britannia.

21.3. Bernado Bertolucci: VIIMEINEN TANGO PARIISISSA, 129 min, Ranska 1973,

— Marlon Brando teki kohuroolin rohkeassa Tangossa.

28.3. Giuseppe Tornadore: CINEMA PARADISO, 124 min, Italia 1988,

— Paljon toivottua italialaista.

4.4. Krzysztof Kieslowski: LYHYT ELOKUVA TAPPAMISESTA, 86 min, Puola 1987,

— Tv:ssä esitetyt 10 käskyä toivat tämän mestariohjaajan suuren yleisön tietoon.

11.4. Herk Harvey: CARNEVAL OF SOULS, 84 min, USA 1962,

— Kulttielokuvien joukosta löytyy tämä sielujen karnevaali, jonka tarinaa ei voi etukäteen paljastaa.

25.4. Jane Campion: ENKELTEN KOSKETUS, 159 min, Australia 1989—90,

— Syksyn suosituslistan kärkielokuva.

2.5. Frank Ripploh: TAXI ZUM KLO, 94 min, Saksa 1980,

— Rankkaa, rankkaa. Ei suositella heikkohermoisille!

Muutokset ovat mahdollisia. Lisätietoja antaa Marita Nyrhinen puh. 4234429.

MARITA NYRHINEN

Motto: "Meissä on maalaiserotiikkaa"

Hiljainen Linja

Jo ammoisista ajoista lähtien on musiikilla ollut tärkeä merkitys pienen ihmisen tunteiden, ajatuksien ja kokemuksien purkautumistienä. Erilaisista katoavista kulttuureista useimmiten viimeisenä sinnittelee juuri sille ominainen; musiikki.

Pohjalaisuudella on tärkeä osuus puhuttaessa kansanmusiikista ja niin on myös bändille nimeltä Hiljainen Linja. Hiljainen Linja on lapualais-seinäjokinen nuori, energinen ja erittäin taitava bändi tai oikeastaan orkesteri kuten Pikku, Artsi, Pasi ja Jamppe haluavat nelihenkistä ryhmäänsä kutsua. Myös eräs erittäin arvostettu pohjalaismuusikko totesi Hiljaisen Linjan keikkaa seuratessaan: "Tässä bändissähän on aimo annos oikeaa pohjalaista rockhenkeä".

Hiljainen Linja on puolitoista vuotisen taipaleensa aikana kunnostautunut laajan keikkailun ja studiodemojen lisäksi sijoittumalla valtakunnallisessa Rocklyriikka -91 kilpailussa hienosti toiseksi. Kappaleiden taitavat sanoitukset, jotka tekee laulusta ja kitarasta vastaava Pikku, ovatkin Hiljaisen Linjan tehokkaimmat aseet taisteltaessa kuulijoiden sympatioista.

Rummuista vastaava Jamppe luonnehtii Hiljaisen Linjan musiikkia M.A. Numminen — Toto välimaastossa liikkuvaksi kieliposkella popiksi, olematta kuitenkaan eurobeattia vaan botniabeattia. Tekstit löytyvät elävästä elämästä, mutta turha totisuus on korvattu terveellä huumorilla.

Keikalla Hiljainen Linja toimii parhaiten pienissä kapakoissa, missä sanavalmis Pikku hauskuuttaa yleisöä erilaisilla kokemusperäisillä tarinoillaan. Pääosin omista kappaleista muodostuva ohjelmisto on maustettu mm. Tuomari Nurmion, Rauli "Kuningas" Somerjoen ja Freukkareiden kappaleilla.

Bassosta huolehtiva Pasi ja kitaristi/hanuristi Artsi uhoavat että levylle on päästävä vaikka väkisin, eli ainakin omakustannetta voidaan tulevaisuudelta odottaa.

Hiljainen Linja esiintyy Pohjanmaalla mm.

13.12. Kultainen Aurinko (Karijoki)

14.12. Amalia (Seinäjoki)

Keikalle Hiljaisen Linjan saa num. 964-233 889 tai 331 808.

Arto Aalto

SUKSET JUNAAN JA MENOKSI!

Uusi talviesitteemme on ilmestynyt! Ota ilo irti koko talvilomasta. Tarjoamme nyt matkapaketteja Lapin parhaisiin hiihtokeskuksiin.

Puh. (964) 152 002

VR TALVILOMAT

CD:t • LEVYT • KASETIT

LEVYT • VIDEOT • KASETIT • CD:t • LEVYT • VIDEOT • KASETIT • CD:t

UUSI KLAMYDIA LP/CD/KAS.

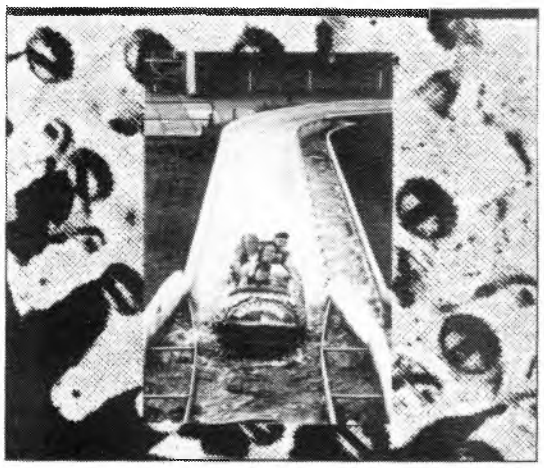

KLAMYDIA — "Los celibatos"
— Tres Hombres
— ÄLPE

Vaasan hittimylly jyllää! Cd:llä ja kasetilla bonuksina loppuunmyydyt "Säynäväynäviä" ja "Hihhulit tuloo" -ep:t, yhteensä 8 lisäraitaa.

P.s. Lähetämme myös postiennakolla

Ps. Tuo käytetyt Levyt vaihdossa!

ÄÄNILEVYKAUPPA
mononen
SEINÄJOKI Keskustori p. 142 131

CD:t • LEVYT • KASETIT

TUKEKAA ILMOITTAJIAMME

JAILHOUSE ROCK BAR LAPUA

RATAPOLKU 4 PUH 374 947

LA 14.12. SECOND FLASH levynjulkistamistilaisuus alkaen klo 18.00. Ilm. sis.pääsy.
SU 15.12. JAZZIA: JUKKA LUMME QUARTET, solistina ALICIA JOHNSTON
PE 20.12. NUMMISUUTARIT
LA 21.12. MIXED-UP KIDS ja CHANOL BAY DUO
TO 26.12. JOPE RUONANSUU
PE 27.12. ROKKIPÄÄT
LA 28.12. "yksityistilaisuus"
SU 29.12. NORMAALIMÄKI

-92

PE 10.1. JOE VESTICH
LA 18.1. HURRERS
PE 24.1. ALLAN & ASTRONAUTS
LA 25.1. ÄMYRI-ILTA
PE 31.1. FRESHMESH
LA 1.2. JAY JAY AND THE BAND
PE 7.2. ORIENT
LA 8.2. BOOTS

TEURASTAMO 5

MOTTO: TUORETTA VERTA JA VAARALLISIA KOUKKUJA

On aika hienoa tykätä yhtyeestä, jota koivin moni muu ei ole vielä noteerannut. Ehkä löytöretkeilijästä tuntuu vähän samalta, kun hän havaitsee uuden matelijalajikkeen. Toisaalta uudet matelijalajit eivät ole Suomessa niin harvinaisia, kuin rokkiyhtyeet, jotka kuulostavat uransa alusta lähtien omalta itseltään.

Teurastamo 5:n keikoilla näkyy jo melkoinen lujuus, vaikka yhtye on nuori eivätkä soittajatkaan vielä kärsi seniliteetistä. Esiintyminen ei ole ongelma, koska soittamisen ilo, taito ja halu ovat ilmeisen valtavat; itse asiassa lavalla on jo havaittavissa lupauksia karismasta, varsinkin susimaisen laulaja-basistin kohdalla.

Se on tietenkin kaikkein mukavinta, että yhtyeä taitaa laulunteon. Ohjelmisto on raikkaan vaihteleva, mutta ei kumminkaan epäyhtenäinen. Monet lauluista ovat jokseenkin epätavallisia, mutta eivät puisevia tai tekotaiteellisia. Teurastamo n:o 5 kuulostaa suomalaiselta. Se on henkäys kotimaamme mäntymetsistä ilman junttimaisuutta tai mitään kukkopilliherkistelyä.

Teurastamo on kotoisin Orivedeltä, ja siinä soittavat Jussi Ojajärvi, Jussi Lahtinen, Aki Kultala ja Jari Koskinen. Kokoonpano on tällä hetkellä varsin tiivis. Joka iikka suhtautuu yhtyeeseen ja soittamiseen vähintään intohimoisesti. Myös laulunteko tapahtuu melko symbioottisesti: Jari säveltää raakaversion, jota kypsennellään ensin rumpali-Akin ja sitten koko joukon kanssa. Jari korostaa rumpalistin osuutta: "Itse asiassa monet laulumme on sävelletty rummuilla."

METAMORFOOSI

Teurastamokin on käynyt läpi omat koettelemuksensa, joissa soveltumattomat soittajat ja liuta tyyliin sopimattomia lauluja on jäänyt joukosta. Alkuaikoina Jarin ja Akin keralla räpelsi yksi jos toinenkin orivetelläismuusikko, mutta jo muutama vuosi sitten Jussit astuivat lujasti ja pysyvästi Teurastamon palvelukseen.

Kokoonpanon selkiydyttyä täytyi vielä antaa musiikin kypsyä. Jussi L. kertoo jossakin vaiheessa tajunneensa, ettei bändiin tarvitse tuoda aivan kaikkea, minkä osaa ja keksii. Kun pätemisen tarve karisi, havaittiin, että piisien teossa oli synkkää väkisinvääntämisen sekä kokoonliimailun tuntua ja että ohjelmisto vaikutti sekavalta. Jarin laulut tuntuivat istuvan yhtyeelle sulavimmin, joten hän sai uuden kitaran ja päävastuun säveltämisestä. Vanhoja piisejä hylättiin tylysti ja alettiin miettiä uusia soitinratkaisuja. Nyt Jari laulaa, soittaa akustista kitaraa ja bassoa, Jussi L. kitaroi, Jussi O. vaihtelee bassoa, saksofonia ja synttyä ja Aki on rummuissa.

Poikain jo jonkun aikaa keikkailtua kävi ilmi, että Teurastamo 5 -nimellä oli perinteitä. Lahtelainen Teurastamo 5 tuli jossakin määrin tunnetuksi ja levyttikin uuden aallon parhaassa kohinassa. Uudempi Teurastamo yritteli sitten nimenvaihtoa, mutta huonolla menestyksellä; bändi oli jo ehtinyt saada mainetta tällä nimellä, ja muutenkin se tuntui jo kovasti omalta. Lahdesta saatiin sitten lupa nimen käyttöön: Tapio Leppänen oli sitä mieltä, että Suomessa täytyykin aina olla vähintään yksi Teurastamo 5.

Määrittelyt, luokittelut ja lokeroinnit ovat meille jytämusiikin kuluttajille elintärkeitä, joten pyydämme Teurastamo 5:ttäkin luonnehtimaan esittämäänsä musiikkia. Jussi O:n mielestä hänen yhtyeensä soittaa "punkhenkistä kansanmusiikkipoppia". Analysoikaamme määritelmää hieman: Punk näkyy soiton voimassa ja intomielisyydessä. Kansanmusiikki ilmentyy tavassa tehdä lauluja; varsinkin monet rytmitykset ovat kulmikkaita, äkäisiä ja rokkibändeillä aika harvinaisia. Jussi O. pitää myös Jarin tekstejä jotenkin perinteisen suomalaishenkisinä. Pop täytyy mainita, että kappaleitten aikamoisesta hittipotentiaalista tulisi vihjaistua.

KYKENEVÄ JA HALUKAS

Toissa kesänä Teurastamo 5 julkaisi Lintuja-ep:n, joka ei oikein vielä tyydyttänyt bändiä eikä sen yleisöä, mutta myöhempi tuotanto vastaa jo odotuksia eli tarjoaa meille suurenmoisia musiikkiteoksia eikä mitään kakkosdivisioonan tuhnauksia. Viime kesäiselle singlelle (Porvoon pappila/Rosvolaulu) valitut laulut edustivat tietysti orkesterin pophittiosastoa. Sama pätee tulevaankin pikkulevyyn, joka on jo äänitetty, joskaan ei vielä nimetty. Miksi olla mainostamatta itseään tarttuvilla kertosäkeillä ja hienoilla melodioilla? Singlepiisit eivät kuitenkaan ole erityisen poikkeuksellisia Teurastamo-lauluja — ehdokkaita vinyylille on aina ollut valintaavaikeuttavan runsaasti.

Teurastamo 5:lle on väljälti tilaa siinä Suomi-rockin osastossa, jossa soitetaan jännittävää ja poikkeuksellista musiikkia. Teurastamo 5 on valmis — kykenevä ja halukas — täyttämään sen tilan.

Sari Peltoniemi

Eikö demonne tai omakustanteenne soi radiossa? Tuntuuko siltä, että arvokas äänitteenne ei saa tarpeeksi huomiota radioaalloilla?

Tällaiseen ongelmaan auttaa ROCK TERAPIA, demojen ja omakustanteiden erikoisohjelma, joka on kuultavissa paikallisradio, SIMPSIÖ 96,9:stä joka lauantai.

Ohjelma niveltyy rockyhdistys ÄMYRIN toimintaan, ja me allekirjoittaneet amatöörijuontajat olemme tehneet ohjelmaa jo runsaan vuoden ajan. Saamme viikottain uusia demoja, mutta ne tulevat yleensä kuuluvuusalueen ulkopuolelta. Missä ovat lähiseudun bändit?

Totuushan on se, että demot ja omakustanteet jäävät varsin pienelle huomiolle radioissa. Tällaiset äänitteet vaativat oman erikoisohjelmansa, muuten ne vaipuvat unholaan. Tämä on ikävä totuus. Käyttäkää siis ROCK TERAPIAN tuomaa hyötyä hyväksenne.

Me allekirjoittaneet teemme ohjelmaa talkootyönä. Tukekaa meitä lähettämällä meille demoja, omakustanteita, keikkakalentereita yms. Teidän äänitteissänne on suomalaisen rockin potentiaalinen voima!

Lisäksi ajoittain on kuultavissa ROCK TERAPIA LIVE-lähetyksiä, jolloin ohjelmassa on kuultavissa jonkun bändin livekeikka suoraan JAILHOUSE ROCKBARista. Tammikuussa lavalle astuu todennäköisesti SWEENEY TODD'S SCREWBALLS.

Äänitteitä voi lähettää osoitteeseen:
ÄMYRI / ROCK TERAPIA
PL 73
62101 LAPUA

Yhteistyöterveisin!
Mauri Kotala & Veli-Matti Karhu

Joulu tulla jolkuttaa
pukki ovelle kolkuttaa
tontut kaupassa häärii
ja levyt pakettiin käärii

PEKKA RUUSKA
"Kaikki hyvin"

VÄRTTINÄ
"Oi dai"

KOLMAS NAINEN
"Elämän tarkoitus"

SIRKKA-LIISA KRAPINOJA-SASS
"Mä olen nainen!"

KELPO POJAT
"Yö uinuu, tuuli hyräilee"

ELECTRIC BLUE PEGGY SUE AND THE REVOLUTIONIONS FROM MARS
"Normal But Normal"

RADIOPUHELIMET
"Pian, pian"

SPIRIT

sonet

SINUA
VARTEN TEHTY
KEBAB
TULE
HERKUTTELEMAAN
KEBAB EL CEBO OY
Keskuskatu 15

Hiljainen Linja perustettiin vastapainoksi räminäbändeille reilu vuosi sitten, soittamisen ilosta.

onx sulla Mesids?

Kymiläisen Unilinnun lyriikka oli uskottavinta bändien sanoituskilpailussa Lapualla. Lapualainen Hiljainen Linja sijoittui toiseksi ja porilainen Zoo kolmanneksi. Kilpailun järjesti paikallinen rockyhdistys Amyri yhteistyössä Kyösti Vilkuna-seuran kanssa. Voittajille jaettiin stipendit.

Unilinnun ilmava ja toimiva sanoitus oli tuomariston mukaan paras. Unilintu on parivuotias kokoonpano Kymistä.

Muovailuvahaa paras biisi

Unilintu on parivuotias kokoonpano Kymistä. Siinä musisoivat Janne Ruuska (laulu ja kitara), Antti Kervinen (kitara), Hannu Suni (basso) ja Jani Landen (rummut).

Pojille pääpotin voittaminen oli täysi yllätys, mutta voittajan oli helppo hymyillä.

— Luimme kilpailusta Rumba-lehdestä ja ajattelimme osallistua, pääsihän siinä muualle päin Suomen soittamaan. Voitto mielessä ei todellakaan lähdetty. Esikarsinnoista jatkoon pääseminenkin ihmetytti, Ruuska tuumailee.

Bändin kilpailubiisit olivat Läksit matkaan, Muovailuvahaa ja 504 yötä ja päivää. Tuomaristo katsoi sanoitusten olevan ilmavia ja toimivia. Parhaaksi se luokitteli biisin Muovailuvahaa.

— Yleensä teen sanoitukset aamuyöstä ja jonkinlaisesa masennustilassa, Ruuska kommentoi.

Stipendille pojat eivät olleet vielä käyttöä tuumanneet tarkoin, mutta yksi asia oli varma: soittaminen ei jää tähän.

— Me ollaan kaikki noin parikymppisiä ja armeijan harmaat odottavat, joten ihan täysipainoisesti ei voida jatkossa soitella.

Hohhoijakkaa-touhua

Hiljainen Linja Lapualta nousi toiseksi korkeimmalle pallille rehellisen ja letkeän tyylin ansiosta. Tuomaristo piti bändin selkeästä ja ehjästä linjasta. Kilpailukappaleet olivat Siksipä juuri mä haluun tanssii sun kans, Tosiselle puolelle joen ja Kaikenlaisia ihmisiä se Luoja jälkeensä jättää.

Bändissä vaikuttavat Jarkko Ojutkangas (laulu ja kitara), Arto Kangas (kitara), Pasi Merimaa (basso) ja Jarmo Mäki (rummut).

Pojat perustivat bändin reilu vuosi sitten vastapainoksi räminäbändeille. Heillä ei ollut tarkoitus niittää mainetta, vaan soittaa omiksi iloiksi. Ojutkankaan mukaan he eivät edes pidä kilpailemisesta.

— Koko soittaminen tuntui vähän hohhoijakkaa-touhulta, kun oli tuomaristo ja kaikki. Soitettiin kuin se olisi ollut tavallinen keikka. Kaikista kauheinta olisi ollut, jos äiti olisi ollut katsomassa!!!

Hiljaisen Linjan sanoitukset ovat hyvin ihmisläheisiä ja kotiseutupainotteisia, esimerkkinä olkoon biisi Toiselle puolelle joen. Ojutkankaan mukaan sanoitukset syntyvät mitä ihmeellisimmissä tilanteissa.

— Esimerkiksi toi biisi sai alkunsa siitä, kun olin siskon ja sen miehen kanssa kalassa ja mä oli toisella puolella jokea ja... niin ja sitten vielä kun mä kuuntelin yhtä levyä... ideoita saa joka puolelta ja niitä voi yhdistellä.

Palautteesta hyötyä bändeille

Åmyrin puheenjohtajan Mauri Kotalan mukaan tarkoituksena oli koota mahdollisimman monipuolinen ja arvovaltainen raati. Tuomareina olivat muusikko Heikki Salo Miljoonasateesta, kirjailija Jyrki Tuulari, Rocktopsin toiminnanjohtaja Juha Lassila, radiotoimittaja Matti Istanmäki, Mira Uusihauta ja Veli-Matti Karhu.

Kilpailu oli valtakunnallinen ja kahdeksan finalistia valittiin esikarsinnoissa 34 yhtyeen joukosta jo aikaisemmin.

— Kellaribändien joukossa on hyviä ja esiintymiskelpoisia bändejä, niille pitäisi antaa vain mahdollisuus esiintymiseen. Näillä näkymin rocklyriikkakilpailu järjestetään tulevinakin vuosina, Kotala kertoo.

Kuvat ja teksti
Katja Rantatulkkila

Zoo-yhtyeen soitanta iskeytyi tuomaristoon raisulla menolla. Tuomareiden mukaan sanoitus oli yksiviivaisen puhuttelevaa ja musiikki alleviivasi sen.

NIGHT CLUB
Bella Donna

Kuulotto Kutsun
SALUUNA
Auki ma—to 17—24
pe—la 17—01
101 YÖTÄ
Auki ma—to 21—03
pe—la 20—03
Saluunan kautta Sorsanpesän Yöhön
TERVETULOA!
Rantasipi
SORSANPESÄ
TUHANNEN TUNNELMAN TALO
SEINÄJOKI P. 964 - 199 111

JAILHOUSE ROCK BAR LAPUA

Olen Lapualla. Kävelen pimeää Ratapolkua pitkin. Tien vieressä olevalla rautatiellä porhaltaa pikajuna ja saa maan vapisemaan. Astun vesilätäkköön, kiroan vasen kenkäni on litimärkä. Erotan edessäni valaistun rakennuksen, joka joskus aikoja sitten toimi poliisiasemana ja sitä ennen kahvilana, joka myös kivikuppilana tunnettiin. Sen sisältä kuuluu musiikkia. Saluunamaisen sisäänkäynnin eteen on rakennettu katos, jonka päällä on valomainos. Tavaan kirjaimia: j-a-i-l... JAILHOUSE ROCKBAR.

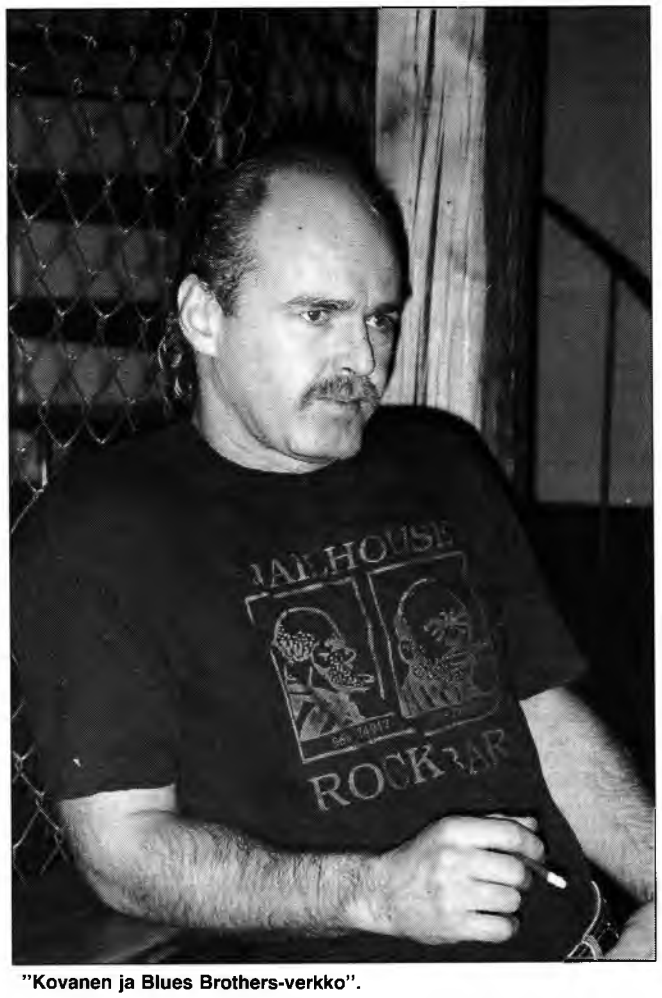

"Kovanen ja Blues Brothers-verkko".

Ovi on kutsuvasti auki. Astun sisään. Paikka on sopivan hämärästi valaistu ja huomaan sen olevan täynnä ihmisiä. Häpeän kenkääni, josta lähtee omituisia ääniä. Turhaan, sillä meno on hillitön. Osa ihmisistä istuu, mutta suurin osa tanssii. Bändi soittaa lavalla, jonka eteen on vedetty kanaverkko a'la Blues Brothers. Muuten paikka on rakennettu vanhan hirsitalon jäämistöstä. Valun tiskille, tilaan tuopin ja jään ihmettelemään".

Totta se on. Lapualle on perustettu ensimmäinen rock-musiikkiin erikoistunut ravintola, Jailhouse Rockbar. Idean isä ja paikan omistaja JARI KOVANEN ryhtyi lamaa pelkäämättä sanoista tekoihin. Asiakaspaikkoja syntyi noin 100. Kesällä pystytettävä terassi nostaa paikkalukua huomattavasti. Tuskin pöly oli ehtinyt laskeutua, kun jo syyskuussa vietettiin virallisia avajaisia.

— "Tämä koko paikka rakennettiin talkoovoimin ja olenkin siitä suuren kiitoksen velkaa hommaan osallistuneille", kertoo Kovanen.

— "Ajatus paikan perustamiseen lähti siitä kun huomasin, ettei Lapualla eikä lähikunnissakaan ole tällaista rock-musiikkiin erikoistunutta paikkaa. Kaikenlaisia disco- ja juppipaikkoja on ihan tarpeeksi. Täällä ei kuki pintakulttuuri! Tämä on rehellinen rock'n'roll-paikka", kertoo Kovanen.

— "Täällä voi kuulla ikivihreää rockia, bluesia, jazzia, suomi-rockia ja kaikenlaista muutakin hyvää rock-musiikkia", jatkaa Kovanen.

— "Halusin myös, että uusilla nousevilla bändeillä ja kyvyillä olisi mahdollisuus esittää musiikkiaan. Nyt siihen on mahdollisuus. Noin kerran kuukaudessa yritän hankkia paikalle jonkun nimekkään bändin tai artistin".

Toiminta onkin lähtenyt käyntiin varsin vilkkaasti. Varsinaisia bändi-iltoja ovat olleet keskiviikko, perjantai ja lauantai. Muina iltoina on ollut jameja. Erikoisuutena ovat olleet sunnuntaijamit, jotka alkavat jo päivällä. Maanantaisin paikka viettää ansaittua lepopäivänsä.

Lisäksi Jailhouse Rockbarista on suora yhteys paikallisradio Simpsiö 96,9:iin, jonka välityksellä voi silloin tällöin kuulla suoria live-lähetyksiä. Myöskin paikallinen rockyhdistys AMYRI on ottanut Jailhousen kantapaikakseen.

— "Ihmiset ovat sanoneet, että tämä on paikka johon voi tulla kuin kotiinsa, omana itsenään, mutta tietenkin lain sallimissa puitteissa", naurahtaa Kovanen ja jatkaa

— "Viikonloppuisin tupa on ollut täynnä, koska ne ovat perinteisiä ravintola-iltoja. Viikoilla on ollut hiljaisempaa. Toivoisinkin, että ihmiset oppisivat käymään myös viikoilla. Elävä rock-musiikki on silloin yhtä hyvää kuin muulloinkin".

"Nuoleskelen tyhjää tuoppiani. Minun tekisi mieleni ottaa vielä toinenkin, mutta en uskalla. Pitää kiiruhtaa kotiin, muuten akka lyö. Bändikin menee tauolle. Kapuaa lavan raunassa olevia kierreportaita pitkin takah... ei vaan ylähuoneeseen. Ihmiset huutavat bändin perään. Tunnelma on katossa.

Nousen, astun ovelle ja päätän: "tänne täytyy päästä takaisin oikein ajan ja luvan kanssa!".

Kävelen pimeää tietä pitkin. Astun vesilätäkköön, kiroan, molemmat kenkäni ovat märät".

Teksti & kuvat: Veli-Matti Karhu

Hifin uudet mitat by JVC
Mahtavasoundiset!

MX-30 illanistujaisten uusi ohjelmanumero
* kotikaraoke/minihifi * täydellinen kauko-ohjaus * 2x45 W * automaattinen 40-aseman viritin * CD-soittimessa random * timer * tupladekki * 5-alueen SEA * levysoitin liitäntä
CD-sarja vain 27 cm 4.290,-

JVC namupala UX-1 sympaattinen soiva CD-sarja
* täydellinen kauko-ohjain * CD-soitin * isotehoinen vahvistin * 30 pikavalinta-asemaa * suuntaa vaihtava dekki.
JÄTTIMENESTYS MAAILMALLA.
HINTAAN Vain 13,7 cm 3.490,-

– vertaa mittoja – valitset – JVC all you need

– kauko-ohjattava –
JVC-CD-radionauhuri

RC-X610 * 40W teho * Hyper Bass äänentoistojärjestelmä * ohjelmoitava CD * satunnaissoitto * tuplapesä * 4-aaltoaluetta
Tukeva soundi!
Tukevasointinen kauko-ohjattu CD-radionauhuri 1.990,-

JVC – TV ja video
– yhteispelin ammattilaiset –

VHS on JVC:n kehittämä video-järjestelmä. Siksi juuri JVC tietää parhaiten, kuinka VHS-videoita tehdään. Eron huomaat kuvassa, äänessä ja ominaisuuksissa. Samanlainen edelläkävijyys on ominaista myös JVC-televisioille.

C-S2190-21" 2.990,-
* S-VHS
vzzkj erottelu 430

HR-D560 SPORTTIVIDEO 2.690,-

JVC all you need – kehittäjä tietää parhaiten!

1921 1991 SÄHKÖN KANSSA SINUT

LAATUA — PALVELUA — LUOTETTAVUUTTA

POHJOIS-SUOMEN SÄHKÖ
SEINÄJOKI - KAUPPANELIÖ 12 - PUH. 964-145 510
KAUHAVA - KAARITALO - PUH. 964-341 990

Eletään aikaa 28.11. ja armon vuotta. Allekirjoittaneen toimistoon on saapunut 3 epämääräistä hyvinkin rytmikkään näköistä nuortamiestä, jotka edustavat itseään ja orkesteriaan Surmanajotivolia.

SURMANAJO TIVOLI

Herrat ovat V-P Rapo g., Juha Remsu d., Juha-Matti Niemi v. Muut orkesterin jäsenet ovat Mika Mäkiaho b. ja Taisto Viikeri g. ei saapuneet.

Keväällä 1991 järjestetyssä Pohjanmaa-rockissa Surmanajotivoli oli mukana ja kuinkas siinä nyt muistin virkistämiseksi kävikään?

V-P: Kävi niinkuin pitikin, saimme studio aikaa veikeästi ja sijoituimme kärkipäähän niinkuin oli tarkoituskin.

Kesäisen ja syksyisen hiljaiselon jälkeen on aiheellista kysyä, mitä tuona aikana Surmanajotivolille on tapahtunut.

V-P: Olemme väsänneet biisejä helvetisti ja syksyn päälle olemme vielä opiskelleetkin. Emme ole erityisemmin myyneet itseämme mihinkään lähinnä soittamista ajatellen viimeaikona.

TIMO LÖYVÄ

Näin joulun alla on orkesterista alkanut kuulua uutta puhtia ja huhuja on kuulunut jopa jonkin asteisen vinyylin teosta.

V-P: Jo vain vaikka en minä siitä sen enempää tiedä, pojat kertokoon.

Juha: Menemme tekemään sinkun, joko omakustanteena tai levy-yhtiön tuella. Jokatapauksessa single tulee oli levyyhtiötä tai ei. Olemme pyytäneet äänittäjä-tuottajaksi Timo Löyvän ja äänite on tarkoitus tehdä Soundwall-studiolla Seinäjoella joulun aluspäivinä. Timo itse halusi tulla kanssamme studioon nähtyään meidät Pohjanmaa-rockissa lavalla ja onhan hänellä nappulat hallussa. Sinkun miksaus olisi tarkoitus tehdä Löyvän toimesta Finvoxilla.

V-P: Pyrimme saamaan tulevan sinkun nauhoilla yhteyksiä levy-yhtiöihin, jotka mahdollisesti olisivat kiinnostuneita yhteistyöstä kanssamme. Olisihan levy-yhtiö orkesterillemme nannaa. Persaukisten on aika vaikeata alata runttaamaan omakustannetta levylistoille ilman levy-yhtiöiden tukea. Tarkoituksemme on äänittää 6 kappaletta, josta sitten 2 parasta valitaan lue kaupallisinta valintaa sinkulle.

Olette nyt pyörineet täällä Etelä-Pohhanmaalla 1 1/2 v. ja kierrelleet alueen keikkapaikkoja ja lisääkin keikkaa voisi tehdä vain kuinka?

V-P: Kyllä niitä olisi tietysti mukava tehdä.

Juha: Ja saahan niitä tehdäkin jos on supliikki mies.

V-P: Niin kyllä ilmaiseksi pääsee soittamaan mihin vaan ja bensarahoillakin, mutta pidemmän päälle se on aika raskasta varsinkin jos haluaa pois täältä lakeuksilta.

Surmanajotivolin kotipaikasta on monenlaista näkemystä, joten katkaistaanpa huhuilta siivet.

V-P: Me ollaan Ähtäriläinen bändi. Meillä on siellä treenikämppä. Kun kerromme olevamme Ähtäristä kuulostaa se hyvältä ja siitä tulee sellainen indie-vivahde.

Juha: Eikä Alavudesta pääsee tulemaan vahingossakaan rock-kaupunkia, eikä ole liian montaa bändiä samasta paikasta listoilla ja nimenomaan listoilla.

V-P: Sehän on selvä juttu, että meistä tulee kova bändi mutta montako vuotta siihen meiltä menee ei ole vielä ihan selvä juttu. Enkä ole itselleni sellaisia aikatavoitteita asettanutkaan, teen vain helvetin hyviä biisejä ja katson kun jätkät opettelevat soittamaan niitä.

MENNEET PORUKAT

Veli-Pekka Rapo, sulla on vahvat juuret Alavutelaisessa rockmusiikissa mm. Borealice, Boomzhang (Ep-levy) jne. Ovatko musiikin vivahteet noilta ajoilta siirtyneet Surmanajotivoliin?

V-P: Kyllähän siinä perää on. Meillä on jopa joitain samoja biisejäkin, mutta soittaminen tässä bändissä, jos rohkenen sanoa, on professionaalimpaa kuin monissa menneiden vuosien porukoissa, silloin ennen se oli tosi indie-kamaa.

Paljonko Surmanajotivolilla on omaa materiaalia tällä hetkellä?

V-P: Kyllä meillä hyviä biisejä on sen verran, että pystyy mainiosti keikkaa heittämään.

Juha: Nelisenkymmentä.

Olette tehneet demoja ja omia nauhoituksia vai kuinka?

Juha: Olemme tehneet kaksi demoa studio-olosuhteissa, joista toinen Löyvän ja toinen Karrin Petterin kanssa. Olemme saaneet myös ihan kohtalaista jälkeä nauhoitellessamme treeneistä sik-sak menetelmällä eli ensiksi rummut ja basso sitten kitarat ja viimeksi laulut.

V-P: Käytämme hyväksemme jopa neliraita tekniikkaa.

Klassisia kysymyksiä jatkaakseni, ketkä ovat vaikuttaneet Surmanajotivolin musiikkiin?

V-P: Kyllä se meikäläisellä ainakin on The Beatles ja jos ei oikein törkeäksi mene niin Mikko Alatalo sekä Queen.

Juha: Jossain kohdissa voi biiseissämme kuulla jotain Led Zeppeliniltä.

Juha-Matti: Minuun on kyllä ainakin noin lauluteknisesti vaikuttanut jonkin verran Guns'N Roses ja totesihan Petteri Karrikin ensimmäistä demoa tehdessämme, että voi vittu mitä Gunnareita kiinnittäen huomiota laulamiseeni.

Juha: Ollaan soitettu treenien alussa Knockin' on heaven's dooria ja kyllä lauluosuudet törkeästi W. Axl Rosea muistuttavatkin.

V-P: Onneksi laulamme kuitenkin suomeksi niin ei pääse tapahtumaan mitään väärinkäsityksiä Guns'N Rosesin hajoamisesta, koska meillä on sen laulaja.

VILLIT VISIOT

Entäpä Surmanajajien tulevaisuuden näkymät?

V-P: Me teemme sen nauhan ja jossakin vaiheessa alamme levyäkin vääntämään, mutta ei kuitenkaan millään Gobramentaliteetilla.

Juha: Siinä on sellainen homma mitä juteltiin, että ensimmäisen levyn jälkeen V-P Rapo vetäytyy julkisuudesta hiljaisuuteen eikä anna haastatteluja.

Juha-Matti: Tämä saattaa olla jo viimeinen haastattelu.

Juha: Se vain soittaa sitten kitaraa ja tekee biisejä.

V-P: Ja pitää hyvää huolta bändäreistä, tottapuhuen keikkoja on ainakin pakko tehdä ja niillä on niin mukava käydäkin.

Juha: Tulevaisuudesta esim. vuosi eteenpäin ei ole tarkkaa visiota.

Juha-Matti: Ensi maaliskuussa alkava palvelus puolustusvoimissa voi ainakin tihkoa hieman orkesteritouhuissa.

V-P: Tää on vähän tällaista kun bändissä on nuoria kosseja, jos tästä touhusta pitää hakemalla hakea huonoja puolia.

Teksti: Timo Isomäki

Barefoot Brothers

Motto: Make love not toxic waste

Jumavittu! Oiskohan ollut vuoden 90 Jyrock kun tajunnan räjäytti mainio pitkätukkaposthippiorkesteri Barefoot Bros. Yhtyeen flowerpower-look, hilpeä huojunta ja soitanta asetti neljätruusut rikkaruohojen asemaan. Silloin ja sittemminkin. Yhtyeen originellit pikkumustat ovat tuoneet uutta väriä suomalaisen ja maailman musiikin kirjoon.

The Barefoot Brothers-orkesterin varsinainen kehityskaari lähtee vuodesta 89... tai antaa yhtyeen itsensä kertoa:

— ...bändin toinen kitaristi tuli mukaan kuvioihin joskus helmikuussa. Sitten pumpun keski-ikä vähän laski, mutta musiikillisesti orkesterimme kasvoi ja miehistyi ja saikin sitten loppukesästä hirvittävien vastoinkäymisien kautta pykätyksi ulos omakustannesinglen Wrapped Up In You/She Sings Hallelujah.

90-vuosi yhtyeen tiimoilla oli suosion suhteen jatkuvaa läheltä piti tilannetta. Keväällä levytetty raskaamman puoleinen akustisvoittoinen demo jäi julkaisematta, kunnes marraskuussa ilmestyi yhtyeen toinen omakustanne; viiden biisin ep Let Us Go Then, You And I.

— Eepeen jälkeisenä aikana keikkailimme ja joimme kunnes viime keväänä menimme jälleen studioon. Vittuilimme toisillemme viiden biisin verran, mutta vinyyliksi asti nauhaa ei ollut vara kustantaa — ennenkuin nyt, kun joukko lappeenrantalaishölmöjä kustantaa sen meille. Single ilmestyy näillä hetkillä. (Yhtyeen visioimassa Disgustinggraphiassa enteillään vuotta -93. Silloin ilmestyy 7 levyn kiertue paketti, jolla neljä biisiä).

Lyhyesti: tulkaa katsomaan. Barefoot Brothersin musiikki ei kummemmin lokeroidu.

— Epärankkaa! olkoon tunnuskuviomme jos kaikkea pitää selitellä. Olemme iloisia ja tykkäämme korvistanne ja varpaistanne.

OHOI

Oho, It's Bitchin' Rock'n'Roll

Helsinkiläinen OHO riio on vaikuttanut kuusi vuotta. Yhtye koostuu kolmenkympin villityksen ylittäneistä rockenrolli pimuista; Tarja Kujanpää (laulu, kitara!, Maarit Berg (rummut) ja Una Bollström (basso). Yhtyeen biisit ovat pääasiassa pohjalaista syntyperää edustavan Tarjan käsialaa. Keikkaohjelmistoon kuuluu lisäksi muutama standardi kuten Johnny B. Goode.

Viime kesänä yhtyeeltä ilmestyi sinkku ja neljän vuoden keikkaputken aikana yhtye on kolunnut kaikki merkittävimmät klubit Helsingistä Aavasaksaan.

— Lavasoumme on todella tiukkaan väännettyä staffia, eikä sinkkumme anna oikeaa kuvaa nykyisestä menostamme. Kenties kesällä ilmestyvä ep kuvaa luonnettamme paremmin.

Yritystä yhtyeeltä ei ainakaan puutu, sillä kolmeen kertaan bändi on erinäisien sattumuksien kautta tipahtanut Provinssin ohjelmistosta. Kenties tuleva Seinäjoen keikka parantaa yhtyeen mahdollisuuksia. Kuva: Paula Kukkonen

RB LIVE

Kemun pikkujoulunjälkeiseen iltaan iskee Turun tauti ja Metuja Amalian punk-illassa 21. joulukuuta. Turun tauti on alan harrastajille takuuvarma tuote. Myös vaasalainen Metuja on kohottanut profiiliaan viimeaikoina. Nimittäin yhtyeen laulaja Metu esittää Klamydian uudella "Los Celibatos" levyllä 2 1/2 biisiä. Yhtye myös kiertää ankarasti. Metuja yhtyeessä vaikuttavat Metun lisäksi Kape (rummut), Timo (kitara) ja Namis (basso). Liput maksavat ovelta 20 mk.

Suomalaisen populaarimusiikin historian kirjoittamista voisi verrata ”kulttuurin” kirjoittamiseen. Aiemmin kansantieteilijät ja antropologit harrastivat paljonkin sitä, että he matkustivat kaukaisiin paikkoihin, tarkkailivat toisia ihmisiä ja kotiin palattuaan kirjoittivat aukottomantuntuisen kertomuksen, vieraan heimon ”kulttuurin”.

Pop-historiaa

Nykyiset antropologit käyvät mielenkiintoista keskustelua ja tuntuvat olevan suhteellisen yksimielisiä siitä, että kokonaisen ”kulttuurin” ”kirjoittaminen” on mahdoton tehtävä (ks. Writing Culture. The Poetics and Politics of Ethnography, toim. James Clifford ja George Marcus, 1986).

Tutkimus voi tuottaa ainoastaan osittaisia tarinoita: osittaisia kulttuurisia ja historiallisia totuuksia elämästä. Missään tutkimuksessa ei voida paneutua kaikkeen, ei edes siihen, mitä pidetään olennaisimpana. Universaalia totuutta ei kerrota, mutta olisi silti väärin sanoa, että tutkimus valehtelee. Siitä on vain voitava kirjoittaa moniäänisesti, polyfonisesti, ja aukkoisuudet hyväksyen.

Tämä ongelma tuli selvästi esille Rytmi-instituutin, Suomalaisen populaarimusiikin historia -projektin ja KSL-opintokeskuksen marraskuisella Seinäjoella järjestämässä seminaarissa. Yli viisikymmentä kiinnostunutta tutkijaa, kirjastonhoitajaa, toimittajaa, muusikkoa, musiikinopettajaa pohti teemaa Suomalainen populaarimusiikki ja historia. Kahden päivän seminaarin aikana käytiin antoisia keskusteluja, joista nostan tässä esiin kaksi teemaa.

Ensimmäisenä päivänä turkulainen kulttuurihistorioitsija Kari Immonen pohti populaarimusiikin aikasidonnaisuuden teemaa. Hän jaotteli populaarimusiikin historian hahmottamisen tavat karkeasti kolmeen. Yksi suhteellisen yleinen tapa on kirjoittaa kronologista historiaa, vaikkapa Peter von Baghin tapaan. Toinen mahdollisuus on lineaarinen historiankirjoitus, joissa aiemmista, hieman alkeellisista aihioista nähdään kehitys nykyisiin, täydellisempiin muotoihin. Immosen mukaan tätä voi nähdä vaikkapa Jukka Haaviston uudessa suomalaisen jazzin historiasta kertovassa kirjassa tyyliin ”eivätpä nuoremme soittaisi näin mainiosti tänään ellei aiemmin olisi tapahtunut sitä ja tätä”. Kolmas tapa nähdä populaarimusiikin historia olisi nähdä se orkestraationa — tämä tuli lähelle alussa mainitsemaani polyfonista kirjoittamista. Aiemmissa näkökulmissa nykyisyys ikäänkuin katoaa, se on vain viivanohut siirtymä menneisyyden ja tulevaisuuden välissä. Ranskalaisten annalistisen koulukunnan kehittämä tapa nähdä historia orkestraalisena taas korostaa nykyhetkeä. Tai pikemminkin: myös aiempia ”nykyhetkiä”: kuhunkin niistä tulee menneisyydestä erilaisia ääniä, joitakin lähimenneisyydestä, jotkut taas ovat peräisin ajallisesti kaukaakin.

Immonen korosti, ettei mikään näistä lähestymistavoista ole toista parempi. Olisi vain nähtävä, että erilainen näkökulma tuottaa erilaisen historian. Osa keskustelijoista tunnustautuikin mielihyvin lineaarisen historiankirjoituksen edustajiksi. Aamulehden haastattelussa historiaprojektin johtaja Pekka Jalkanen ja Vesa Kurkela sanoivat kirjoittavansa projektissa nimenomaan lineaarista historiaa, jonka he sanoivat toteuttavansa hyperromaanin muodossa.

Odotan tätä mielenkiinnolla, osittain siksi, että tietokoneelta luettavan hyperromaanin mahdollisuudet olisivat loistavat juuri polyfonisen historian kirjoittamisessa: tekstin lukija saisi valita erilaisia polkuja, eri tasojen tarinoita ja historioita ja jopa luoda omia versioitaan hyperromaanin avulla.

Lauantaiaamuna käytiin intensiivistä keskustelua korkea-ja populaarikulttuurin suhteista: äänessä olivat mm. kulttuurihistorioitsija Kari Kallioniemi ja Sibelius-Akatemian kansanmusiikin lehtori Heikki Laitinen. Tiesittekö muuten, että omana aikanaan Shakespearekin oli populaarikulttuuria? Vasta myöhemmin hänet korotettiin korkeakulttuurin kaanoniin. Ehkäpä näin käy ajanmittaan suomalaiselle populaarimusiikillekin.

Kallioniemen mielestä nimittäin populaarimusiikin asema suomalaisessa kulttuurissa on nyt aivan toisenlainen kuin esimerkiksi kymmenen vuotta sitten. Populaari- ja korkeakulttuurin vastakkainasettelut ja hyvä/huono -asetelmat on kyseenalaistettu. Tässä eivät kuitenkaan auttanut niinkään 1960—70 -lukujen progressiivinen rock ja popsävelmien sinfoniominen kuin esimerkiksi punk.

Kallioniemi toteaa: ”Popmusiikista ei kuitenkaan tällä tavalla tullut 'uutta korkeakulttuuria' tai länsimaisesta taideperinnöstä 'uutta massojen huvia'. Punk-ideologia kyseenalaisti tällaiset pyrkimykset ja vapautti ilmaa populaarimusiikin salonkikelpoistamisprojektin ympäriltä.

Rock-historian viimeinen suuri kapinaliike ja vastakulttuuritrendi sai aikaan sen prosessin, jonka yhteydessä populaarimusiikki ja sen harrastaminen ja vastaanoton mahdollisuudet demokratisoituivat entisestään ja tekivät siitä, paradoksista kyllä, 'salonkikelpoista' aivan kuin varkain”.

Mistä sitten on kyse Juice-sinfonioissa ja siinä, että Mauno Koivisto toteaa Seppo Hovin ohjelmassa, ettei pidä klassisesta musiikista? Tässä Kallioniemen ja Laitisen näkemykset poikkesivat toisistaan. Kallioniemi näki Juicen 'popmusiikin korkeakulttuurisena hahmona'. Laitinen taas väitti, että Juicesinfonioiden ym. avulla sinfoniaorkesterit kosiskelevat uutta yleisöä. Seppo Hovin ohjelmissa — joissa Kalevi Sorsa, Koivisto, Holkeri — soitattavat lempparibiisejään, merkitsee Laitisen mukaan sen tunnustamista, ettei sääty-yhteiskuntaa ole enää olemassa.

Laitisen kommentti siitä, että olisi järkevämpää kirjoittaa musiikin-, ei populaarimusiikin historiaa, on varteenotettava. Onko niin, että populaarikulttuurista näennäisen vastakulttuurisesti puhuvat itse asiassa luovat ja pitävät puheellaan yllä tätä vastakkainasetettelua aivan yhtä tehokkaasti kuin korkeakulttuurin edustajat konsanaan?

Seminaarissa kävi ilmi monia muitakin asioita. Jukka Haaviston väite siitä, että yksi merkittävimpiä suomalaisen jazzin piirteitä on ollut bluesin puuttuminen, on todella kiintoisa. 'Bluesin', 'tarinoiden' mukaan tulo on tapahtunut Suomessa huomattavan myöhään: siihen astiset soolot olivat paljolti asteikkojen edestakaista kelaamista.

Miksi muuten et itse ollut mukana kuuntelemassa viisaita ihmisiä? Tämäkin kertomus seminaarista on vääjäämättömän 'osittainen totuus'. Rytmi-instituutti ja SPH-projekti kyllä julkaisevat seminaarin pohjalta kirjan. Mutta se onkin jo toinen tarina.

Helmi Järviluoma

Pehmeä Paketti
Pukinkontissa on
KOVASANA
Iyömättömät laatutekstiilit taatusti mieluisalla kuvalla!
LAHJA JOKA TAATUSTI "KOLISEE"
tuu tsekkaan HETI
Best in Pohjanmaa
ROSEWOOD ky
KESKUSKATU 10 SEINÄJOKI P.964-140750

Jådo, Not Yet spelar hårdrock. Latvis

Mid-Vinter-Rock

26 juli 1991 startade ett rockevenemang på Oliver's Inn. 7-Sovar-Rock var namnet på evenemanget där Green House Rockers. The Bomb Eggs, Jelly Roll, Blues Busters och Way Out fick visa vad de gick för. Till 7-Sovar-Rock visade publiken överväldigande intresse. Kvällen var unik på så sätt att det enbart var svenskösterbottniska band som spelade.

7-Sovar-Rock's syfte var att för det första fylla tomrummet efter SÖU-ROCK, och för det andra fortsätta den trevliga traditionen att ge Österbottniska band en chans att spela för publik.

Det var inte bara publiken som visade intresse för 7-Sovar-Rock, banden visade också intresse att spela. Inte bara de som spelade på Oliver's Inn, även banden som inte fått spela. Därför beslöt SÖU:s kulturutskott efter 7-Sovar-Rock att om fortsättning följer skall banden uttas via demokassetter som en jury väljer. På så sätt är banden. valda till uppföljaren Mid-Vinter-Rock. Juryn som bestod av tre personer strävade till att välja så brett register som möjligt i musikstilen och även sådan musik som en pubpublik vill lyssna till. Besluten var svåra, men visshet om att kvällen musikmässigt skall lyckas är säker.

Hela elva demokassetter har kommit till SÖU. Det var glädjande att möta sådant gensvar på Mid-Vinter-Rock av banden. Nu hoppas vi bara att publiken är lika intresserad av 7-Sovar-Rock. Tanken är att det skall kunna bli något av en tradition mellan band och publik.

Dem som vi gärna vill se på Mid-Vinter-Rock är arrangörer för ungdomsdanser och rockkvällar. Banden är bra och säkert värda flere spelningar än de har, så möt upp.

Mid-Vinter-Rock går av stapeln den 27. december på Oliver's Inn. Banden börjar spela 20.00, men biljetter säljes efter 19.00. Biljettpriset är 35 mark.

Mid-Vinter-Rock 27.12.1991
The Gumboots, Vasa
Not Yet, Vasa
St. Marcus Blues Band, Jakobstad
Bomb Eggs, Närpes
Tilläggsinfo ges av: Kult.sekr. Carina Järvinen, SÖU tel. 961 - 175 372.

BEST OF INDIES

SINNERS
"Turn It Up!"
LP • CD

DEATH
"Human"
LP • MC • CD

SPIREA X
"Fireblade Skies"
LP • CD

DEAD CAN DANCE
"A Passage In Time"
CD

STILLBORN
LP • CD

SEPULTURA
"Morbid Visions/
Bestial Devastation"
LP • CD

POKO INTERNATIONAL

POKO SINGLES GOING STEADY

POPEDA
"Kirje/Irmeli" (7")

JULIET JONESIN SYDÄN
"Räkänokka" (7")

RAPATTI
"Unelmaa" (7")

HORSEPOWER
"TNT" (CD- & KASETTISINGLE)

POKO REKORDS

ESEK

Suomalaista elävää musiikkia tukeva järjestö ESEK on ehkä tahtomattaankin kätkeytynyt jonkinlaisen myyttisen savuverhon taakse. Jotenkin on tuntunut siltä, että Elävän säveltaiteen edistämiskeskuksesta liikkuu enemmän hurjia huhuja — joihin osaan on kylläkin olemassa todellisuuspohjaakin — kuin varsinaista tietoa; ainakin rock-väen piirissä. Nyt ESEK on itse ruvennut hälventämään osin tuota epätietoisuuden verhoa julkaisemalla erittäin selventävän toimintakertomuksen. Tosin nyt julkaistu toimintakertomus on jo lähes vuoden vanha, onhan se vuodelta 1990, mutta tietyt perusperiaatteet sen esittää relevantisti. Suurin vika tässä opuksessa on tietysti se, ettei se ole yleisesti saatavilla, joten jatketaan tässä tuon savuverhon hälventämistä hieman ruotimalla kyseistä opusta.

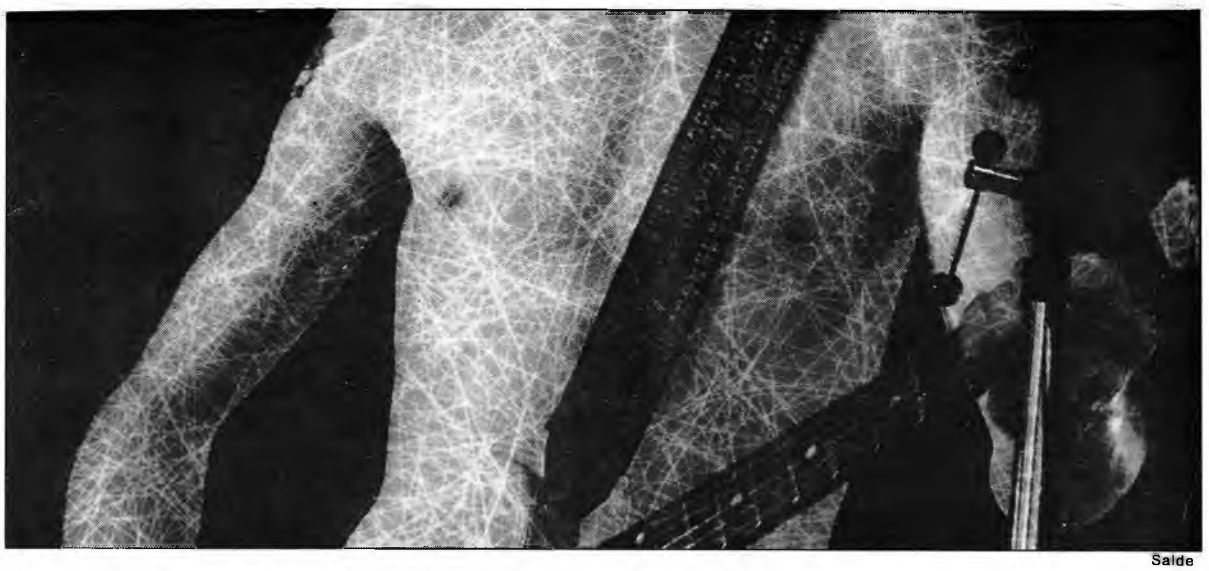

Salde

Lyhyessä johdatuksessa käydään oleellisimmat perusfaktat läpi. ESEKin perustaminen 1982, tukitoiminnan kohdealueet ja ensimmäiset yleisluontoisimmat numerotiedot: Vuosittain jaettavan markkamäärän kasvu toimintavuosittain, avustusten jakautuminen alueittain (äänitetuotanto, esiintymistilaisuudet, kuorot, koulutus, jne). hakemusten määrä vuonna 1990 (1132 kappaletta, tuettujen anomuksia oli hieman yli 700 kappaletta), eli tukiprosentti oli yli 70 ja keskimääräinen tukisumma välillä 10.000,—30.000,-.

Tämän jälkeen esitellään ESEKin hallinnollinen malli. Johtokunnassa edustettuina olevat tahot mainitaan: Muusikkojen liitto, Suomen ääni-ja kuvatallennetuottajat (= isot levyyhtiöt), Luovan säveltaiteen edistämissäätiö (LUSES), Yleisradio ja opetusministeriö. Johtokunnan jäsenet luetellaan ja johtokunnan tehtävä käydään läpi lyhyesti. Ulospäin merkittävin näistä toiminnoista on: "Johtokunta asettaa käytännön valmistelutyötä varten työjaoston ja alakohtaiset asiantuntijajaostot". Pääasiassa juuri nämä jaostot vastaavat rahojen jaosta. Ne tekevät esityksen johtokunnalle, johon johtokunta tekee melko harvoin muutoksia, eli vaikkei varsinaista päätösvaltaa jaostoilla olekaan, niin käytännössä niiden esitysvalta on lähes sitä. Jaostotkin esitellään, mutta häveliäästi on nimien perästä jätetty pois tahot, joista jäsenet tulevat — ja joita he edustavat? Silti edes nimien julkaiseminen on kiitoksen arvoinen teko, sillä vielä vuosi sitten tuntui, että nämä nimet ovat suuresti varjeltu salaisuus. Botnia Beatin lukijoita varmaan ennen kaikkea kiinnostaa äänitetuotantojaoston kevyen musiikin ryhmä, josta löytyvät nimet: Arto Alaspää (pj), Atte Blom, Pekka Helin, Pedro Hietanen, Timo Laukkanen, Timo Lindström, Timo Närväinen, Osmo Ruuskanen, Jaakko Salo. Levy-yhtiöt ovat siis hyvin edustettuina; huomautettakoon, että Pedro Hietanen valittiin aikoinaan EMI:n mandaatilta (hän oli valintahetkellä EMIn tuotantopäällikkö), vaikkei enää kauden loppupuolella ollutkaan EMIn palveluksessa. Nyt kausi on vaihtunut ja jaostojen jäsenistö on vaihtunut, mutta uutta nimilistaa ei ole missään ainakaan minun käsiini sattuneissa julkaisuissa lueteltu; no ehkä taas jälkikäteen ne mainitaan seuraavassa toimintakertomuksessa.

Toiminnan rahoitusta käsittelevästä luvusta käy ilmi, että jaettava raha kertyy pääasiassa kahdesta lähteestä, tyhjäkasettimaksusta ja ulkomaisten äänitteiden soittokorvausten yhteisiin tarkoituksiin osoitetuista varoista. Varsinkin tuolla viimeksi mainitulla osuudella on perusteltu sitä miksi ylikansalliset yhtiöt ovat varsin hyvin saaneet rahaa. ESEkin rahanjaoissa: "Jakavathan he omia rahojaan". Tavallaan perustelu on oikeutettu, sillä Rooman sopimusta ratifioitaessa merkittävimmät tuottajayhteistö tekivät sopimuksen rahojen jäämisestä ESEKin käyttöön (tosin varmaan osin myös itsekkäistä syistä), mutta asian moraalista puolta voi ehkä hieman kummastella.

KELPAAKO ISOLLE LEVY-YHTIÖLLE

Sitten päästäänkin jo tukitoimintaan. Tuen kohdealueita ovat äänitetuotanto, esiintymistilaisuudet, koulutustoiminta, alan ammattijulkaisut, av-toimintaja "muut ESEKin tukitoiminnan piiriin katsottavat hankkeet". Tukipäätöksen kerrotaan syntyvän siten että kunkin erityisalan asiantuntijoista koostuva jaosto käsittelee hakemukset ja tekee niistä esityksen johtokunnalle lopullista päätöksentekoa varten.

Äänitetuotannon tukemisessa on perustavoitteena suomalaisen esitettävän säveltaiteen mahdollisimman monipuolinen tallentaminen sekä äänitetuotantomme kilpailukyvyn edistäminen. Tukipäätöksiä tehtäessä anomuksia arvioidaan mm. seuraavien kriteerien perusteella: 1) Esittäjien ammatillinen taso, 2) Ohjelmiston tuoreus ja mielenkiintoisuusaste, 3) Äänitteen musiikki- ja kulttuuripoliittinen merkitys valtakunnallisesti, 4) Kaupallinen todennäköisyys (varmoja suurmenestyksiä ei yleensä tueta)). Näiden kriteerien lisäksi kiinnitetään huomiota erityisesti jakeluun: äänitteellä tulee olla valtakunnallisesti riittävän laaja kaupallinen jakeluverkosto.

Noita yllämainittuja kriteerejä tarkasteltaessa kannattaa huomioida, että taiteellisuudelle ei ole laitettu painoarvoa; tämä on ehkä hyvinkin linjanveto ESEKin ja LUSESin toiminnan välille. Toinen mielenkiintoinen havainto on, että äänitteeltä vaaditaan valtakunnallista merkitystä, mutta samalla se ei saisi olla suurmenestys, paradoksiko? No tuo varmojen suurmenestysten tukeminen on vain kaunis korulause, vai miten muuten voisi tulkita sen, että tukea ovat silti saaneet esim. Neljä Ruusua, Juice Leskinen, Freud, Marx, Engel & Jung, Clifters, Ismo Alanko, Raptori, Juliet Jonesin Sydän jne. Kolmas merkittävä huomio ainakin pien- ja omakustantajien kannalta on tuo "laaja kaupallinen jakeluverkosto": Pelkästään sillä torpedoidaan monta mielenkiintoista marginaalimusiikin projektia. Henki "Jos se ei kelpaa isolle levy-yhtiölle, se ei ole hyvää" on aistittavissa. Neljänneksi tuo "ammatillinen taso" herättää kysymyksen: kuinka samat henkilöt kykenevät vertailemaan Anneli Sarin ja Klamydian "ammatillista tasoa". Yleisenä huomiona voisi vielä todeta sen, että kriteerien ollessa sanamuodoltaan noin ympäripyöreitä, ei niiden ohjaava merkitys tukipäätöksiä annettaessa voi olla kummoinenkaan.

Tuen summa on sensijaan rajattu, onneksi hyvinkin tarkasti: 30—60 % masternauhakustannuksista. Jaksaa todella hämmästyttää minkälaista luottamusta jotkin projektit levy-yhtiöissään saavuttavat, jos esim. Pepe Ahlqvistin LP:hen on saatu ESEKistä tukea 70.000,-; tämä tarkoittaa, että masternauhan kustannukset olisivat täydelläkin tukiprosentilla noin 120.000,-! Ehkä vieläkin humion arvoisempi seikka on se, että vakavan musiiin puolella Ondine Records sai vuonna 1990 tukea rahtusen yli puoli miljoonaa. Tuo sinänsä on jo huomattavaa, mutta kun yrityksistä kertovasta Sinisestä kirjasta vuodelta 1991 löytyy tieto, että Ondine sijoitetaan liikevaihdoltaan luokkaan puoli miljoonaa — miljoonaa, niin se jo herättää monenlaisia mietteitä.

Koko äänitetuotannon tukipotti vuodelta 1990 oli lähes kuusi miljoonaa markkaa.

Esiintymistilaisuuksien tuella tuetaan yksittäisiä konsertteja ja konserttisarjoja, kiertueita, musiikkitapahtumat, ulkomaiset esiintymismatkat. Oman bändin suomen kiertueelle on kuitenkin melko turha hakea avustusta; tai kun katsoo tukipäätöksiä, niin tukea on myönnetty yksittäisille bändeille lähinnä vain ulkomaan kiertueisiin. Kotimaassa on lähinnä tuettu erilaisia musiikkipäiviä, jazz-happeningejä, konserttitapahtumia, jne. Esiintymistilaisuuksia tuettiin 3,7 miljoonalla ja kuorojen — lähinnä — ulkomaan matkoja lisäksi 720.000,- markalla.

Ammattimaista koulutusta koulutusjaosto tuki vuonna 1990 noin 600.000,- markalla. Varsinaiset kurssien ja koulutustilaisuuksien lisäksi koulutustoiminnaksi on laskettu mm. erään henkilön käynti Lontoossa tutustumassa paikalliseen musiikkikasvatukseen.

TELAKAT OMAAN KÄYTTÖÖN

AV-jaosto on sitten se viimeinen, mutta ei vähiten mielenkiintoinen tapaus. AV-jaoston pitäisi tukea opetuksen ja musiikkikasvatuksen AV-aineistoja ja hankkeita, musiikkidokumentteja, -ohjelmia, -raportteja ja -elokuvia, soivia esitteitä (tästä ilmeneekin muuten kuinka paljon fiksumpia vakavan musiikin puolella ollaan. Rock puolella termi olisi promo-video) ja varsinaisia audivisuaalisia musiikkiproduktioita. Käytännössä tuki kuitenkin ohjautuu pääsääntöisesti promovideoihin ja musiikkiohjelmiin. Tukisummat ovat videoiden kohdalla melkoisen suuria, jopa 100.000,- markkaa. Voisi herättää kysymystä siitä, onko jossain tapauksessa kyse "helpon rahan tekemisestä", jos 70.000,-lla tehdään halvan näköinen tuote, joka ei saa edes ensimmäistäkään TV-esitystä, ja jota edes bändin levy-yhtiön edustaja ei ole kertaakaan nähnyt. Kuka tällaisen tuotteen tekemisestä ilahtuu? Ulkomaan vientiä varten videoita toki tarvitaan, mutta jotain tulostakin tolkuttomasta rahan kaatamisesta toivoisi.

ESEKin tuen merkitys on ollut merkittävä suomalaiselle musiikkielämälle, ja sen merkitys tulee varmasti edelleen kasvamaan jatkossa. Voidaan aivan oikeutetusti sanoa, että esim. monia levyjä olisi jäänyt julkaisematta ilman ESEKin tukea. Mutta silti nostaisin hieman varoittavaa sormea: jotenkin pitäisi varmistaa, ettei ESEKin tuesta tule vaikkapa levy-yhtiöille uutta "telakkateollisuus efektiä"; parin vuoden päästä koko liiketoiminta laskee saadun tuen varaan. Itketään tuen pienuutta, ja yritetään reivata tukiprosenttia ylöspäin.

Jukka Junttila

— Kirjoittajan taustalta löytyy mm. Orkanizatio ja Hiljaiset Levyt.

Jotkut asiat pysyy ja paranee. Alavutelainen rockbändi TILT, on jälleen yleisön ja arvostelijoiden siunaukseksi (kiusaukseksi) ryhtynyt suuntaamaan askeliaan kohti mainetta ja kuuluisuutta (toivottavasti).

Reilut neljä vuotta sitten perustettu viisihenkinen yhtye ehti kolistella ihmisten mieliä pitkin maakuntaa konstailemattomalla rockillaan ja aggressiivisella lavaesiintymisellään parisen vuotta. Yhtyeen uskottavuutta lisäsi myös Pohjanmaarock 90 hopeatila. Rumpaliongelmien vuoksi nousuhdanne katkesi kuitenkin hiljaiseloon.

Nyt etsikkoaika on ohi. Rumpupatterin taakse on löytynyt vankan kokemuksen omaava Tero Eklund. Muuten yhtyeen kokoonpano on entisenkaltainen; Jutta Paavola (laulu), Jyrki Levelä (basso), Aku Rinne (kitara) ja Petri Levelä (kitara).

Miehistönvaihdos ei ole vaikuttanut yhtyeen musiikilliseen linjaan, joka on raskaalla kädellä väännettyä rockia. Ja ne jotka ovat nähneet ia kuulleet Jutta Paavolan eläimellisyyttä voivat edelleen allekirjoittaa tytön vokalistien aateliin.

— Tällä hetkellä yhtyeemme on tiivis. Alkuaikojen haparointi on ohi ja lavalla nähdään oikea rockbändi.

Teksti: Pepe
Kuva: Sari

CAMEL BOOTS

Mallisto nyt runsaimmillaan

TYRMÄYS-HINTA 295.- norm. 695,-

Saimme lisää!

vuoriton, raakakumip.

TULE TUTUSTUMAAN!

K-KENKÄ

torni-kenkä

Kalevank. 5 Seinäjoki 964 - 4232 229

Jack Meatbeat & The Underground Society kiertää maata Trash Can kiertueen mukana. Latvis

TRASH CAN RECORDS kierrättää

Trash Can on kauhajokinen pienlevy-"yhtiö", joka on puurtanut ruohonjuuritasolla, kuka on nähnyt Harri Joensuun?, jo vuosikausia. Julkaisutoiminta syntyi Valse Triste yhtyeen tuotannon levittämiseksi ja on kasvanut yhtyeen myötä erääksi kunnioitettavimmista alan ilmiöistä.

Helmikuussa TRASH CAN-puulaakille levyttävät yhtyeet kiertävät Suomea ristiin rastiin. Kiertueella soittavat Valse Triste, Manic Toys, Isebel's Pain ja Jack Meatbeat & The Underground Society.

Näistä viimeksimainittu on kokenut pienoista miehistön muutosta, sillä teatterielämä imaisi yhtyeen kitaristina toimineen Hannu-Pekka Björkmanin taustalle — Lahden teatteriin muumipeikko-oopperaan.

Pitkänimiyhtyeessä vaikuttavat edelleen Jukka Suksi (kitara), Petri Mukkala (rummut), Pekka Hellsten (kitara), Vesa Hellsten (laulu) ja Marko Perälä (basso). Bändi vieraili äskettäin Soundwall Studiolla levyttämässä kolme biisiä, jotka enteilevät yhtyeelle melkoista tason kohotusta. New Model Armyn ja Smackin välimaastossa riittää sarkaa. TRASH CAN-kiertue Seinäjoella 7.—8. helmikuuta.

NIGHT CLUB Bella Donna

BJBB

Southern rock voi olla muutakin kuin kirosana.

Joka kerta kun joku mainitsee sanan "southern rock" nousee päätoimituksen karvapinnoite pystyyn, sillä a) Juho Juntunen, b) Rebell Yell Bourbon ja c) "I saw cotton and I saw black. Tall white mansions and little shacks. Southern man when will you pay them back".

Helmiäiskoristeisien liimalettien viinasammioinen punaniskauho ja kesäfestivaalien raakkimaiset friiböödit ovat tehneet "southern rock" käsitteestä kirosanan — eikä syyttä, kuuntele yksi ilta pohjanmaan kellarikepittäjien lynyrdskynyirdyä. Sielullisen vamman aiheuttaneiden kokemuksien ja niiden luomien luoman ennakkoluulojen poispyyhkiminen on miltei mahdotonta. Kunnes eräänä päivänä postiluukusta löytyy pikkupannullinen läskisoosia.

Oulun suunnalla on vaikuttanut 28.10.1986 alkaen syvän etelän boogien ja rehdin AC/DC tavaran nimeen vannova rockyhtye Big Jim's Beer Belly. Yhtyeen alkuperäisen kokoonpanon taustalta löytyvät Madetojan musiikkilukion jazz- ja viihderyhmä ja rock-bändi Jailbreak, joten BJBB on vyyhti erilaisia tyylejä ja aikakausia. Vaikutteita on huuhdottu kurkkuihin Lynyrd Skynyrd, 38 Special, Johnny Winter, The Allman Brothers Band, Bessie Smith ja Peer Gynt tuopinalusina.

Janne Tienari (kitara), Pekka Ukonmaanaho (basso, laulu), Jukka Kurttila (rummut), Kari Pyykkö (laulu, huuliharppu) ja Lauri Miettinen (kitara) betoniraudoittivat yhtyeen perustan vuosina 1987—89 kiertämällä läpi kaikki oululaiset nuorisotalot ja lähimaakuntien rock-tapahtumat. BJBB:n tiukka yhteissoitto ja 50 % nykyisestäkin keikkasetistä on perua tältä nälkäiseltä kaudelta — uusien biisien myötä keikkasetti on kasvanut kahteen tuntiin!

Vuodesta 1989 alkoi yhtyeen uralla uusi jakso. Nuorisotalot vaihtuivat oikeiksi tanssipaikoiksi ja rock-klubeiksi. Lisäksi Stormwind-nimisestä heavybändistä napattu kitaristi Aki Louhela toi yhtyeeseen pippurisia lisävivahteita, mutta juuri kun kanjonin päässä kimalsi Eldorado lamautti varusmiespalveluskasauma yhteen toiminnan väliaikaisesti.

Viime keväänä omakustannettu debyyttisingle Born loser/Going home osoittaa BJBB:n olevan tyylisuuntansa vakuuttavin edustaja maassamme, varsinkin kun keikoilta kantautuu pelkkiä hyviä huhuja laadukkaista keikoista. BJBB on kolmen varttilitran madontappoleka, kuten piireissä sanotaan.

Latvis

Kontakti: Kari Pyykkö
Sirppitie 27
90500 OULU
Puh. 981-346065

SEINÄJOEN KAUPUNGINTEATTERI

ZORBAS-musikaali
ALADDININ TAIKALAMPPU
koko perheen satu
PENKKI-
ihmissuhdekomedia
POHJALAISIA-
ooppera
Ensi-ilta: 31.12.-91
Antti Tuuri
IHANA ELÄMÄ
Ensi-ilta: 30.1.-92
Lauri Kokkonen
VIIMEISET KIUSAUKSET
Ensi-ilta: 11.4.-92

Tiedustele lisää!
LIPPUVAR.: puh. 964 -162 608, 162 600

HILJAINEN LINJA: Koko tuotanto
SANCHO PANZA: "Kadonnut levy"
WANNA-BEES: Vegetable House Time
David Sylvian & Russell Mills: Ember Glance
Pink Floyd: Animals
VARIOUS ARTISTS: Red Hot + Blue
NEIL YOUNG & CRAZY HORSE: Arc
MY BLOODY VALENTINE: Loveless
TEENAGE FUNCLUB: Bandwagonesque
TEENAGE FUNCLUB: The King
SMASHING PUMPKINS: Gish
PÄÄT: Lumottu planeetta
U2: Achtung Baby
LLOYD COLE: Don´t Get Weird On Me,Babe
PETER SCHERER & ARTO LINDSAY: Pretty Ugly

Ovat ne Irlantilaiset keksineet oivan kapistuksen promootiotarkoitukseen. Päätoimitus suosittaa hankintaa ainakin seuraaville pohjalaiskestereille: Sammas, Bigboy, Lukion pojat ja Porossa polvin.

Faneja taatusti riemastuttaisi tutustua myös Elinan surma, Arja Koriseva, Sininen rytmiluu, Stone, Jalla Jalla ja Penis Surprise käyttäjiin.

Herättäisikö fanien mielenkiintoa mikäli olisit verhoutunut Klamydia, Korkkijalka, Pisara, Not Yet, Backdoor, Hyvää yötä äiti, Dead Allison, OHO!, Rakkaus & Synnytys tai Mr. Breathless & The Sausage Kings tuotteisiin?

Melkoinen katuuskottavuuden menetys olisi hekuman hetkellä taattu mikäli koristautuisit Pave Maijaseen ta Timo Turpeiseen.

DO YOU REALLY GIVE A F* FOR YOUR FANS?**

Show them you care by making FUTURECARE'S range of CONDOMS available as promotional merchandising at your concerts etc.
Your NAME and LOGO can be incorporated in packaging, design.
this is a proven service and response from FANS has been FUN and very positive.

PERSONALISED CONDOMS

Artwork Service Available
Further Details From
FutureCare Ltd, Parkview House,
65 Crumlin Road, Dublin 12, Ireland.
Tel (0103531) 537377 Fax (0103531) 533751
YOUR VERY OWN PACKETS OF CONDOMS
FLAVOURED-MULTI COLOURED-ULTRA SAFE

BOTNIA BEAT
VAPAA-AIKAKAUSLEHTIEN TOIMINTALEHTI

Puskantie 3, PI 180
60101 Seinäjoki
puh. (964) 162 185, 162 518
telefax (964) 148 622

5. vuosikerta
Päätoimittaja:
Jarmo Latvis Latva-Äijö
Layout/Markkinointi:
Jorma Salovaara
puh. (964) 121 246, 162 518

Julkaisija: Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys KEMU ry.

Kannen kuva: Jorma Salovaara

BB 4/91 avustivat:
Esa Koivio (Lontoo)
Maaria Myllyniemi
Anu Laakkonen
Marita Nyrhinen
Sarita Ala-Huikku
Jorma Salovaara
Helmi Järviluoma
Sari Peltoniemi
Juha Koivisto
Arto Aalto
Kari M. Pössi
Eero Niskala
Mikko Puska
Carina Järvinen
Katja Rantatulkkila
Veli-Matti Karhu
Heikki Kemppainen
Timo Isomäki
Eija Tulisalo
Latomon tytöt

Painopaikka: Ilkka Oy, Seinäjoki 1991.

Jakelu: ILMAISJAKELU kaikkiin Vaasan läänin kuntiin mm. kirjastoihin, nuorisotoimistoihin, kouluihin.
Painos 10 000.

Lehti ei vastaa toimitukseen jätetystä materiaalista, josta ei ole etukäteen sovittu.

Reklamaatiot: Ilmoituksen painoasua koskeva reklamaatio on tehtävä kirjallisesti 14 pv kuluessa lehden ilmestymisestä.

LUKA

Motto; Ruohonjuurirockia Amerikan heavy tukalla

Viime päivinä on radiosta korviini tarttunut kaksi melodista kulkevaa pop/rock kapaletta "Kultaa hampaissa" ja "Takahuoneesta taivaaseen". Mielenkiintoni heräsi lopullisesti, kun ylistyssanoja luetteleva radiotoimittaja mainitsi bändin tulevan Seinäjoelta.

Asiaan paneuduttuani alkoivat harmaat aivosoluni heräillä eloon. Kysymyshän oli tietenkin uunituoreen omakustannesinglen hiljattain ulos saaneesta bändistä nimeltä Luka.

Lukan kypsyys selittyi bändin meriittejä muistellessa. Takana oli mm. kolme singleä, Rockkuninkuus -89 voitto. Vasa band opend -90 voitto ja kaksi onnistunutta Neuvostoliiton kiertuetta. Lukan jäsenet Kari Haapala (laulu/kitara), Hannu Saarikoski (kitara), Jukka Riitaluoma (basso) ja Vesa Saarikoski (rummut) alkavat "vanhoina tekijöinä" jo vähitellen olla selvillä pyrkimyksistään, kokemusta kun on haettu mm. bändeistä Skädäm ja Afrodite.

Nälkä kasvaa syödessä, sanotaan. Lukan kunnianhimo kun tuntuu olevan ehtymätön. Tulevaisuuden päämääristä bändin basisti Jukka antoi julki mm. USA TOP 10 ja pääsemisen Provinssirockin pääesiintyjäksi. Viimeksi mainittu saattaa kyllä tuottaa hankaluutta, kun esiintymispalkkioksi tämän hetkisten laskelmien mukaan muodostui vaatimattomasti 365258 mk/lärvi (muodostuu erilaisista henk.koht. kuluista), mutta ennen rahoitushuolien ratkaisua Luka esiintyy Pohjanmaalla mm:

17.12. Seinäjoen ravintola Free Time:ssa Rocktuki ry:n pikkujoulu karkeloissa ja

21.12. Mietaan nuorisoseuralla.

Kontaktin Lukaan saa puhelinnumerosta 949-661 738 ja 964-4120 011.

Arto Aalto

WENTUS BLUES BAND

Jos sekoitat vanhaa Stonesia, ZZ Topia, Fabulous Thunderbirdsiä, Dr Feelgoodia, ruman koiran, huumoria, vanhat Ludwig-rummut, esiintymisiloa, kovaa meininkiä, kaksi alaveteliäistä, tukevan laulajan sekä laihan basistin niin mitä saat aikaan? Vastaus: Wentus Blues Band Kokkolasta.

WBB on noin viisi vuotta vanha rytinäbluusbändi, joka koostuu tänään niinkuin eilenkin seuraavista herroista. Antti "Legendaarinen" Sjöberg, joka hoitaa laulupuolen ja kitarakompin ammattimaisesti. Mies laulaa kuin valkoinen neekeri ja ihonväriään lukuunottamatta hän on itseasiassa samannäköinen kuin Bo Diddley!. Yhtyeen kitarat hoitaa alaveteläiset Niko Riippa ja Hiding Wikman. Niko on naisten kesken Pohjanmaan suosituin kitaristi — hän soittaa boogieta sillä tavalla... Hiding Wikman on saanut nimensä ujosta persoonallisuudesta. Mitään syytä piilotteluun ei olisi, sillä Hiding on taatusti tyylipuhtain blueskitaristi näillä lakeuksilla. Axeli hakkaa rumpujaan kuin Ringo 60-luvulla. Mikäli Axeli ei soita rumpuja hän kalastaa — mikä olisi enemmän bluesia kuin kalastaminen? Fender-bassoa soittaa intensiivisesti Robban Hägnäs. Hän pitää huolen siitä, että myös bändikavereilta löytyy meininkiä.

Lokakuussa yhtyeeltä ilmestyi single Genuine Dog Music, joka jatkoi pari vuotta sitten ilmestyneenä älpeen linjoilla.

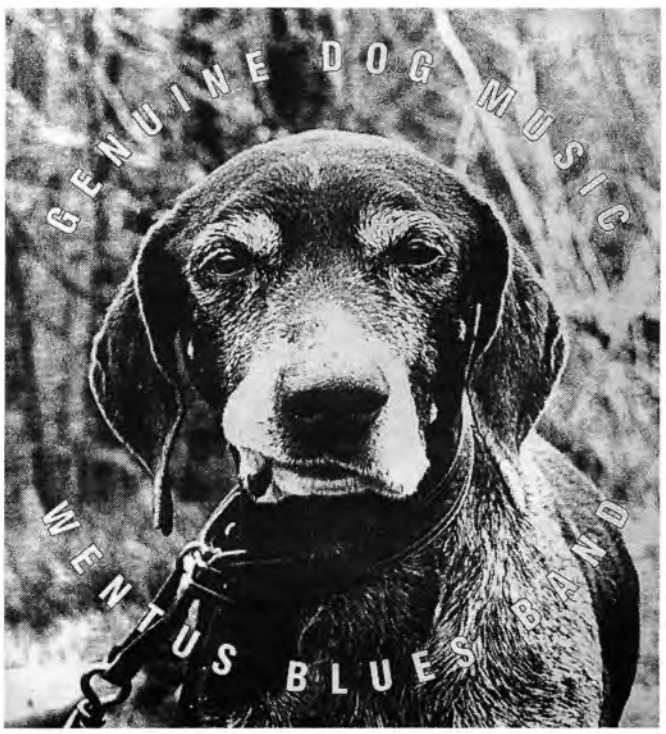

WBB:n maskottiajokoira-Blixten tuli yliajetuksi viikko ennen singlejulkaisua. Gotta blues.

Palaute on ollut hyvää, mm. ruotsalainen Jefferson Blueslehti suitsutti yhtyettä vallan korkealaatuiseksi.

Keikkoja WBB tekee ahkerasti kautta maan. Taannoin yhtye vilahti myös valtakunnan TV-verkossa esittäen kaksi kappaletta Söndagsöppett-ohjelmassa. Marraskuussa WBB oli likellä tehdä historiaa soittamalla koiramusiikkiaan Novgorodin kaupungissa. (Työ)poliittisista syistä sikäläisen elmun kutsun toteutus on siirtynyt ensi kesään.

kontakti: A. Sjöberg
Hakalahdenk. 82
67200 Kokkola

RYTMI-INSTITUUTTI KÄYNNISTÄÄ MONITAITEISIA PRODUKTIOITA

Rytmi-instituutti on perustettu luovan musiikin instituutiksi. Se kurssittaa, kouluttaa, tutkii, tiedottaa ja pitää yllä kansainvälisiäkin kontakteja musiikki- ja kulttuurielämän edistämiseksi, raja-aidoista välittämättä. Vuonna 1992 se aloittaa tärkeän hankkeen: Seinäjoella ja Vimpelissä käynnistetään opetusproduktioita, jotka tähtäävät musiikkiteatteriesityksiin, jotka on luotu yhteistyössä näiden paikkakuntien muiden taiteenharrastajien kanssa.

Yhtenä instituutin tehtävistä on alun alkaen ollut kehittää uudenlaisia, luovuuteen kannustavia musiikinopetusmenetelmiä. Tekniikkaan perustuva musiikinopetus kattaa vain 10—30 % musiikin olemuksesta. Arvosanakoulutus pystyy vain hipaisemaan olennaisinta: millä lämmöllä ja rakkaudella nuoret soittavat ja laulavat. 'Kuka on paras' -ajattelusta on päästävä kehittyvän ihmisen lähteille. Tärkeintä on, kehittyykö nuori siitä, mitä hän eilen oli.

Musiikinopetuksessa pitäisi olla vain yksi arvosana: tekemisen ilo.

Ilo on moninkertainen, jos yksilö pääsee mukaan toteuttamaan suurempaa kokonaisuutta. Pitkän tähtäyksen produktio on hyvä opetusmenetelmä. Yksi koko produktion pääajatuksista on: miten ajatella luovasti ja ennakkoluulottomasti. Tämä periaate läpäisee kaikki kurssit, joihin opiskelijat osallistuvat. Tämä mahdollistaa myös opettajan ja oppilaan välisen valtasuhteen uuden muotoilun. Kullakin kurssilla myös opettaja pakotetaan ajattelemaan luovasti.

Taustalla ovat myös ajatukset paikallisen kulttuurin tärkeydestä ja jokaisen ihmisen omasta peruskulttuurista. Nykypäivän lapset kasvavat rockiin, joka on heille tärkeä ilmaisumuoto. Myös rockin välineitä olisi syytä oppia käyttämään kriittisesti ja luovasti. Tässä saattaa auttaa vaikkapa produktion kokonaisuuteen kuuluva kanadalaisen pedagogi, säveltäjä ja äänimaiseman käsitteen keksijä R. Murray Schaferin 'ear cleaning' -kurssi. Sen aikana harjoitetaan korvia, opitaan kuuntelemaan tarkemmin ja tietoisemmin.

Produktio käynnistyy viikkoa ennen juhannusta 1992 Vimpelissä pidettävällä kesäleirillä. Seinäjokelaisten produktion ensi-iltaa pyritään valmistamaan Provinssirockiin, vimpeliläisten musiikkiteatteriesitys esitetään ainakin Vimpelin pesäpallostadionilla!

Tuleeko Vimpelistä populaarimusiikin Kuhmo? Kunnanjohtaja Sten Varila on leikkisästi todennut: "Pienen kunnan ja uudenlaisen hankkeen välillä on kiinnostava ristiriita."

Myös Seinäjoella hanke tulee näkymään ja vaikuttamaan usean vuoden ajan. Mukaan pääsevät Rytmi-instituutin lähes viisikymmentä oppilasta, kymmenkunta opettajaa, teatterilaisia, paikallisia musiikin- ja tanssiharrastajia. Keravalla eri taidetahot toteuttivat yhdessä paljon kiitosta saaneen Pikku Pegasos -produktion. Seinäjoen ja Vimpelin produktiossa on hieman sama lähtökohta: tiettyihin musiikipedagogisiin ajatuksiin vain suhtaudutaan vielä tietoisemmin.

ILKKA

ON JOKA AAMU PIRTEÄ JA AJANKOHTAINEN

TUTUSTU SINÄKIN!

ILKKA

PUH. 964 - 186 555